

UOHSX00GD1IS

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0040/2022/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-25109/2022/500

Brno 26. 7. 2022

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle ustanovení § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 28. 1. 2022 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha - Staré Město,
- navrhovatel – Unicorn Systems a.s., IČO 25110853, se sídlem V Kapslovně 2/2767, 130 00 Praha 3,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Evidence stavebních postupů“ zadávané v řízení se soutěžním dialogem, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 10. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 10. 2021 pod ev. č. Z2021-036806, ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 13. 10. 2021 pod ev. č. 2021/S 199-519441, ve znění pozdějších oprav,

rozhodl takto:

I.

Návrh navrhovatele – Unicorn Systems a.s., IČO 25110853, se sídlem V Kapslovně 2/2767, 130 00 Praha – ze dne 28. 1. 2022 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Evidence stavebních postupů“ zadávané v řízení se soutěžním dialogem, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne

8. 10. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 10. 2021 pod ev. č. Z2021-036806, ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 13. 10. 2021 pod ev. č. 2021/S 199-519441, ve znění pozdějších oprav, **se v části směřující proti stanovení požadavku zadavatele na dokládání srovnatelnosti právních předpisů v případě předkládání zahraničních významných služeb** (uvedenému v úvodu přílohy č. 3 zadávací dokumentace citované veřejné zakázky – kvalifikační dokumentace) **v rozporu s § 6 odst. 3 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, podle § 265 písm. b)** citovaného zákona zamítá, neboť nebyl podán oprávněnou osobou.

II.

Návrh navrhovatele – Unicorn Systems a.s., IČO 25110853, se sídlem V Kapslovně 2/2767, 130 00 Praha – ze dne 28. 1. 2022 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Evidence stavebních postupů“ zadávané v řízení se soutěžním dialogem, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 10. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 10. 2021 pod ev. č. Z2021-036806, ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 13. 10. 2021 pod ev. č. 2021/S 199-519441, ve znění pozdějších oprav, **se vyjma části návrhu směřující proti stanovení požadavku zadavatele na dokládání srovnatelnosti právních předpisů v případě předkládání zahraničních významných služeb** (uvedenému v úvodu přílohy č. 3 zadávací dokumentace citované veřejné zakázky – kvalifikační dokumentace) **v rozporu s § 6 odst. 3 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, podle § 265 písm. a)** citovaného zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha - Staré Město (dále jen „zadavatel“) – jakožto veřejný zadavatel ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zahájil dne 8. 10. 2021 zadávací řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Evidence stavebních postupů“ (dále jen „veřejná zakázka“). Veřejná zakázka je zadávána v řízení se soutěžním dialogem, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 10. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 10. 2021 pod ev. č. Z2021-036806, ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 13. 10. 2021 pod ev. č. 2021/S 199-519441, ve znění pozdějších oprav.
2. Předmětem plnění veřejné zakázky je dle bodu II.1.4) Oznámení o zahájení zadávacího řízení realizace obecného záměru zadavatele spočívajícího ve vytvoření nového informačního systému Evidence stavebních postupů (dále také jen „ESP“) a zajištění provozu, podpory a rozvoje tohoto systému. Podle bodu II.2.4) Oznámení o zahájení zadávacího řízení je předpokládaným předmětem veřejné zakázky zejména vytvoření ESP včetně zajištění potřebné HW a SW infrastruktury a služeb pilotního provozu, a poskytování dalších služeb (služby servisu aplikace, služby rozvoje aplikace, služby provozu informačního systému a další

odborné služby). Předpokládaná hodnota veřejné zakázky je v bodu II.1.5) Oznámení o zahájení zadávacího řízení vyčíslena na částku 272 782 855 Kč bez DPH.

3. Proti zadávacím podmínkám podal navrhovatel – Unicorn Systems a.s., IČO 25110853, se sídlem V Kapslovně 2/2767, 130 00 Praha 3 (dále jen „navrhovatel“) – dne 4. 1. 2022 námitky.
4. Zadavatel rozhodnutím ze dne 18. 1. 2022, které bylo navrhovateli doručeno dne 19. 1. 2022, podané námitky navrhovatele odmítl.
5. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 28. 1. 2022 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu rovněž dne 28. 1. 2022.

II. OBSAH NÁVRHU

6. Návrh směřuje proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky. Vzhledem k tomu, že navrhovatel v návrhu v plném rozsahu odkazuje i na jím podané námitky, uvádí Úřad níže v rámci shrnutí obsahu návrhu rovněž argumentaci navrhovatele uvedenou nad rámec návrhu v námitkách.
7. Navrhovatel předně uvádí, že v případě posuzované veřejné zakázky byly zadávací podmínky (zejména podmínky kvalifikace) stanoveny natolik **restriktivním způsobem**, že navrhovateli i přes jeho faktickou schopnost nabídnout zadavateli relevantní plnění neumožňují účast v zadávacím řízení. Navrhovatel se neztotožňuje s postojem zadavatele, že ani jednou z navrhovatelem rozporovaných zadávacích podmínek není nikterak omezena možnost navrhovatele podílet se na plnění veřejné zakázky v pozici poddodavatele, spolu s jiným dodavatelem nebo s využitím tzv. „kvalifikačních“ poddodavatelů, neboť zadavatel nebere v potaz mj. skutečnost, že zadavatelem v rozporu se zákonem stanovené zadávací podmínky omezují i účast jiných dodavatelů, se kterými by navrhovatel případně mohl podat společnou nabídku nebo s nimi uzavřít poddodavatelské smluvní vztahy. Současně se navrhovatel neztotožňuje ani s argumentem zadavatele, že navrhovatel neuvedl jakoukoliv konkrétní relevantní zkušenost s realizací významné služby v zahraničí, která by mu údajně nemohla být na základě jeho domněnek zadavatelem uznána. Navrhovatel v této souvislosti uvádí, že *„není povinen uvádět své zkušenosti za tím účelem, aby Zadavateli nabídl k posouzení alternativní pohled na doložení kvalifikace. Takovou funkci institut námitek neplní. [...] Újma Navrhovatele [...] souvisí s nemožností účastnit se řádné hospodářské soutěže o Veřejnou zakázku tím, že Zadavatel stanovil zadávací podmínky netransparentně, nepřiměřeně a diskriminačně. Zadavatel tímto zmařil příležitost Navrhovatele podat v zadávacím řízení nabídku, která by v případě férových podmínek nastavených v souladu se ZZVZ mohla být vyhodnocena jako nejvýhodnější.“* Nadto navrhovatel konstatuje, že uvedl i další jemu hrozící újmu, a to ve vztahu k namítaným kritériím hodnocení, kdy navrhovatel nemá *„možnost učinit si jakoukoli představu, jakým způsobem bude nabídka, na které by měl podíl, hodnocena“*.
8. Co se týče samotného stanovení zadávacích podmínek zadavatelem, navrhovatel je přesvědčen, že zadavatel vymezil podmínky kvalifikace **bez zjevné souvislosti s požadavky na předmět plnění veřejné zakázky** a schopnost jeho realizace a zaměřil se na formální označení zkušeností dodavatelů, přičemž v zadávací dokumentaci veřejné zakázky

nespecifikoval podmínky prokázání kvalifikace dostatečně transparentním způsobem, v důsledku čehož v rozporu s § 36 odst. 3 zákona přenesl interpretaci a odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.

9. Navrhovatel shrnuje, že podstatou námitek je „*poukaz na diskriminační a netransparentní zkratku, spočívající v odkazu na legislativní zakotvení významných dodávek, kterou Zadavatel vymezil své požadavky na zkušenosti dodavatelů. Zadavatelem zvolené přílišné zjednodušení přípravy zadávací dokumentace spočívalo v označení požadavku na zkušenost buď přímo s dodávkou, nebo integrací řady informačních systémů, ať už šlo o systémy konkrétní, nebo spadající do určité legislativně vymezené skupiny, zakotvené v právním řádu České republiky.*“ V této souvislosti navrhovatel v návrhu mj. uvádí, že z rozhodnutí o námitkách „nepřímo plynou tři možné výklady toho, oč Zadavateli vlastně prostřednictvím odkazů na právní předpisy šlo“, a to výklad kvalifikace „jako požadavku na zkušenost s implementací systému o určitých parametrech“, výklad kvalifikace „jako požadavku na zkušenost s dodávkou informačního systému subjektu veřejné správy“ a výklad kvalifikace „jako požadavku na zkušenost se zajištěním souladu s právními předpisy jako takovými“, přičemž ani jeden z těchto výkladů navrhovatel neshledává souladným se smyslem a účelem zákona. Dle navrhovatele zadavatel rovněž nesprávně zvolil vymezení kritérií kvalifikace prostřednictvím **odkazu na právní předpisy**. Navrhovatel v tomto odkázal na metodický manuál Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost, ze kterého podle jeho názoru vyplývá, že schopnost dodavatele splnit požadavky např. na bezpečnost informací lze ověřit pomocí uznávaných certifikátů; odkazy na konkrétní právní předpisy naopak mezi doporučeními v manuálu uvedeny nejsou. K výše uvedenému navrhovatel uzavírá, že takto stanovené podmínky kvalifikace jsou také v rozporu s § 73 odst. 6 zákona, neboť transparentním způsobem nevymezují minimální úroveň pro jejich splnění a nejsou přiměřené vzhledem ke složitosti předmětu plnění veřejné zakázky (ve smyslu absence přímé technické souvislosti s požadavky na něj kladenými).
10. Nezákonost zadávacích podmínek navrhovatel spatřuje zejména ve skutečnosti, že v případě doložení zahraniční zkušenosti zadavatel vyžaduje **prokázání ekvivalence právní úpravy** v právním předpise tohoto zahraničního státu s právní úpravou v zadavatelem přímo nebo nepřímo stanoveném českém právním předpise, a to např. formou právního stanoviska. Dle navrhovatele je předmětný požadavek zadavatele nepřiměřeně neurčitý, resp. v rozporu se zásadou transparentnosti dle § 6 odst. 1 zákona, a ponechává dodavatele v nejistotě ohledně skutečností, které zadavatel vlastně požaduje doložit. Navrhovatel uvádí, že zadavatele žádal, aby objasnil, které konkrétní požadavky na jím odkazované informační systémy shledává klíčové pro schopnost dodavatele plnit předmět veřejné zakázky, tyto však zadavatel neuvedl. Problematické přitom dle navrhovatele je, že zadavatel odkazuje na právní předpisy jako celek, nikoliv na právní normy v nich obsažené, protože není zřejmý zásadní parametr jejich ekvivalence pro zadavatele. Současně navrhovatel uvádí, že „*[t]yto předpisy [...] zpravidla neupravují požadavky na vlastní ‚technické‘ parametry těchto systémů a ze zadávací dokumentace a jejich vysvětlení neplyne žádné vodítko k tomu, jak bude Zadavatel případnou obdobnost uvedených dotčených právní předpisů posuzovat,*“ tj. zadavatel dle navrhovatele nestanovil, která všechna specifika příslušných právních předpisů bude považovat za „zásadní“. Navrhovatel rovněž namítá, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách rozvádí obsah právního stanoviska v tom smyslu, že by mělo obsahovat popis definičních znaků informačního systému a popis toho, k čemu daný systém obecně slouží,

přičemž dle navrhovatele jde o „*odlišný způsob posouzení obdobnosti právních předpisů, který směřuje k vymezení účelu informačního systému a postavení jeho objednatele, což je ovšem svou podstatou požadavek odlišný od posouzení ekvivalentnosti právních předpisů, kterými je regulován.*“

11. V souvislosti s výše uvedeným pak navrhovatel rovněž akcentuje, že zadavatel na dodavatele disponující zahraniční referencí klade **přísnější požadavky** než na dodavatele se zkušenostmi získanými v České republice.
12. Navrhovatel současně podotýká, že požadavek na **doložení srovnatelnosti právních předpisů je rovněž v rozporu s § 6 odst. 3 zákona**, neboť zadavatel „*fakticky vyžaduje doložení pouze (veřejných) zakázek realizovaných v jiném členském státě Evropské unie*“, tedy „*přímo vyloučil možnost dokládání zkušeností realizovaných mimo Evropskou unii*“. V tomto ohledu se pak dle navrhovatele daný požadavek zadavatele jeví jako nadbytečný, neboť „*řada pravidel, např. dle zákona o kybernetické bezpečnosti, je na úrovni EU harmonizována, a tedy lze důvodně předpokládat, že informační systém spadající do působnosti jakéhokoli zákona upravujícího požadavky v oblasti kybernetické bezpečnosti v členském státě EU bude podléhat alespoň obdobné míře regulace*“. Nadto navrhovatel uvádí, že zadavatel v rámci významných služeb připouští doložení jejich realizace (kterou se rozumí dokončení) až v období 8 let před zahájením zadávacího řízení, přičemž v této souvislosti dle navrhovatele vyvstává otázka, jak by zadavatel postupoval v případě významné služby spočívající v dodávce informačního systému, který před 8 lety spadal do působnosti právního předpisu vymezujícího např. kategorizaci informačních systémů veřejné správy nebo regulujícího kybernetickou bezpečnost, když takový právní předpis by neobsahoval implementaci Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii. Současně navrhovatel konstatuje, že zadavatelem „*stanovené ‚referenční‘ období nemá průnik s jeho věcnými požadavky na významné služby. Např. ve vztahu k zákonu o kyberbezpečnosti totiž platí, že není reálně možné doložit žádnou významnou službu realizovanou dříve než 1. 1. 2015 (resp. 1. 8. 2017, má-li být relevantní znění zákona transponující nadepsanou evropskou úpravu), která by spadala do jeho působnosti. Rozšíření referenčního období na 8 let tak nemá v daném případě smysl, vytváří vnitřní rozpornost dotčeného kvalifikačního požadavku a tím jeho nesrozumitelnost a riziko různého výkladu [...]*“.
13. V neposlední řadě pak navrhovatel uvádí, že odkazuje-li zadavatel v kontextu požadavku na doložení srovnatelnosti právních předpisů na **§ 81 zákona**, jedná se o „*nepřípustné rozšíření podmínek kvalifikace, neboť dané ustanovení předpokládá v zahraničí získanou kvalifikaci prostřednictvím dokladů vydaných podle právního řádu dané země, nikoliv vytvářených ad hoc samotným dodavatelem*“.
14. Navrhovatel dále konstatuje, že samotná skutečnost, že informační systém byl dodán pro subjekty **veřejné správy**, poskytovatele základních služeb či jiné „regulované“ subjekty, nepředstavuje z technického hlediska zásadní důvod pro označení dodavatele za kvalifikovaného. Navrhovatel poukazuje na skutečnost, že i v rámci České republiky existují informační systémy soukromých subjektů, které byt' nepodléhají zadavatelem odkazovaným právním předpisům, dbají na obdobnou míru **zabezpečení** (např. pojišťovny či provozovatelé platebních systémů), pročez by i služby spojené s dodávkou informačních systémů těmto subjektům měly být zadavatelem posouzeny jako „dostatečné“ k prokázání kvalifikace. Dle

názoru navrhovatele zadavatel nevysvětlil, v čem je zkušenost s dodávkou informačního systému pro veřejnou správu natolik specifická a není zřejmé, jak může být relevantní zkušenost přenositelná ze zahraničí, a podle jakých kritérií by zadavatel takovou zkušenost posuzoval.

15. Ve vztahu k možnosti využití zahraniční reference navrhovatel zpochybňuje i požadavek zadavatele na doložení zkušenosti **s napojením na základní registry**. Tento požadavek dle navrhovatele může splnit pouze reference z České republiky. Současně navrhovatel napadá, že zadavatel neodůvodnil svůj postoj ohledně toho, proč není možné doložit zkušenosti s napojením na jiný informační systém ze soukromého sektoru, přičemž doplňuje, že vytvoření rozhraní pro napojení na jiný informační systém není doménou pouze základních registrů. Dle navrhovatele nemá tato podmínka kvalifikace souvislost s předmětem veřejné zakázky; odborné schopnosti a zkušenosti lze prokázat i jinými, méně omezujícími způsoby. Navrhovatel současně považuje za neadekvátní požadavek zadavatele, aby v případě významné služby kategorie 1, konkrétně varianty a1, informační systém současně obsahoval integrační vazby alespoň na 2 ze 4 zadavatelem taxativně uvedených informačních systémů a v případě významné služby kategorie 3 integrační vazby minimálně 1 ze 4 zadavatelem taxativně uvedených informačních systémů, neboť zadavatelem uvedené informační systémy, zejména Národní bod pro identifikaci a autorizaci a Portál občana, představují poměrně recentní infrastrukturu v prostředí České republiky, což dále z časového hlediska omezuje možnost doložení k nim se vztahující významné služby.“
16. Navrhovatel také považuje za nepřiměřeně restriktivní požadavek zadavatele na doložení minimálně jedné významné služby (z kategorie 1, 2, 3 nebo 4) spočívající v „*zajištění dodávky nebo rozvoje informačního systému, který byl vysoce dostupný z minimálně dvou datových center v odlišných lokalitách*“. Zadavatel dle navrhovatele nezohledňuje možnost, že by stejná úroveň dostupnosti mohla být zajištěna i rozdílným způsobem prostřednictvím datového centra v jediné lokalitě (např. dvěma funkčně autonomními celky s vlastním záložním zdrojem energie). Navrhovatel namítá, že zadavatelem uvedené specifické činnosti při návrhu architektury i provozu informačního systému mohou být splněny i v případě varianty uvedené navrhovatelem. Současně má navrhovatel za to, že zdůvodnění požadavku zadavatele týkající se zajištění dostupnosti systému v případě přírodní katastrofy „*svědčí opodstatněnosti daného požadavku v technických podmínkách, nikoliv však ve vztahu ke kvalifikaci*“.
17. V případě významné služby kategorie 1 navrhovatel brojí také proti požadavku zadavatele na „*samostatnou hodnotu podpory a rozvoje informačního systému 10 mil. Kč za minimální dobu trvání 24 měsíců*“, jenž dále zužuje okruh připuštěných významných služeb. Konkrétně navrhovatel namítá, že o tuto dobu se zkracuje délka stanoveného období pro dokončení dodávky informačního systému na dobu od 20. 10. 2013 do 20. 10. 2019, čímž byly vyloučeny jak relevantní zkušenosti starší, tak i ty nedávné, které by odpovídaly aktuálním standardům v oblasti zabezpečení informačních systémů. Dle navrhovatele tak zadavatel fakticky porušil § 79 odst. 2 písm. b) zákona, když neumožnil doložení významných dodávek z posledních 3 let před zahájením zadávacího řízení.
18. S ohledem na výše uvedené důvody nezákonnosti vymezených kvalifikačních kritérií navrhovatel namítá rovněž **nezákonnost kritérií pro snižování počtu účastníků** zadávacího řízení, a to z důvodu provázanosti těchto kritérií. Dle navrhovatele postupem zadavatele

dochází k nepřiměřenému zvýhodnění těch dodavatelů, kteří již v oblasti veřejného sektoru realizovali dodávky informačních systémů.

19. Konečně pak navrhovatel namítá zadavatelem (ne)stanovená **kritéria hodnocení**. Navrhovatel je přesvědčen, že zadavatel nedostal požadavkům § 115 zákona, když jím zvolená kritéria hodnocení nemají přiřazenou žádnou váhu a zadavatel je ani nevymezil definitivním způsobem. Dle navrhovatele byl zadavatel povinen již na začátku zadávacího řízení v zadávací dokumentaci veřejné zakázky stanovit, jak bude přistupovat k hodnocení nabídek, aby potenciální dodavatelé mohli zvážit svoji účast v zadávacím řízení. Zadavatelem vymezený způsob hodnocení je však pro dodavatele „*zcela nedostatečný a nedává jim sebemenší možnost vyhodnotit, zda budou jejich řešení a cenová politika pro Zadavatele, a v rámci konkurence, relevantní*“. Navrhovatel dále konstatuje, že pokud zadavatel stanovil, že kritéria hodnocení upřesní ve výzvě k účasti v soutěžním dialogu, je takovýto odklad sdělení způsobu hodnocení nepochopitelný, neboť pokud bude zadavatel schopen stanovit kritéria hodnocení po ukončení kvalifikační fáze, je dle navrhovatele zjevné, že stejným způsobem mohl zadavatel své požadavky vymezit již na počátku zadávacího řízení, neboť v rámci kvalifikační fáze nemůže zjistit žádné informace k nalezení vyváženého poměru jednotlivých kritérií za účelem výběru ekonomicky nejvýhodnější nabídky. Navrhovatel také nesouhlasí s výkladem zadavatele ve vztahu k interpretaci přílohy č. 6 zákona. Zadavatel usuzuje, že jestliže výzva k účasti v soutěžním dialogu podle přílohy č. 6 zákona musí obsahovat kritéria hodnocení, může je stanovit až právě tato výzva. Proti takovému závěru však navrhovatel podotýká, že požadavek na uvedení pravidel pro hodnocení je v příloze č. 6 zákona stanoven i ve vztahu k výzvě k podání nabídek v soutěžním dialogu. Navrhovatel tak uzavírá, že jelikož oznámení o zahájení zadávacího řízení přílohou č. 6 zákona upraveno není, musí se na něj vztahovat všechna příslušná pravidla dle části čtvrté zákona včetně § 115 zákona, neboť pro řízení se soutěžním dialogem neexistuje „speciálnější“ úprava. Nad rámec uvedeného pak navrhovatel rovněž konstatuje, že „*nespatřuje jakoukoli relevantní rozlišovací schopnost kritéria ,doba plnění veřejné zakázky, která je Zadavatelem již determinovaná prostřednictvím předpokládaného harmonogramu v příloze č. 2 zadávací dokumentace, který vymezuje jako ,datum zahájení ostrého provozu ESP' 1. 7. 2023*“. Dle navrhovatele přitom nelze v daném časovém horizontu předpokládat realistickou nabídku, která by snad zahrnovala termín dřívější.
20. S ohledem na vše shora uvedené navrhovatel navrhuje, aby Úřad zadavateli uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

21. Úřad obdržel návrh navrhovatele dne 28. 1. 2022 a tímto dnem bylo dle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
22. Účastníky správního řízení jsou podle § 256 zákona navrhovatel a zadavatel.
23. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. ÚOHS-03831/2022/512 ze dne 1. 2. 2022.
24. Dne 7. 2. 2022 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k podanému návrhu a dokumentaci o zadávacím řízení.

Vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 7. 2. 2022

25. Zadavatel předně namítá účelovost podaných námitek i návrhu, kterou spatřuje ve skutečnosti, že navrhovatel podal námitky až v poslední den zákonné lhůty pro jejich podání, ačkoliv tak mohl učinit dříve, a to navíc za situace, kdy si je vědom potřeby zadavatele realizovat předmět plnění veřejné zakázky dle časového harmonogramu. Zadavatel takový postup navrhovatele považuje za zjevné zneužití práva, které by nemělo požívat právní ochrany.
26. Zadavatel dále uvádí, že ačkoliv navrhovatel materiálně brojí proti zadávacím podmínkám, které podle jeho názoru znemožňují využití zahraničních referencí či znevýhodňují zahraniční dodavatele, z průběhu zadávacího řízení je zřejmé, že argumentace navrhovatele je nesprávná, nepravdivá a v rozporu s reálným stavem věci. Zadavatel totiž obdržel 5 žádostí o účast, přičemž v některých z nich byly předloženy zahraniční reference splňující zadávací podmínky. Navíc dle zadavatele navrhovatel ani nespécifikoval ani jednu konkrétní zahraniční referenci, kterou by disponoval a kterou by mohl v zadávacím řízení uplatnit a zadávací podmínky mu v tom bránily. Navrhovatel tak neprokázal, že mu postupem zadavatele reálně hrozila nebo vznikla újma v důsledku čehož navrhovatel dle zadavatele není a nebyl aktivně legitimován k podání námitek a návrhu.
27. Zadavatel dále konstatuje, že navrhovatel brojí především proti stanovení některých zadávacích podmínek pomocí odkazu na konkrétní zákonné instituty vymezující např. jednotlivé druhy informačních systémů a proti požadavku zadavatele na významné služby spočívajícímu v integraci těchto systémů na další zadavatelem odkazované informační systémy. Dle zadavatele však nemohou být zadávací podmínky diskriminační, jelikož působí shodně na všechny relevantní dodavatele, a žádného tedy nedůvodně znevýhodňují.
28. Zadavatel se neztotožňuje ani s námitkou netransparentnosti zadávacích podmínek, jelikož v případě zákonných odkazů zadavatel odkazuje vždy na konkrétní institut upravený daným zákonem. Pokud tedy navrhovatel zpochybňuje transparentnost takového vymezení zadávacích podmínek, paradoxně zpochybňuje i celý právní řád České republiky. Zadavatel trvá na tom, že pokud právní předpis definuje určitý druh informačního systému a klade na něj zcela konkrétní požadavky, prostý odkaz na takový zákonný institut je zcela transparentní a co do svého obsahu jednoznačný. Každému relevantnímu dodavateli pak musí být zřejmé, jaké konkrétní požadavky se k jednotlivým druhům informačního systému vztahují. Dle zadavatele navrhovatel záměrně dezinterpretuje obsah zadávací dokumentace, když tvrdí, že je v ní odkazováno na právní předpisy jako na celek, nikoliv na právní normy či instituty v nich obsažené. Zadavatel akcentuje, že pokud na nějakém místě zadávací dokumentace činí odkaz na zákon, vždy tak činí výhradně ke konkrétnímu institutu, přičemž právní úpravou, jejíž obdobnost má dodavatel u zahraniční reference prokázat, je pak v této logice právě právní úprava týkající se konkrétního odkazovaného institutu.
29. Ve vztahu k posuzování obdobnosti zahraniční právní úpravy pak zadavatel odkázal na jednotlivá vysvětlení zadávací dokumentace, zejména vysvětlení č. 4, ze kterého vyplývá rozsah a způsob posuzování obdobnosti. Dle zadavatele je požadavek na doložení právního stanoviska (či jiného důkazu o obdobnosti dotčené právní úpravy) ve vztahu k zahraničním referencím za analogické aplikace ustanovení § 91 odst. 1 zákona je zcela přípustný a že doložení takového důkazu bude pro relevantního dodavatele poměrně jednoduché

a nenákladné, když se tím fakticky pouze kopíruje úvaha, kterou dodavatele stejně bude muset učinit sám pro sebe.

30. K možným výkladům účelu kvalifikačních požadavků, které představil navrhovatel, zadavatel uvedl, že není povinen cíle, které sleduje v zadávací dokumentaci uvádět ani odůvodňovat. Za rozhodné považuje zadavatel to, že kvalifikační kritéria nastavil přiměřeně, transparentně, nediskriminačně a v jednoznačném vztahu k předmětu plnění veřejné zakázky. Dále zadavatel uvádí, že účelem kvalifikační požadavků je kombinace všech navrhovatelem uvedených výkladů. Prostřednictvím kvalifikačních kritérií zadavatel ověřuje zkušenosti dodavatele s implementací systému o určitých parametrech, zkušenosti s dodávkou informačního systému subjektu veřejné správy a zkušenosti se zajištěním souladu s právními předpisy jako takovými. Kombinace požadavků byla nastavena tak, aby bylo možné ověřit objektivní schopnost dodavatele splnit předmět veřejné zakázky. Současně zadavatel zdůraznil, že prokázání požadavků umožnil rovněž prostřednictvím tzv. rovnocenného řešení. Posouzení této rovnocennosti pak bude na zadavateli, resp. komisi, a bude zdokumentováno, přičemž proti případnému vyloučení se následně může dodavatel bránit a namítat nesprávné posouzení rovnocennosti. S ohledem na výše uvedené považuje zadavatel požadavek na doložení dokladu o obdobnosti zahraničních právních předpisů (jednotlivých institutů) za legitimní.
31. S tvrzením navrhovatele, že požadavek na doložení minimálně jedné významné služby (z kategorie 1, 2 nebo 3) spočívající v zajištění dodávky nebo rozvoje informačního systému, který by byl vysoce dostupný minimálně ze dvou datových center v odlišných lokalitách, je na místě v případě technických podmínek, nikoliv však ve vztahu ke kvalifikaci, se zadavatel neztotožnil. Dle zadavatele se zkušenosti s propojením datových center v odlišných lokalitách podstatně odlišují od zkušeností se zajištěním propojení dvou systémů v jednom datovém centru (liší se zajištění loadbalancingu, návrh architektury, samotný provoz informačního systému a u jednoho datového centra není potřeba řešit přepínání komunikace mezi datovými centry).
32. Co se týče navrhovatelem zpochybnované možnosti zadavatele směřovat kvalifikačními požadavky k prokázání toho, že má dodavatel relevantní zkušenosti s dodávkou informačního systému pro subjekty z veřejného sektoru, zadavatel uvádí, že taková zkušenost přináší významná specifika spojená s návrhem systému, s jeho implementací i s poskytováním dalších služeb. Dodávky pro veřejný sektor vyžadují specifický přístup k realizaci dodávek, kdy jednotlivé procesy obecně podléhají větší míře kontroly, než je tomu ve sféře soukromé, a rovněž mj. procesu schvalování. Dodání informačního systému subjektu veřejné správy je nadto spojeno také se zkušeností se zohledněním specifických legislativních požadavků (např. tvorba zásad a postupů provozu, struktura a obsah provozní dokumentace apod.), které se na soukromé informační systémy nevztahují.
33. Zadavatel dále nesouhlasí, že by zadávací podmínky měly být nastaveny v rozporu s § 73 odst. 6 zákona, neboť zadavatel dle svých slov „*jednoznačně stanovil minimální úroveň pro jejich splnění, kterou je nutnost naplnění zcela jednoznačného požadavku zadavatele, aby např. předmětem jedné z významných služeb byla konkrétní kategorie informačního systému apod.*“. Zadavatel tak uzavírá, že žádný z kvalifikačních požadavků není nepřiměřený, diskriminační, nepředstavuje bezdůvodné překážky hospodářské soutěže a vztahuje se k předmětu plnění veřejné zakázky.

34. Co se týče námitky navrhovatele ve vztahu k porušení ustanovení § 6 odst. 3 zákona, zadavatel uvádí, že tato námitka navrhovateli materiálně nenáleží, neboť má sídlo v České republice. „I kdyby tedy byla jím tvrzená skutečnost pravdivá, porušení této zásady by na něj nemohlo mít vliv a nemohla mu v souvislosti s tím logicky ani vzniknout újma.“ Současně pak zadavatel konstatuje, že k porušení zásady dle § 6 odst. 3 zákona v zadávacím řízení nedošlo, neboť pokud zadavatel ve vysvětlení zadávací dokumentace č. 4 mluví již zcela obecně o zahraničních předpisech (a nikoliv pouze předpisech států Evropské unie), „de facto tím zadavatel deroguje předchozí užší vymezení této zadávací podmínky a nahrazuje jej širším“.
35. K námitce navrhovatele ohledně pravidel pro snižování počtu účastníků zadavatel uvedl, že navrhovatel neuvedl žádnou novou argumentaci, a odkázal tak na své rozhodnutí o námitkách ze dne 18. 1. 2022. V tom zadavatel uvedl, že účelem procesu snižování počtu účastníků je, aby se do další fáze soutěžního dialogu dostali pouze ti „nejlepší z nejlepších“. Kritéria pro snižování počtu účastníků tedy byla nastavena tak, aby odpovídala předmětu veřejné zakázky a aby zajistila, že zadavatel bude jednat pouze s těmi dodavateli, kteří mají nejvíce zkušeností s referenčními službami, které jsou pro zadavatele skutečně relevantní, tedy těmi, kteří poskytují největší záruky, že plnění bude dodáno kvalitně a včas. Zadavatel je toho názoru, že dodržel požadavky zákona, když jako kritéria pro snížení počtu účastníků stanovil kritéria technické kvalifikace.
36. K navrhovatelem tvrzeným nedostatkům vymezení hodnotících kritérií zadavatel uvedl, že nebyl povinen konkrétní kritéria hodnocení stanovit již ve výzvě k podání žádosti o účast, ale nejdříve ve výzvě k účasti v soutěžním dialogu, a to s ohledem na ustanovení § 68 odst. 4 a § 69 odst. 6 a přílohy č. 6 zákona.
37. Zadavatel se rovněž neztotožnil s tvrzením navrhovatele, že rozhodnutí o námitkách obsahuje nové skutečnosti oproti zadávací dokumentaci a jejím vysvětlením. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách neuvedl žádné nové skutečnosti, nýbrž pouze odůvodňoval stanovení jednotlivých zadávacích podmínek ve vazbě na vznesené námitky. Takové informace není zadavatel povinen uvádět v zadávací dokumentaci ani v jejích vysvětleních, a současně se nejedná o informace nezbytné ke zpracování žádosti o účast. Konkrétně se zadavatel vyjádřil k následujícím dle navrhovatele novým skutečnostem. V první řadě se jedná o odkaz na vyhlášku č. 529/2006 Sb., na kterou odkázal v rozhodnutí o námitkách. Požadavky této vyhlášky se na informační systém veřejné správy vztahují automaticky a zadavatel nebyl povinen v zadávací dokumentaci konkrétně tuto vyhlášku uvádět, přičemž v rozhodnutí o námitkách pak tuto vyhlášku uvedl za účelem objasnění konkrétních cílů zadávacích podmínek a jejich vztahu k předmětu veřejné zakázky. Dále se zadavatel vyjadřoval k navrhovatelem tvrzeným novotám ve vztahu k obsahu právního stanoviska. Požadavek na popis definičních znaků, který zadavatel uvedl v rozhodnutí o námitkách, není nový, ale vyplývá z vysvětlení zadávací dokumentace č. 4.
38. Zadavatel s ohledem na výše uvedené považuje navrhovatelem vznesené námitky za nedůvodné a navrhuje, aby byl návrh dle § 265 písm. a) zákona zamítnut. Alternativně pak zadavatel, s ohledem na neprokázání alespoň hrozící újmy navrhovatele, navrhuje zamítnutí návrhu dle § 265 písm. b) zákona pro nedostatek aktivní legitimace k jeho podání, či zastavení správního řízení dle § 257 písm. h) zákona.

Další průběh správního řízení

39. Usnesením č. j. ÚOHS-06292/2022/512 ze dne 18. 2. 2022 byla zadavateli uložena lhůta k podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení, a zaslání příslušné dokumentace o zadávacím řízení.
40. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-07958/2022/500 ze dne 4. 3. 2022 bylo zadavateli nařízeno předběžné opatření spočívající v uložení zákazu uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, a to až do pravomocného skončení správního řízení.
41. Usnesením č. j. ÚOHS-08511/2022/512 ze dne 9. 3. 2022 Úřad stanovil zadavateli lhůtu k provedení úkonu – sdělení, v čem spočívají konkrétní podstatné rozdíly mezi integrací informačního systému na informační systémy uvedené v bodu 2.5.1 Kvalifikační dokumentace a integrací informačního systému na jiné, zejména soukromé informační systémy, a to z hlediska podstatných odlišností zkušeností dodavatele získaných při realizaci takových služeb, a to včetně uvedení, jaká konkrétní specifika z technického hlediska vykazují informační systémy uvedené v bodu 2.5.1 Kvalifikační dokumentace, resp. integrace na tyto informační systémy, jež odlišují integraci na tyto informační systémy od integrace na jiné, zejména soukromé informační systémy.
42. Usnesením č. j. ÚOHS-08512/2022/512 ze dne 9. 3. 2022 Úřad dle § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu ve spojení s § 261 odst. 2 zákona přerušil správní řízení za účelem získání odborných stanovisek k otázce ekvivalentnosti navrhovatelem uvedené alternativy požadavku zadavatele na zkušenost se službou spočívající v zajištění dodávky nebo rozvoji informačního systému, který byl vybudován jako vysoce dostupný z minimálně dvou datových center v odlišných lokalitách, tj. na různých adresách.
43. Úřad se za účelem získání odborných stanovisek obrátil na subjekty, do jejichž oboru působnosti, příp. činnosti, výše uvedená otázka spadá, a to prostřednictvím písemností č. j. ÚOHS-08513/2022/512 ze dne 9. 3. 2022, č. j. ÚOHS-10148/2022/512 ze dne 23. 3. 2022 a č. j. ÚOHS-11114/2022/535 ze dne 31. 3. 2022, v nichž byla těmto subjektům položena následující otázka:

„Lze službu spočívající v zajištění dodávky nebo rozvoji informačního systému, který byl vybudován jako vysoce dostupný z datového centra v jedné lokalitě se dvěma funkčně autonomními celky s vlastním záložním zdrojem energie, považovat za ekvivalentní pro službu spočívající v zajištění dodávky nebo rozvoji informačního systému, který byl vybudován jako vysoce dostupný z minimálně dvou datových center v odlišných lokalitách, tj. na různých adresách, a to z pohledu rovnocennosti, nebo naopak podstatných odlišností zkušeností dodavatele získaných při realizaci takových služeb, zejména z hlediska zajištění load balancingu, návrhu architektury informačního systému, samotného provozu informačního systému a potřeby zajištění přepínání komunikace mezi dvěma datovými centry/dvěma autonomními celky (viz výše).“

44. Úřadu byla v této otázce doručena odborná stanoviska společnosti:
- OR-CZ spol. s r.o., IČO 48168921, se sídlem Brněnská 19/20, Předměstí, 571 01 Moravská Třebová (dále jen „OR-CZ spol. s r.o.“),
  - TESCO SW a.s., IČO 25892533, se sídlem tř. Kosmonautů 1288/1, Hodolany, 779 00 Olomouc (dále jen „TESCO SW a.s.“),

- GORDIC spol. s r.o., IČO 47903783, se sídlem Erbenova 2108/4, 586 01 Jihlava (dále jen „GORDIC spol. s r.o.“),
- OKsystem a.s., IČO 27373665, se sídlem Na Pankráci 1690/125, PSČ 14021 Praha 4 – Nusle (dále jen „OKsystem a.s.“), a
- Oracle Czech a.s., IČO 61498483, se sídlem U Trezorky 921/2, Jinonice, 158 00 Praha 5 (dále jen „Oracle Czech a.s.“).

Odborná stanoviska

Odpověď společnosti OR-CZ spol. s r.o.

45. Dne 16. 3. 2022 byla Úřadu jako reakce na žádost o vyjádření (viz bod 43. odůvodnění tohoto rozhodnutí) doručena odpověď společnosti OR-CZ spol. s r.o. z téhož dne, ve které tato společnost uvedla: *„Ano, z technického pohledu považujeme uvedený požadavek za ekvivalentní. Jedinou odlišnost spatřujeme v pohledu bezpečnosti, kdy je vždy bezpečnější mít v případě vysoké dostupnosti rozmístěny servery ve dvou odlišných lokalitách.“*

Odpověď společnosti TESCO SW a.s.

46. Dne 25. 3. 2022 byla Úřadu jako reakce na žádost o vyjádření (viz bod 43. odůvodnění tohoto rozhodnutí) doručena odpověď společnosti TESCO SW a.s. ze dne 24. 3. 2022, ve které je uvedeno: *„Bez kompletní znalosti zadávací dokumentace, a tedy předmětu veřejné zakázky, je velice obtížné na uvedený dotaz odpovědět. Je nutno rozlišovat, zda předmětem dodávky je SW nebo i HW. Pokud předmětem dodávky je pouze aplikační SW bez dodávky systémového SW a HW, lze toto považovat za ekvivalentní celek. Pokud zadavatel požadoval i dodávku systémového SW a HW, pak uvedené nelze považovat za ekvivalentní, a to z toho důvodu, že propojení datových center v různých lokalitách vyžaduje použití jiných technologií, než pokud se obě lokality nachází na stejné adrese.“*

Odpověď společnosti GORDIC spol. s r.o.

47. Dne 29. 3. 2022 byla Úřadu jako reakce na žádost o vyjádření (viz bod 43. odůvodnění tohoto rozhodnutí) doručena odpověď společnosti GORDIC spol. s r.o. z téhož dne, ve které je uvedeno: *„K Vašemu dotazu uvádíme, že bez znalosti konkrétních technologií a dalších informací typu přenosových kapacit či latencí mezi dvěma oddělenými lokalitami nelze být zcela konkrétní, ale obecně je konfigurace dvou fyzicky oddělených datových center komplikovanější, zejména s ohledem na potřebu zajištění dostatečných časových odezev jak při provozu, tak v okamžiku výpadku jednoho datového centra (především zabezpečení včasného přenosu posledních změn před výpadkem). Na základě toho se domníváme, že dvě výše uvedené služby nelze považovat za ekvivalentní.“*

Odpověď společnosti OKsystem a.s.

48. Dne 29. 3. 2022 byla Úřadu jako reakce na žádost o vyjádření (viz bod 43. odůvodnění tohoto rozhodnutí) doručena odpověď společnosti OKsystem a.s. z téhož dne, která obsahuje následující vyjádření k položené otázce.

„Řešení vysoké dostupnosti pouze v rámci jednoho datového centra má za cíl ochránit provozovanou službu jen proti výpadku některé dílčí části systému, nikoli systému jako celku. Příkladem takového výpadku může být například ztráta jednoho nebo více virtuálních nebo

fyzických serverů tvořících serverový cluster nebo jedné z instancí diskového úložiště. A je zcela irelevantní, zda je v rámci jedné lokality provozován například jeden nebo více serverových clusterů nebo diskových úložišť. Vždy se jedná pouze o ochranu proti dílčímu výpadku systémů poskytujících danou službu v rámci daného datového centra.

Požadavek Zadavatele však míří na situace, pro které vysoká dostupnost zajištěná pouze v rámci jednoho datového centra požadovanou úroveň ochrany před výpadkem poskytované služby zajistit nemůže. Příkladem takových situací mohou být například fyzická destrukce jednoho datového centra, zatopení datového centra vodou, požár, dlouhodobá ztráta napájení, porušení datových kabelů apod. A ze zkušeností z provozování datových center jednoznačně vyplývá, že u některých situací (například při delší ztrátě napájení nebo porušení datových kabelů) je pravděpodobnost, že reálně opravdu nastanou, poměrně vysoká. Uchazečem referencované řešení vysoké dostupnosti zajištěním, byť dvou nezávislých celků umístěných v rámci jedné lokality, **nemůže¹ podobným výpadkům poskytované služby zabránit**. A nemusí jít nezbytně jen o fatální katastrofy jakými jsou celková destrukce nebo požár, ale i o „pouhou“ ztrátu vysokonapěťového napájení datového centra (způsobenou havárií či plánovanou odstávkou). V takových případech ani Uchazečem uváděná reference s využitím vlastního záložního zdroje energie není schopna zabránit výpadku poskytované služby z daného datového centra, protože dostupnost služeb implementovaného systému je z principu vždy závislá i na dostupnosti jiných sdílených technologií mimo daný systém. Jedná se například síťové prvky pro zajištění komunikace systému s jinými systémy/uživateli v rámci datového centra i mimo ně. V případě **delšího výpadku** napájení, které již není možné anebo ekonomické dále nahrazovat záložními zdroji energie (bateriemi nebo agregáty), tedy zákonitě **dojde k reálnému výpadku poskytované služby pro uživatele systému bez ohledu na to, zda by oba autonomní celky implementovaného systému (uváděného jako reference Uchazeče) mohly případně po nějakou dobu ještě izolovaně běžet díky vlastnímu zdroji napájení**. Ještě významnější dopad na provozované systémy pak **v případě výpadku dodávky elektrické energie zpravidla mívá ztráta schopnosti chlazení datového centra klimatizační jednotkou**. Díky vysokému příkonu všech provozovaných zařízení dochází u nechlazených systémů velmi rychle k překročení jejich doporučené provozní teploty. A aby nedošlo k fatálnímu poškození všech provozovaných systémů jejich přehřátím (či dokonce k požáru), musí být všechny systémy bez výjimky co nejrychleji vypnuty, aby teplota v datovém centru nedosáhla nebezpečných mezí. A tímto typem výpadku by byly zákonitě ovlivněny i oba autonomní celky systému referencovaného Uchazečem, protože by oba běžely v jednom datovém centru postiženém ztrátou napájení, a tedy i ztrátou schopnosti chlazení. Zadavatel budující nový informační systém je vždy povinen **hledat taková řešení, která výrazným způsobem zvýší dostupnost významných IT služeb i za nepředvídatelných situací**. Výše uvedená potenciální rizika mohou totiž mít v některých případech za následek i dlouhodobou nedostupnost některého z datových center (ve vazbě na typ havárie i dny nebo týdny). Nemůže to však být na úkor poskytování služeb významného informačního systému, u nějž Zadavatel požadoval zajištění jeho vysoké dostupnosti minimálně prostřednictvím dvou geograficky vzdálených datových center.

Díky **odlišným principům návrhu** proto **nejsou zkušenosti s návrhem a provozem systému se dvěma autonomními celky určenými pro běh v rámci jedné lokality přímo a bezesbytku využitelné pro návrh systému určeného pro dvě a více datových center, a to z technických,**

¹ Pozn. Úřadu: Zvýraznění v tomto a v následujících dvou odstavcích bylo provedeno Úřadem.

organizačních i procesních důvodů. Jedná se o zcela jiný přístup k řešení vysoké dostupnosti a návazných procesů. Datová centra mohou totiž být od sebe geograficky vzdálena i několik desítek kilometrů, kdy musí být v technickém návrhu zohledněny například i **výrazně delší latence komunikační infrastruktury mezi oběma instancemi systému.** To vyžaduje mimo jiné zvolit **jiný způsob replikace dat** mezi datovými úložišti, zajistit **odlišné směřování uživatelů** přistupujících ke službám daného informačního systému napříč lokalitami, navrhnout a odladit **specifický způsob zálohování, plány obnovy a zpracovat provozní postupy v případě nedostupnosti jednoho z datových center.** Toto všechno navíc může výrazně zkomplikovat i zvolený režim provozu obou instancí informačního systému čili zda bude provozován v režimu active-active, active-pasive nebo active-active s loadbalancerem, protože je nutné v rámci návrhu řešit i otázky **automatického nebo manuálního přepnutí služby** do druhé funkční lokality ve vazbě na zvolený režim provozu.

Informační systém určený pro provoz ve dvou geograficky vzdálených datových centrech je nutné jako vysoce dostupný pro tyto podmínky **stavět od samého počátku, pro jeho návrh je nutné disponovat specifickými zkušenostmi a znalostmi, přičemž jeho vybudování je zcela nepochybně spojeno i s vyššími pořizovacími i provozními náklady majícími mimo jiné i přímý dopad na cenu řešení.**

Řešení referencované Uchazečem tedy **rozhodně NENÍ ekvivalentní** s požadavkem Zadavatele na prokázání zkušenosti s dodávkou vysoce dostupného informačního systému, protože zcela zásadně opomíjí rizika vyplývající z potenciálního výpadku celého datového centra. Takové řešení nemůže garantovat provoz informačního systému při naplnění nepředvídatelných rizik (fyzická destrukce jednoho datového centra, zatopení vodou, požár, dlouhodobá ztráta napájení apod.), která však Zadavatel svým požadavkem na provoz informačního systému v minimálně dvou datových centrech požadoval pokrýt a zajistit provoz informačního systému i v případě ztráty jednoho celého datového centra.“

Odpověď společnosti Oracle Czech a.s.

49. Dne 8. 4. 2022 bylo k položené otázce Úřadu (viz bod 43. odůvodnění tohoto rozhodnutí) doručeno odborné stanovisko společnosti Oracle Czech a.s. z téhož dne, ve kterém je uvedeno: „(...) Hlavním důvodem, proč bývá u IT řešení požadováno umístění ve dvou různých lokalitách, je prevence proti nějaké katastrofě většího rozsahu. (...)

Geograficky distribuované řešení (ve dvou lokalitách) je samozřejmě dražší než řešení, umístěné v jednom datovém centru. Proto se datové centrum s dvěma autonomními celky využívá jako cenový kompromis. Takové řešení je totiž poměrně odolné proti "běžným" katastrofám, jako je například výpadek elektřiny, havárie vody nebo dokonce i požár menšího rozsahu, což v mnoha případech zákazníkům postačuje.

Z hlediska software se dva funkčně oddělené celky v jednom datovém centru chovají jako dvě různé lokality. Parametry softwarového řešení budou proto velmi podobné v obou případech.

Když se na záležitost podíváme detailněji, lze uvést, že hlavní rozdíl spočívá v návrhu a zajištění propojení dvou vzdálených datových center, které je samozřejmě složitější, než v případě jednoho datového centra. Pokud toto propojení neexistuje, tak se může jednat o poměrně náročný projekt. Dodavatelé ale mají většinou infrastrukturu už vyřešenou, takže se návrh architektury infrastruktury už dělat nemusí. (...)

Pokud platí, že vzájemné propojení dvou vzdálených datových center už existuje (viz předch. bod) je realizace služeb v obou scénářích velmi podobná. V případě dvou datových center lze očekávat o něco vyšší náklady např. na koordinaci projektu, logistiku. Nemyslíme si ale, že rozdíl bude významný.

Návrh logické (softwarové) architektury informačního systému - v obou případech bude logická architektura řešení velmi podobná.

Obecné zajištění provozu - je logické, že zajištění provozu dvou datových center je náročnější než jednoho. Rozdíl je ale v položkách, které nejsou obvyklou součástí dodávky IT řešení - jsou to např. nájem, ceny energií, náklady na personál apod.

Na databázové úrovni (což považujeme za naši hlavní kompetenci) lze považovat obě řešení za totožná - v obou případech budou použity stejné softwarové prostředky (např. pro loadbalancing nebo přepínání komunikace). I při porovnání cen za softwarové licence lze očekávat velmi podobnou cenu u obou řešení.

U ostatních softwarových komponent řešení to bude podobné jako v předchozím bodu.

Zkušenost koncového uživatele je v obou případech naprosto ekvivalentní.

U aplikace, umístěné v jednom datovém centru s dvěma autonomními celky, lze získat větší výkon (např. díky efektivnějšímu loadbalancingu) než u aplikace ve dvou od sebe vzdálených datových centrech.

Jedno datové centrum s dvěma autonomními celky je zranitelnější vůči katastrofám většího rozsahu než dvě datová centra na různých adresách.“

Vyjádření zadavatele ze dne 15. 3. 2022

50. Ve vyjádření ze dne 15. 3. 2022 se zadavatel v návaznosti na usnesení č. j. ÚOHS-08512/2022/512 ze dne 9. 3. 2022 (viz bod 42. odůvodnění tohoto rozhodnutí) vyjádřil k otázce týkající se ekvivalentnosti zkušeností se zajištěním dodávky nebo rozvoje informačního systému, který byl vybudován jako vysoce dostupný z datového centra vybudovaného v jedné či ve více lokalitách. Zadavatel k požadavku na referenci spočívajícímu v „zajištění dodávky nebo rozvoji informačního systému, který byl [...] vysoce dostupný z minimálně dvou datových center v odlišných lokalitách“ předně uvádí, že k jeho splnění postačovalo, aby účastník předložil pouze jednu významnou službu tohoto druhu. Již z tohoto pohledu tak zadavatel považuje předmětný požadavek za „velmi přiměřený a pro skutečně kvalifikované dodavatele snadno splnitelný“. Současně zadavatel dodává, že v šetřeném zadávacím řízení a v paralelně probíhajících zadávacích řízeních, kde byl stanoven obdobný požadavek, obdržel v rámci žádostí o účast „celkem 28 (!) rozdílných významných služeb, které uvedený požadavek splňují“, pročež zadavatel nespatřuje na daném požadavku nic diskriminačního ani nepřiměřeně restriktivního.
51. Dále zadavatel uvedl, že tento požadavek stanovil s ohledem na požadavky kybernetické bezpečnosti a klíčový význam poptávaného systému, kdy je nezbytné, aby byl předmět veřejné zakázky dodán v podobě zaručující vysokou dostupnost. Toho lze bezpečně dosáhnout pouze tak, že je systém provozován v tzv. geografickém clusteru – tj. minimálně ve dvou zcela oddělených lokalitách, ve kterých je buď zcela nebo částečně zdvojený hardware a software, nezbytný pro chod celého systému. Nezbytná je i dostatečná vzdálenost mezi jednotlivými

lokalitami, což např. zajistí napájení jinou větví energetické sítě napojené na nejméně na dva síťové providery apod. Jedná se tak o jediný reálně spolehlivý prostředek zajištění odolnosti systému např. proti dlouhodobým výpadkům energie, telekomunikačních sítí či proti lokálním přírodním katastrofám.

52. Implementace takového systému s sebou podle zadavatele nese určitá specifika – nutnost propojení dvou systémů, které jsou reálně provozovány desítky až stovky kilometrů od sebe, které navenek představují jeden systém. U takových systémů je tak potřeba zajistit např. automatické přepínání v případě výpadku jednoho z nich (tzv. failover), replikaci dat do dvou lokalit, tzv. load balancing, tedy průběžné řízení zátěže ve dvou lokalitách apod. Implementace takových systémů je pak mnohem náročnější než u varianty uvedené návrhatelem, a to z hlediska technického, technologického, logistického a odborného. Alternativa uvedená návrhatelem a požadavek zadavatele využívají komunikační propojení definované na odlišných vrstvách (L2 vs. L3), rozdílné jsou i síťové charakteristiky specifické pro propojení dvou instancí systému fungujících ve dvou datových centrech v odlišných lokalitách, zejména pak latence a doba odezvy. Těmto odlišnostem se musí přizpůsobit technologie použité na vyšších vrstvách architektury a je vyžadován odlišný přístup v řešení zejména u databázových clusterů, ale i v rámci řešení aplikační platformy. Geografická vzdálenost tak přináší řadu nároků a komplikací jak při návrhu řešení, tak i při jeho implementaci a reálném provozu – s těmito nároky a komplikacemi nebude mít dodavatel se zkušeností pouze s provozem datových center v jedné lokalitě zkušenosti. Tyto významné rozdíly tak dle zadavatele odůvodňují jeho požadavek na takovou zkušenost, který je tak opodstatněný a má úzký vztah k předmětu veřejné zakázky.
53. V závěru zadavatel navrhl otázku, která má být položena a také to, aby Úřad neoslovoval soukromé IT společnosti, které mohou informace účelově deformovat, ale aby se obrátil na osoby z akademické sféry.

Vyjádření zadavatele ze dne 29. 3. 2022

54. Ve vyjádření ze dne 29. 3. 2022 zadavatel v návaznosti na usnesení č. j. ÚOHS-08511/2022/512 ze dne 9. 3. 2022 (viz bod 41. odůvodnění tohoto rozhodnutí) uvedl, že mezi integrací informačního systému na některé z kategorií informačních systémů uvedených v Kvalifikační dokumentaci a integrací na jiné, zejména soukromé informační systémy, je podstatný rozdíl, a to jak z technického hlediska, tak i z hledisek dalších, která jsou pro řádnou realizaci předmětu veřejné zakázky zcela zásadní.
55. Zadavatel ve svém vyjádření vysvětluje pojem integrace nejprve obecně jako proces spojování dílčích subsystémů do jednoho systému (agregace subsystémů spolupracujících tak, aby byl systém schopen poskytnout zastřešující funkčnost) a zajištění toho, aby subsystémy fungovaly společně jako systém, a ve vztahu k informačním technologiím jako proces propojování různých výpočetních systémů fyzicky nebo funkčně, aby fungovaly jako koordinovaný celek. Charakteristickým prvkem je pak dle zadavatele schopnost vzájemné autentizace a výměny dat přes definované datové rozhraní. Dle zadavatele tak integrace jednoho informačního systému na druhý zahrnuje celou řadu různých propojení, která se mohou systém od systému diametrálně lišit rozsahem, složitostí, použitými technologiemi a řadou dalších parametrů. Každé propojení dvou konkrétních systémů je díky tomu do značné míry jedinečné a jeho

realizace vytváří pro dodavatele unikátní zkušenost, kterou nelze ani částečně nahradit propojením jakýchkoliv dvou jiných systémů.

56. Okruhy informačních systémů uvedených v Kvalifikační dokumentaci představují podle zadavatele centrální prvky eGovernmentu České republiky a jsou základními pilíři sdílenými při realizaci informačních systémů podle zákona č. 365/2000 S., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ISVS“), zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o základních registrech“), zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti) (dále jen „zákon o kybernetické bezpečnosti“), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů. Zadavatelem definované informační systémy jsou využívány v rámci prosazování principů podle Národního architektonického plánu prostřednictvím kontrolních činností Odboru hlavního architekta Ministerstva vnitra. **Dle zadavatele se jedná o zcela konkrétní systémy (resp. jejich okruhy), které mají přesně definované komunikační protokoly, schémata výměny dat i požadavky na kybernetickou bezpečnost.** Právě v tomto spočívá jejich odlišnost, a tak i odlišnost zkušeností s integrací těchto systémů. Jiné (soukromé) informační systémy mohou mít sice tyto atributy také přesně definované, svým obsahem se však budou podstatně lišit, a to natolik, že z pohledu zkušeností dodavatele s ohledem na předmět plnění veřejné zakázky nebudou nijak relevantní. Ve většině případů však jiné informační systémy nemají tyto atributy definovány vůbec, čímž se prohlubuje odlišnost a nedostatečnost takto nabytých zkušeností.
57. Zadavatel odlišnost atributů a zkušeností demonstroval na příkladu datových schránek, kdy odkázal na technické přílohy Provozního řádu informačního systému datových schránek, ve kterých jsou stanoveny konkrétní technické a jiné požadavky na napojení aplikací (informačních systémů), včetně toho, na jakých principech a jak musí integrace jiného informačního systému napojovaného na informační systém datových schránek fungovat. Tyto konkrétní požadavky (např. požadavky na strukturu komunikace) jsou specifické právě pro informační systém datových schránek a dodavatel nemůže zkušenost s implementací těchto požadavků získat při integraci systému na jiný informační systém. Každý ze zadavatelem zmíněných okruhů informačních systémů disponuje svými zcela konkrétními technickými a jinými požadavky (obsaženými typicky v provozních řádech daných informačních systémů a jejich technických přílohách), které musí být při integraci na něj dodrženy. Jiné informační systémy stojící mimo stanovený okruh informačních systémů shodné či obdobné požadavky na integraci nekladou, ale uplatní se u nich požadavky jiné nebo žádné.
58. Zkušenosti s implementací striktních (konkrétních) technických požadavků jsou podle zadavatele zcela zásadní pro realizaci předmětu veřejné zakázky. Informační systém, který je předmětem veřejné zakázky, bude muset být integrován na všechny ze zadavatelem stanovených kategorií informačních systémů. Pro zadavatele je tak nezbytné ověřit, zda dodavatel již disponuje relevantními zkušenostmi s implementací takových technických a jiných požadavků (např. nutnost uplatnit konkrétní komunikační protokol, schéma výměny dat nebo stanovené metody zajištění kybernetické bezpečnosti jako šifrování komunikace apod.).
59. Zadavatel je tak s ohledem na výše uvedené přesvědčený, že jeho požadavek na zkušenost s integrací na jím uvedené kategorie informačních systémů je zcela legitimní a zákonný, když

má vztah k předmětu veřejné zakázky, tímto předmětem je odůvodněn, a je zároveň jeho prostřednictvím ověřována reálná schopnost dodavatelů dodat požadované plnění. Daný požadavek tak není dle zadavatele nepřiměřený ani jinak rozporný se zákonem.

Další průběh správního řízení

60. Písemností č. j. ÚOHS-15777/2022/512 ze dne 11. 5. 2022 Úřad účastníkům řízení oznámil, že se v přerušném správním řízení pokračuje.
61. Usnesením č. j. ÚOHS-15861/2022/512 ze dne 12. 5. 2022 byla navrhovateli určena lhůta k zaslání sdělení konkrétní reference navrhovatele realizované v zahraničí mimo státy Evropské unie, kterou by navrhovatel mohl užít při prokazování kvalifikace v rámci veřejné zakázky a současně ke sdělení konkrétních dodavatelů, s nimiž navrhovatel zvažoval určitou formu spolupráce za účelem podání žádosti o účast do zadávacího řízení na citovanou veřejnou zakázku a kteří by disponovali referencí realizovanou v zahraničí mimo státy Evropské unie a tuto mohli užít při prokazování kvalifikace v rámci citované veřejné zakázky. Navrhovatel se k tomuto usnesení ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
62. Prostřednictvím usnesení č. j. ÚOHS-17842/2022/512 ze dne 26. 5. 2022 byli účastníci řízení informováni o tom, že ve správním řízení bylo ukončeno shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 50 správního řádu, a zároveň jim byla stanovena lhůta pro vyjádření se k těmto podkladům, kterou Úřad na žádost navrhovatele usnesením č. j. ÚOHS-18526/2022/512 ze dne 1. 6. 2022 prodloužil do 8. 6. 2022.

Podání navrhovatele ze dne 8. 6. 2022

63. Dne 8. 6. 2022 obdržel Úřad podání navrhovatele z téhož dne (dále jen „podání navrhovatele ze dne 8. 6. 2022“), v němž se navrhovatel vyjadřuje k podkladům rozhodnutí a rovněž k usnesení č. j. ÚOHS-15861/2022/512 ze dne 12. 5. 2022.
64. Navrhovatel předně vyjadřuje politování nad zmeškáním lhůty stanovené usnesením č. j. ÚOHS-15861/2022/512 ze dne 12. 5. 2022, které bylo zapříčiněno neplněním pracovních povinností ze strany zaměstnankyně navrhovatele odpovědné za distribuci datových zpráv. Navrhovatel uvádí, že žádná z kompetentních osob na straně navrhovatele se s citovaným usnesením neseznámila dříve než dne 24. 5. 2022, kdy bylo porušení pracovních povinností zaměstnankyně navrhovatele odhaleno. V této souvislosti navrhovatel Úřad dle § 41 odst. 6 správního řádu žádá o prominutí zmeškání citovaným usnesením stanovené lhůty a o zohlednění tohoto vyjádření ve správním řízení².
65. Navrhovatel k usnesení č. j. ÚOHS-15861/2022/512 ze dne 12. 5. 2022 uvádí, že z citovaného usnesení nevyplývá, jaký rozsah informací Úřad od navrhovatele žádá v mezích „sdělení konkrétních dodavatelů, s nimiž navrhovatel zvažoval určitou formu spolupráce za účelem podání žádosti o účast do zadávacího řízení na veřejnou zakázku a kteří by disponovali referencí realizovanou v zahraničí mimo státy Evropské unie a tuto mohli užít při prokazování kvalifikace v rámci veřejné zakázky“, a že s ohledem na důvěrnost jednání s potenciálními obchodními partnery ani nemůže Úřadu poskytnout informace o jejich referencích. Ve vztahu ke „sdělení konkrétní reference navrhovatele realizované v zahraničí mimo státy Evropské unie,

---

² Pozn. Úřadu: O žádosti o prominutí zmeškání lhůty Úřad rozhodl usnesením č. j. ÚOHS-25091/2022/500 ze dne 25.7.2022.

kerou by navrhovatel mohl užít při prokazování kvalifikace v rámci veřejné zakázky“, pak navrhovatel Úřad odkazuje na informace dostupné na <https://unicornsyste.ms.eu/cs/>, kde jsou uvedeny významné služby poskytnuté objednatelům, kteří s uveřejněním informací o těchto službách souhlasili. Navrhovatel dále podotýká, že Úřad v předmětném usnesení nespécifikoval konkrétní parametry, které by měly požadované reference naplňovat, pročez není zřejmé, jaká skutečnost by jejich prostřednictvím měla být prokázána. „Není tak jasné, zda se mělo jednat o reference dle nezákonných požadavků Zadavatele (které Navrhovatel z povahy věci doložit nemůže), či jakékoli jiné, dle volby Navrhovatele; v případě druhé z uvedených variant Navrhovatel podotýká, že ani v tomto směru není zřejmé, jaké informace by o takové referenci měl uvést, či jaký účel touto výzvou Úřad sledoval.“ Nedůvodnost předmětného usnesení pak navrhovatel spatřuje rovněž v tom, že stanovil-li zadavatel zadávací podmínky nezákonně, pak se dle § 263 odst. 3 zákona jedná o důvod pro uložení nápravného opatření, a to bez nutnosti zkoumání obchodních vztahů navrhovatele a jím realizovaných významných služeb. Nadto navrhovatel uvádí, že pokud by Úřad hodlal posuzovat „reálnou kvalifikaci Navrhovatele, ujal by se tak role, která mu dle ZZVZ nepřísluší, neboť by tím fakticky simuloval zadávací řízení s odlišnými zadávacími podmínkami. Navrhovatel tak má za to, že pokud by Úřad přezkoumával hypotetické parametry technické kvalifikace Navrhovatele na základě informací dožádaných předmětným Usnesením, překračoval by pravomoci, které mu vyplývají zejména z § 248 ZZVZ, a postupoval tak v rozporu s § 2 odst. 2 správního řádu [...]“.

66. Navrhovatel se v podání navrhovatele ze dne 8. 6. 2022 dále ohrazuje proti „zjevné snaze Zadavatele o diskreditaci Navrhovatele tvrzením o účelovosti jím uplatněných prostředků obrany proti nezákonnému postupu Zadavatele“. V této souvislosti navrhovatel „připomíná, že zejména v důsledku netransparentních podmínek posuzování kvalifikace, ale rovněž kvůli požadavkům nepřiměřeně zužujícím okruh dodavatelů Zadavatelem připuštěných do zadávacího řízení, vznikla Navrhovateli újma spočívající v nemožnosti účastnit se zadávacího řízení“. Zároveň navrhovatel uvádí, že pokud mu vzniká újma spočívající v nemožnosti účastnit se zadávacího řízení v důsledku nezákonnosti zadávacích podmínek, je „nesmyslné, aby dokazoval příčinnou souvislost, neboť ta je v dané situaci zcela zřejmá“.
67. Navrhovatel se dále vyjadřuje k jednotlivým namítaným zadávacím podmínkám, přičemž v této souvislosti zejm. opakuje skutečnosti již obsažené v návrhu, resp. námitkách, na které rovněž odkazuje.
68. Dále se navrhovatel vyjadřuje k vyjádření zadavatele ze dne 29. 3. 2022, přičemž uvádí, že toto potvrzuje nelogičnost požadavku zadavatele na doložení zkušeností se systémem obsahujícím integrační vazby na alespoň 2 z právě 4 nebo 3 jiných konkrétních systémů. Zadavatel požaduje „zkušenost s integrací právě 2 konkrétních systémů, což ovšem nedokládá zkušenost se zbylými systémy, které mají být v rámci předmětu Veřejné zakázky integrovány. Tím Zadavatel v podstatě popírá absolutní jedinečnost a nenahraditelnost dané zkušenosti, neboť předpokládá, že integraci na zbývající systémy z uzavřeného výčtu je možné „se naučit“.“ Navrhovatel současně konstatuje, že zadavatel umožňuje zkušenost pouze s informačními systémy regulovanými právními předpisy, aniž by připustil, že i neregulovaný subjekt může uplatňovat na svůj systém shodné nebo i přísnější požadavky.
69. K srovnatelnosti datového centra rozděleného na dvě funkčně samostatné jednotky s datovým centrem ve dvou různých lokalitách pak navrhovatel uvádí, že Úřadem provedené

šetření, resp. odpovědi oslovených dodavatelů prokazují, že *„zkušenosti získané při dodávce nebo rozvoji informačního systému napojeného na dvě datová centra, ať již v odlišných lokalitách nebo v jedné lokalitě, jsou vzájemně zastupitelné, tj. že dodavatel se zkušeností s jedním typem řešení bude bez obtíží schopen zajistit i řešení druhého typu“*.

70. V závěru vyjádření k podkladům rozhodnutí navrhovatel žádá, aby Úřad v souladu s § 263 odst. 3 zákona rozhodl dle petitu jeho návrhu.

Vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí ze dne 8. 6. 2022

71. Dne 9. 6. 2022 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí ze dne 8. 6. 2022 (dále jen „vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí“).

72. Na prvním místě se zadavatel vyjadřuje k otázce (ne)ekvivalentnosti služby spočívající v zajištění dodávky nebo rozvoje informačního systému, který byl vysoce dostupný z minimálně dvou datových center v odlišných lokalitách, tj. na různých adresách, službě spočívající v zajištění dodávky nebo rozvoje informačního systému, který byl vysoce dostupný z datového centra v jedné lokalitě se dvěma funkčně autonomními celky s vlastním záložním zdrojem energie. Zadavatel uvádí, že z Úřadem provedeného šetření vyplývá, že názor oslovených subjektů na tuto otázku není jednotný, kdy zhruba polovina oslovených subjektů považuje uvedené významné služby z pohledu zkušeností dodavatele za podstatně odlišné, druhá polovina pak za spíše rovnocenné. Dle navrhovatele je v tomto kontextu nezbytné přihlídnout ke skutečnosti, že většina oslovených subjektů potvrzujících rovnocennost zkušeností dodavatele získaných při realizaci daných služeb poskytla pouze velmi stručné a nijak neodůvodněné odpovědi a že naopak odpovědi subjektů potvrzujících odlišnost zkušeností dodavatele jsou daleko propracovanější a podrobněji zdůvodněné (zejména vyjádření dodavatele OKsystem, jehož závěry pak plně podporuje i dodavatel GORDIC). Zadavatel tak upozorňuje, že Úřad by měl za relevantní považovat pouze taková vyjádření, která jsou doložena relevantní a promyšlenou argumentací, přičemž toto dle zadavatele splňuje právě vyjádření dodavatele OKsystem a dodavatele GORDIC, jež současně podporují argumentaci zadavatele. V souladu s těmito vyjádřeními je tedy dle zadavatele nutné dojít k závěru, že navrhovatelem navrhovaná alternativa není z pohledu relevantních zkušeností dodavatelů ekvivalentní k požadavku stanoveném zadavatelem.

73. Zadavatel se dále vyjadřuje k otázce údajné diskriminace zahraničních dodavatelů, resp. dodavatelů s významnými službami ze zahraničí. Zadavatel uvádí, že navrhovatel opakovaně tvrdil, že se plánoval účastnit zadávacího řízení s využitím zahraničních poddodavatelů a za využití zahraničních referencí, tato obecná tvrzení však nijak nezdůvodnil, resp. nepodložil. Úřad navrhovatele za účelem ověření reálné existence takových poddodavatelů a referencí vyzval usnesením č. j. ÚOHS-15861/2022/512 ze dne 12. 5. 2022 ke sdělení konkrétní reference navrhovatele realizované v zahraničí mimo státy Evropské unie, kterou by navrhovatel mohl užít při prokazování kvalifikace v rámci veřejné zakázky, a taktéž, aby identifikoval konkrétní dodavatele, s nimiž navrhovatel zvažoval určitou formu spolupráce za účelem podání žádosti o účast do zadávacího řízení. Jak přitom vyplývá z obsahu předmětného správního spisu, navrhovatel na usnesení nereagoval. Z uvedeného tak dle zadavatele jednoznačně vyplývá, že *„navrhovatelem obecně odkazování zahraniční dodavatelé, s nimiž údajně plánoval spolupracovat, a zahraniční reference, kterými chtěl prokazovat kvalifikaci, jsou pouze fiktivní“*, resp. že navrhovatel ve skutečnosti spolupráci

se zahraničními dodavateli a využití zahraničních referencí neplánoval. Je tak zřejmé, že námitka diskriminační povahy zadávacích podmínek v tomto rozsahu navrhovateli nepřísluší, neboť mu postupem zadavatele nemohla hrozit ani vzniknout újma, a že tak navrhovatel není a nebyl aktivně legitimován k podání námitek a posléze návrhu.

74. Co se pak obecně týče veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí shromážděných Úřadem, zadavatel konstatuje, že z nich jednoznačně vyplývá zákonnost postupu zadavatele v šetřeném zadávacím řízení. Zadavatel uvádí, že zadávací podmínky nemohou být diskriminačními, neboť mají na všechny relevantní dodavatele shodný dopad, tedy žádného nedůvodně nezmýšlejí oproti ostatním relevantním dodavatelům. Ani zahraniční dodavatelé či dodavatelé se zahraničními referencemi tak nejsou nedůvodně znevýhodněni vůči dodavatelům tuzemským. Ve vztahu k odkazům na právní předpisy zadavatel konstatuje, že ty nemohou být z povahy věci netransparentní, neboť jde „o shodnou situaci, jako kdyby zadavatel ‚vystříhl‘ takovou definici z právního předpisu a doslovně ji přenesl do zadávací dokumentace“. Z podkladů pro vydání rozhodnutí pak dle zadavatele také jednoznačně vyplývá, jaký byl smysl, účel i obsah jednotlivých kvalifikačních požadavků zadavatele, přičemž zadavatel trvá na tom, že výslovné vymezení jejich účelu v zadávací dokumentaci zákon nepožaduje. Pokud pak jde o otázku kvalifikačních požadavků, které se vztahují specificky k informačním systémům, které se vyskytují pouze v rámci veřejné správy, ani tato skutečnost nepředstavuje porušení zákona. Ze zadávací dokumentace totiž dle zadavatele jednoznačně vyplývá, že zadavatel nestanovil „samoučelný požadavek na to, aby dodavatelé disponovali zkušeností z oblasti veřejné správy, ale že tento požadavek implicitně vyplývá vždy z požadavku jiného, tj. například z požadavku, aby se předmět významné služby týkal informačního systému veřejné správy“.
75. Závěrem vyjádření k podkladům rozhodnutí zadavatel Úřad žádá, aby návrh dle § 265 písm. a) zákona zamítl. Alternativně pak zadavatel navrhuje také zamítnutí návrhu z důvodu dle § 265 písm. b) zákona, případně zastavení správního řízení dle § 257 písm. h) zákona.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

76. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů pro rozhodnutí, zejména příslušné části dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, vyjádření účastníků správního řízení, a na základě vlastních zjištění rozhodl
- ve výroku I. tohoto rozhodnutí ve vztahu k části návrhu namítající stanovení požadavku zadavatele na dokládání srovnatelnosti právních předpisů v případě předkládání zahraničních významných služeb v rozporu s § 6 odst. 3 zákona o zamítnutí návrhu podle § 265 písm. b) zákona, neboť nebyl podán oprávněnou osobou,
  - ve výroku II. tohoto rozhodnutí ve vztahu ke zbývající části návrhu o zamítnutí návrhu podle § 265 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 zákona.

Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

77. Podle § 5 zákona se dodavatelem rozumí osoba, která nabízí poskytnutí dodávek, služeb nebo stavebních prací, nebo více těchto osob společně. Za dodavatele se považuje i pobočka závodu; v takovém případě se za sídlo dodavatele považuje sídlo pobočky závodu.
78. Podle § 6 odst. 3 zákona nesmí zadavatel omezovat účast v zadávacím řízení těm dodavatelům, kteří mají sídlo v
- a) členském státě Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarské konfederaci (dále jen „členský stát“), nebo
  - b) jiném státě, který má s Českou republikou nebo s Evropskou unií uzavřenu mezinárodní smlouvu zaručující přístup dodavatelům z těchto států k zadávané veřejné zakázce
79. Podle § 241 odst. 1 zákona může námitky podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona nebo se zvláštními postupy podle části šesté zákona hrozí nebo vznikla újma (dále jen „stěžovatel“).
80. Podle § 250 odst. 1 zákona lze návrh podat proti všem úkonům i opomenutím zadavatele, které nejsou v souladu s tímto zákonem a v jejichž důsledku vznikla nebo hrozí újma na právech navrhovatele, a to zejména proti
- a) zadávacím podmínkám,
  - b) dobrovolnému oznámení,
  - c) vyloučení účastníka zadávacího řízení,
  - d) rozhodnutí o výběru dodavatele,
  - e) volbě druhu zadávacího řízení, nebo
  - f) postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení.
81. Podle § 251 odst. 1 věty první zákona musí návrh vedle obecných náležitostí podání stanovených správním řádem obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovatelé vznikla nebo hrozí újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá.
82. Podle § 265 písm. b) zákona Úřad návrh zamítne, pokud návrh nebyl podán oprávněnou osobou.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o zadávacím řízení na veřejnou zakázku

83. V úvodu Kvalifikační dokumentace, která tvoří přílohu č. 3 zadávací dokumentace (dále jen „Kvalifikační dokumentace“) zadavatel mj. stanovil, že *„pokud v (i) rámci požadavků na technickou kvalifikaci dle této kvalifikační dokumentace či (ii) v rámci pravidel pro snižování počtu účastníků zadávacího řízení dle této kvalifikační dokumentace zadavatel odkazuje na český právní předpis, je možné příslušný kvalifikační požadavek/bodovací parametr splnit s odkazem na obdobný/srovnatelný právní předpis příslušného státu EU, kde byla realizována daná významná služba či daný ICT projekt, který dodavatel předkládá v rámci technické kvalifikace a/nebo pro účely bodování v rámci pravidel pro snižování počtu účastníků*

zadávacího řízení. Současně dodavatel musí (ve své žádosti o účast) jednoznačně doložit, že tento právní předpis upravuje v rámci příslušného státu EU obdobnou/srovnatelnou právní úpravu s českou právní úpravou, na kterou zadavatel odkazuje v příslušných částech této kvalifikační dokumentace, a to například stručným právním stanoviskem, odborným stanoviskem/vyjádřením správního orgánu apod.“

Právní posouzení

84. Úřad uvádí, že navrhovatel v šetřeném případě spatřuje nezákonnost zadávacích podmínek veřejné zakázky ve vztahu k výše uvedené zadávací podmínce obsahující požadavek zadavatele na dokládání srovnatelnosti právních předpisů v případě předkládání zahraničních referencí mj. ve skutečnosti, že požadavek na doložení srovnatelnosti právních předpisů je v rozporu s § 6 odst. 3 zákona, neboť zadavatel „fakticky vyžaduje doložení pouze (veřejných) zakázek realizovaných v jiném členském státě Evropské unie“, resp. „přímo vyloučil možnost dokládání zkušeností realizovaných mimo Evropskou unii“ (viz body 10. a 12. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Navrhovatel v návrhu v souvislosti s výše uvedeným mj. konstatuje, že „[z]adavatel [...] nebere v potaz [...] skutečnost, že jím v rozporu se ZZVZ stanovené zadávací podmínky omezují i účast jiných dodavatelů, se kterými by Navrhovatel případně mohl podat společnou nabídku nebo s nimi uzavřít poddodavatelské smluvní vztahy“ a že výše uvedená zadávací podmínka je pro navrhovatele „omezující jednak přímo (nemožnost doložit zkušenost mimo EU), jednak nepřímo tím, že vylučuje možnost zapojení zahraničního partnera se sídlem mimo Evropskou unii.“ Zadavatel pak k této námitce ve vyjádření k návrhu uvádí, že navrhovatel v námitkách ani v návrhu „nespecifikoval ani jednu konkrétní zahraniční referenci, kterou by disponoval a kterou by mohl uplatnit v zadávacím řízení, ale zadávací podmínky mu v tom zabránily. Navrhovatel tak neprokázal, že mu postupem zadavatele reálně hrozila či vznikla újma.“
85. S ohledem na výše uvedené tak Úřad shrnuje, že vyjma samotného možného diskriminačního charakteru zadávací podmínky spočívající v požadavku zadavatele na dokládání srovnatelnosti právních předpisů v případě předkládání zahraničních referencí ve smyslu jejího rozporu s § 6 odst. 3 zákona, a to ve vztahu k dodavatelům s referencemi realizovanými v zahraničí mimo státy Evropské unie, je mezi účastníky správního řízení sporu rovněž o tom, zda navrhovatel je, resp. byl, v této konkrétní věci vůbec aktivně legitimován k podání návrhu. Vzhledem k tomu, že aktivní legitimace navrhovatele k podání návrhu je nezbytnou podmínkou pro věcný přezkum namítaných skutečností, přistoupil Úřad v první řadě k posouzení právě této otázky.
86. Úřad v obecnosti konstatuje, že aktivní legitimace k podání návrhu na přezkum postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky se odvíjí od legitimace k podání námitek. Podmínky aktivní legitimace k podání námitek přitom plynou z § 241 odst. 1 zákona, podle něhož může námitky podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním (podlimitní nebo nadlimitní) veřejné zakázky hrozí nebo vznikla újma. Musí se tedy jednat o dodavatele dle § 5 zákona a tento musí zároveň specifikovat újmu, která mu postupem zadavatele hrozí či vznikla. Případný stěžovatel tak musí podmínky aktivní legitimace k podání námitek splnit kumulativně. Stěžovatele (tj. osobu, která je oprávněna k podání námitek) lze tedy s ohledem na zákonnou úpravu definovat jako dodavatele, kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech.

Podmínkou aktivní legitimace je tedy postavení dodavatele a přinejmenším hrozba újmy v kauzální (příčinné) souvislosti s pochybením zadavatele.

87. Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě není mezi účastníky správního řízení sporu o tom, že by navrhovatel nebyl aktivně legitimován v tom smyslu, že by nebyl dodavatelem dle § 5 zákona, přistoupil Úřad k posouzení pouze druhé z výše uvedených podmínek aktivní legitimace navrhovatele, tj. k otázce „prokázání“ hrozby či vzniku újmy na straně navrhovatele nastalé v důsledku stanovení namítané zadávací podmínky zadavatelem.
88. K tomu Úřad předně konstatuje, že újma je pojem zjevně širší než pojem škoda, a nemusí tak být vyčíslena, postačující je např. obecné vymezení následku jednání zadavatele vůči stěžovateli, resp. navrhovateli. Navíc zákonodárce v § 241 odst. 1, resp. § 244 odst. 3 zákona připouští i uvedení pouhé potenciality, tj. hrozby újmy na právech eventuálního dodavatele (stěžovatele, navrhovatele). Současně však Úřad konstatuje, že je třeba přihlídnout k tomu, že ne v každé situaci lze uzavřít, že *„je aktivní legitimace dána jen proto, že stěžovatelem je dodavatel a jeho újma spočívá v tom, že se nemůže ucházet o veřejnou zakázku,“* jak je konstatováno např. v rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-07479/2022/161 ze dne 13. 4. 2022 vydaném v řízení o rozkladu sp. zn. ÚOHS-R0020/2022/VZ, neboť je třeba v některých situacích zvýšeně přihlížet mj. i k aspektu, zda navrhovatel (stěžovatel) napadá *„tu část zadávací dokumentace, která by ohrožovala jeho vlastní postavení pod/dodavatele či dodavatele hodlajícího podat společnou nabídku. [...] Přiznává-li judikatura dodavateli veřejné subjektivní právo na přezkum postupu zadavatele, je takové subjektivní veřejné právo subjektivní právě proto, že jej může využít právě ten subjekt, do jehož právních poměrů nezákonnost zasahuje. [...] Jakkoliv z národního i unijního práva vyplývá akcent na extenzivní výklad aktivní legitimace k podání námitek a potažmo návrhu, stále je nutno mít na paměti, že i veřejné subjektivní právo na přezkum dle zákona má své meze.“* Vzhledem k tomu, že v šetřeném případě je předmětem přezkumu požadavek zadavatele specifický co do jeho zahraničního, resp. „mimounijního“ aspektu, avšak navrhovatelem je tuzemský dodavatel, jenž daným požadavkem zadavatele (resp. jeho navrhovatelem tvrzenou nezákonností spočívající v rozporu s § 6 odst. 3 zákona, tj. možnou diskriminací zahraničních dodavatelů) nemusí být vůbec dotčen, je Úřad toho názoru, že šetřená věc je právě jednou ze situací, kdy je třeba přikročit k výše nastíněnému užšímu, resp. hlubšímu posuzování aktivní legitimace navrhovatele.
89. Úřad tak v kontextu shora uvedeného konstatuje, že pokud navrhovatel namítá, že požadavek zadavatele na dokládání srovnatelnosti právních předpisů v případě předkládání zahraničních významných služeb je v rozporu s § 6 odst. 3 zákona, neboť, jak vyplývá z úvodu Kvalifikační dokumentace, zadavatel v tomto ohledu připouští pouze významné služby realizované ve státech Evropské unie (viz bod 83. odůvodnění tohoto rozhodnutí), je zřejmé, resp. nesporné, že uvedené nastavení zadávacích podmínek by navrhovatele jakožto právníckou osobu založenou dle českého práva sídlící v České republice mohlo „ohrozit“ (omezit) pouze v případě, že by sám disponoval referencí realizovanou v zahraničí mimo státy Evropské unie a tuto mohl užít při prokazování kvalifikace v rámci veřejné zakázky, nebo že by navrhovatel za účelem podání žádosti o účast do zadávacího řízení navázal určitou formu spolupráce právě s takovými dodavateli, kteří by disponovali referencí realizovanou v zahraničí mimo státy Evropské unie a tuto mohli užít při prokazování kvalifikace v rámci veřejné zakázky.

90. Za účelem posouzení reálnosti hrozby a potažmo tedy i možnosti vzniku újmy na straně navrhovatele nastalé v důsledku možného stanovení předmětné zadávací podmínky zadavatelem v rozporu s § 6 odst. 3 zákona tak Úřad navrhovatele usnesením č. j. ÚOHS-15861/2022/512 ze dne 12. 5. 2022 vyzval ke sdělení konkrétní reference navrhovatele realizované v zahraničí mimo státy Evropské unie, kterou by navrhovatel mohl užít při prokazování kvalifikace v rámci veřejné zakázky, nebo ke sdělení konkrétních dodavatelů, s nimiž navrhovatel zvažoval určitou formu spolupráce za účelem podání žádosti o účast do zadávacího řízení na veřejnou zakázku a kteří by disponovali referencí realizovanou v zahraničí mimo státy Evropské unie a tuto mohli užít při prokazování kvalifikace v rámci veřejné zakázky. Navrhovatel se však k předmětnému usnesení ve stanovené lhůtě nevyjádřil (viz bod 61. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
91. Pro úplnost Úřad uvádí, že co se týče podání navrhovatele ze dne 8. 6. 2022, kde se navrhovatel v souvislosti s vyjádřením k podkladům rozhodnutí vyjadřuje v dotčené lhůtě rovněž k usnesení č. j. ÚOHS-15861/2022/512 ze dne 12. 5. 2022 (viz body 63. až 65. odůvodnění tohoto rozhodnutí), nelze jinak než konstatovat, že ani prostřednictvím tohoto podání není navrhovatelem doložena žádná z výše uvedených skutečností. Ve vztahu ke sdělení „*konkrétních dodavatelů, s nimiž navrhovatel zvažoval určitou formu spolupráce za účelem podání žádosti o účast do zadávacího řízení na veřejnou zakázku a kteří by disponovali referencí realizovanou v zahraničí mimo státy Evropské unie a tuto mohli užít při prokazování kvalifikace v rámci veřejné zakázky,*“ navrhovatel uvádí, že s ohledem na důvěrnost jednání s potenciálními obchodními partnery nemůže Úřadu poskytnout informace o jejich referencích (blíže viz bod 65. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Ve vztahu ke sdělení „*konkrétní reference navrhovatele realizované v zahraničí mimo státy Evropské unie, kterou by navrhovatel mohl užít při prokazování kvalifikace v rámci veřejné zakázky,*“ navrhovatel toliko odkazuje na své internetové stránky, kde jsou dle jeho slov uvedeny významné služby poskytnuté objednatelům, kteří s uveřejněním informací o těchto službách souhlasili. K uvedenému Úřad konstatuje, že navrhovatelem tvrzená nemožnost poskytnutí informací o potenciálních obchodních partnerech navrhovatele je zcela irelevantní, neboť navrhovateli nic nebránilo označit tyto informace jako obchodní tajemství. Jak přitom vyplývá z § 271 odst. 2 zákona, dozví-li se Úřad skutečnost, která je předmětem obchodního tajemství, je povinen činit opatření, aby takové obchodní tajemství nebylo porušeno. K odkazu navrhovatele na reference uvedené na jeho internetových stránkách pak Úřad uvádí, že mu nepřísluší dovozovat, resp. domýšlet, které z těchto referencí by snad navrhovatel mohl užít při prokazování kvalifikace v rámci veřejné zakázky. Současně Úřad nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že v dotčeném usnesení nespécifikoval konkrétní parametry, které by měly požadované reference naplňovat, protože není zřejmé, jaká skutečnost by jejich prostřednictvím měla být prokázána (viz bod 65. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Dle Úřadu z odůvodnění předmětného usnesení prokazatelně vyplývá, že navrhovatel byl ke sdělení v předmětném usnesení specifikovaných skutečností vyzván s ohledem na jím namítaný diskriminační charakter zadávací podmínky stanovené v úvodu Kvalifikační dokumentace ve vztahu k dodavatelům s referencemi realizovanými v zahraničí mimo státy Evropské unie, když navrhovatel v této souvislosti v návrhu mj. uvedl, že předmětná zadávací podmínka je pro něj „*omezující jednak přímo (nemožnost doložit zkušenost mimo EU), jednak nepřímo tím, že vylučuje možnost zapojení zahraničního partnera se sídlem mimo Evropskou unii.*“ S ohledem na dovození „reálnosti“ takto tvrzené limitace navrhovatele tak byl navrhovatel

vyzván právě ke sdělení konkrétní reference navrhovatele realizované v zahraničí mimo státy Evropské unie, kterou by navrhovatel mohl užít při prokazování kvalifikace v rámci veřejné zakázky, nebo ke sdělení konkrétních dodavatelů, s nimiž navrhovatel zvažoval určitou formu spolupráce za účelem podání žádosti o účast do zadávacího řízení na veřejnou zakázku a kteří by disponovali referencí realizovanou v zahraničí mimo státy Evropské unie a tuto mohli užít při prokazování kvalifikace v rámci veřejné zakázky. Pro úplnost pak Úřad ve vztahu k výše uvedenému rovněž doplňuje, že se neztotožňuje s názorem navrhovatele, že by Úřad prostřednictvím usnesení č. j. ÚOHS-15861/2022/512 ze dne 12. 5. 2022 překročil svoji pravomoc vyplývající mu z § 248 zákona a § 2 odst. 2 správního řádu (viz bod 65. odůvodnění tohoto rozhodnutí), neboť, jak lze dovodit z bodu 88. odůvodnění tohoto rozhodnutí, v šetřeném případě bylo třeba zkoumat, zda navrhovatel je aktivně legitimován ve vztahu k dané námitce, tj. zejména zda napadá tu část zadávací dokumentace, resp. tu zadávací podmínku, jež by se dotýkala přímo osoby navrhovatele a ohrožovala jej na jeho právech.

92. Vzhledem k tomu, že navrhovatel tedy, jak je zřejmé z výše uvedeného, Úřadu žádnou ze skutečností specifikovaných usnesením č. j. ÚOHS-15861/2022/512 ze dne 12. 5. 2022 nedoložil, nelze dle Úřadu dovozovat předpoklad, že by navrhovatel byl v tomto ohledu dotčenou zadavatelem stanovenou zadávací podmínkou, resp. jejím tvrzeným rozporem s § 6 odst. 3 zákona, v účasti v šetřeném zadávacím řízení jakkoliv „reálně“ omezen, resp. že by mu v této souvislosti hrozila či vznikla újma. Jinými slovy řečeno, dle přesvědčení Úřadu navrhovatel neunesl své břemeno tvrzení, tím méně pak břemeno důkazní ohledně své aktivní legitimace k podání předmětné části námitek a návrhu, a to, pokud jde o újmu, která mu hrozí či vznikla v důsledku tvrzeného nezákonného postupu zadavatele.
93. S ohledem na výše uvedené tak Úřad konstatuje, že v posuzovaném případě nebylo prokázáno, že by navrhovateli tvrzeným nezákonným postupem zadavatele při stanovení dotčené zadávací podmínky uvedené v úvodu Kvalifikační dokumentace připouštějící toliko reference realizované ve státech Evropské unie, konkrétně rozporem této zadávací podmínky s § 6 odst. 3 zákona (viz bod 83. odůvodnění tohoto rozhodnutí), ohrožovala či omezovala, protože není splněna nezbytná podmínka existence vzniklé či hrozící újmy na právech navrhovatele, a tedy ani není dána (v dotčené části návrhu) aktivní legitimace navrhovatele k podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
94. S ohledem na výše uvedené dospěl Úřad k závěru, že návrh nebyl v předmětné části podán oprávněnou osobou, a proto rozhodl podle § 265 písm. b) zákona o jeho zamítnutí tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.
95. Pro úplnost Úřad na tomto místě uvádí, že co se týče zbývajících částí návrhu, resp. zbývajících navrhovatelem namítaných skutečností, má Úřad za to, že podmínka pro podání námitek a následně návrhu, jež vyžaduje, aby dodavateli v důsledku domnělého porušení zákona postupem zadavatele hrozila či vznikla újma, je zde naplněna. Navrhovatel v námitkách dostatečně specifikuje, v čem spatřuje hrozící či vzniklou újmu související s daným postupem zadavatele, když zejm. tvrdí, že mu v šetřeném případě v důsledku nezákonného stanovení zadávacích podmínek veřejné zakázky vznikla újma spočívající v zamezení možnosti účastnit se zadávacího řízení (a tedy i možnosti získat veřejnou zakázku), a to zejm. s ohledem na zadavatelem stanovená kritéria technické kvalifikace a (ne)stanovená kritéria hodnocení. Pokud pak jde o posouzení skutečnosti, zda konkrétní tvrzená nezákonnost navrhovatelem namítaných zadávacích podmínek mohla reálně omezit či ohrozit navrhovatele, Úřad

v případě ostatních námitek navrhovatele shledává dostatečnou provázanost na osobu navrhovatele, když lze ve smyslu výše nastíněného chápání pojmu újma a posuzování její hrozby či vzniku reálně dovozovat možné ohrožení či omezení navrhovatele jejich případným nezákonným stanovením, a tedy lze v posuzované věci konstatovat, že navrhovatel byl ve vztahu k těmto ostatním námitkám aktivně legitimován k podání námitek a následného návrhu.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

96. Podle § 6 odst. 1 zákona musí zadavatel při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
97. Podle § 6 odst. 2 zákona musí zadavatel ve vztahu k dodavatelům dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
98. Podle § 28 odst. 1 písm. a) zákona se pro účely tohoto zákona rozumí zadávacími podmínkami veškeré zadavatelem stanovené
  1. podmínky průběhu zadávacího řízení,
  2. podmínky účasti v zadávacím řízení,
  3. pravidla pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo snížení počtu předběžných nabídek nebo řešení,
  4. pravidla pro hodnocení nabídek,
  5. další podmínky pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 zákona.
99. Podle § 28 odst. 1 písm. b) zákona se pro účely zákona zadávací dokumentací rozumí veškeré písemné dokumenty obsahující zadávací podmínky, sdělované nebo zpřístupňované účastníkům zadávacího řízení při zahájení zadávacího řízení, včetně formulářů podle § 212 a výzev uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu.
100. Podle § 36 odst. 1 zákona zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.
101. Podle § 36 odst. 3 zákona zadávací podmínky zadavatel stanoví a poskytne dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.
102. Podle § 39 odst. 2 zákona v průběhu zadávacího řízení zadavatel vybírá z účastníků zadávacího řízení vybraného dodavatele na základě
  - a) posouzení splnění podmínek účasti v zadávacím řízení,
  - b) snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo snížení počtu předběžných nabídek nebo řešení, pokud je tímto zákonem pro zvolený druh zadávacího řízení připuštěno a zadavatel si je vyhradil,
  - c) hodnocení nabídek.
103. Podle § 68 odst. 2 zákona zadavatel zahajuje řízení se soutěžním dialogem odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění způsobem podle § 212 zákona, kterým vyzývá neomezený počet dodavatelů k podání žádosti o účast.

104. Dle § 68 odst. 4 zákona posoudí zadavatel soulad žádosti o účast se zadávacími podmínkami a provede snížení počtu účastníků zadávacího řízení podle § 111 zákona, pokud si tak vyhradil v oznámení o zahájení zadávacího řízení. Zadavatel vyloučí z účasti v zadávacím řízení účastníky, jejichž žádost o účast nespĺňuje zadávací podmínky nebo nebyli vybráni při snížení počtu účastníků zadávacího řízení. Nevyloučené účastníky zadávacího řízení vyzve k účasti v soutěžním dialogu. Výzva k účasti v soutěžním dialogu musí obsahovat náležitosti stanovené v příloze č. 6 k tomuto zákonu.
105. Podle § 69 odst. 1 zákona zadavatel s účastníky zadávacího řízení vede soutěžní dialog s cílem nalézt řešení způsobilá splnit potřeby zadavatele (dále jen „řešení“).
106. Podle § 69 odst. 5 zákona zadavatel pokračuje v soutěžním dialogu do doby, než rozhodne, zda předložená řešení jsou vhodná. Účastníka zadávacího řízení, jehož řešení není vhodné, ze zadávacího řízení vyloučí.
107. Podle § 69 odst. 6 zákona o ukončení soutěžního dialogu zadavatel neprodleně informuje účastníky zadávacího řízení a vyzve každého z účastníků zadávacího řízení k podání nabídek na nalezená řešení. Výzva k podání nabídek musí obsahovat náležitosti stanovené v příloze č. 6 k tomuto zákonu. Nabídka musí obsahovat všechny aspekty řešení.
108. Podle § 73 odst. 6 zákona pokud zadavatel požaduje prokázání ekonomické nebo technické kvalifikace, musí v zadávací dokumentaci přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky stanovit,
- a) která kritéria ekonomické nebo technické kvalifikace požaduje a
  - b) minimální úroveň pro jejich splnění.
109. Podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona může zadavatel k prokázání kritérií technické kvalifikace požadovat seznam významných dodávek nebo významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele; zadavatel může stanovit, že budou zohledněny doklady i za dobu delší než poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení, pokud je to nezbytné pro zajištění přiměřené úrovně hospodářské soutěže.
110. Podle § 81 zákona v případě, že byla kvalifikace získána v zahraničí, prokazuje se doklady vydanými podle právního řádu země, ve které byla získána, a to v rozsahu požadovaném zadavatelem.
111. Dle § 111 odst. 1 zákona může zadavatel snížit počet účastníků zadávacího řízení, pokud tak stanoví v oznámení o zahájení zadávacího řízení nebo ve výzvě uvedené v příloze č. 6 a současně uvede minimální počet účastníků zadávacího řízení, které vyzve k doručení nabídek, a kritéria pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení. Dle odstavce 2 citovaného ustanovení musí minimální počet účastníků zadávacího řízení stanovený podle odstavce 1 zajistit dostatečnou hospodářskou soutěž a činit alespoň 3 účastníky zadávacího řízení. Dle odstavce 3 citovaného ustanovení zákona stanoví zadavatel jako kritéria pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení kritéria technické kvalifikace. Dle odstavce 4 citovaného ustanovení provede zadavatel snížení počtu účastníků zadávacího řízení podle míry naplnění úrovně kritérií pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení tak, aby počet vyzvaných účastníků zadávacího řízení odpovídal počtu nebo způsobu jeho stanovení, který uvedl v oznámení o zahájení zadávacího řízení nebo ve výzvě k podání žádosti o účast. V případě,

že by počet účastníků zadávacího řízení byl nižší nebo roven minimálnímu počtu, snížení počtu účastníků zadávacího řízení se neprovede a zadavatel může pokračovat v zadávacím řízení.

112. Podle § 115 odst. 1 zákona zadavatel musí v zadávací dokumentaci stanovit pravidla pro hodnocení nabídek, která zahrnují
- a) kritéria hodnocení,
  - b) metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích a
  - c) váhu nebo jiný matematický vztah mezi kritérii.
113. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
114. Podle písm. B) přílohy č. 6 zákona musí výzva k podání nabídek v užším řízení podle § 58 odst. 3 zákona, v jednacím řízení s uveřejněním podle § 61 odst. 11 zákona, v soutěžním dialogu podle § 69 odst. 6 zákona obsahovat alespoň
1. identifikační údaje zadavatele,
  2. odkaz na uveřejněné oznámení o zahájení zadávacího řízení,
  3. údaje o přístupu k zadávací dokumentaci,
  4. lhůtu pro podání nabídek,
  5. způsob podání nabídek včetně informace o tom, v jakém jazyce mohou být podány,
  6. pravidla pro hodnocení nabídek podle § 115 zákona.
115. Podle písm. E) přílohy č. 6 zákona musí výzva k účasti v soutěžním dialogu dle § 68 odst. 4 zákona obsahovat alespoň
1. identifikační údaje zadavatele,
  2. odkaz na uveřejněné oznámení o zahájení zadávacího řízení,
  3. údaje o přístupu k zadávací dokumentaci,
  4. údaje o průběhu dialogu včetně data zahájení dialogu a jazyku, v němž bude dialog veden,
  5. kritéria hodnocení nabídek včetně jejich vah nebo jiného matematického vztahu mezi nimi, popřípadě pořadí kritérií hodnocení podle jejich významu, není-li zadavatel objektivně schopen váhy nebo jiný matematický vztah mezi kritérii stanovit.

Zjištěné skutečnosti

116. V části 2. „Charakter zadávací dokumentace“ zadávací dokumentace veřejné zakázky je uvedeno mj. následující:

„Údaje obsažené v této zadávací dokumentaci vyjadřují požadavky zadavatele, které jsou mu známy v době zahájení řízení se soutěžním dialogem. Informace zadavatele uvedené v této zadávací dokumentaci vyjadřují pouze obecný záměr a základní představy zadavatele o plnění veřejné zakázky.

Zadavatel není v současné době objektivně schopen definovat všechny podrobné a konkrétní technické, právní, finanční a jiné podmínky pro plnění veřejné zakázky. Tyto podmínky budou vymezeny v zadávací dokumentaci až na základě výsledků jednání s jednotlivými účastníky soutěžního dialogu.

Informace uvedené v této zadávací dokumentaci mají dodavatelům umožnit kvalifikovanou účast v soutěžním dialogu a přípravu reakce na požadavky zadavatele tak, jak je uvedeno

v této zadávací dokumentaci, jako podklad pro vedení soutěžního dialogu mezi zadavatelem a jednotlivými účastníky soutěžního dialogu.

Tato zadávací dokumentace nepředstavuje podklad pro zpracování nabídky a neobsahuje podrobné údaje nezbytné pro zpracování nabídky. [...]

Bližší informace k podání nabídek stejně jako k požadavkům zadavatele na nabídku budou uvedeny ve výzvě k podání nabídek po skončení dialogové fáze zadávacího řízení.

Tato zadávací dokumentace je formulována s ohledem na své reálné použití až v dialogové a následně nabídkové fázi zadávacího řízení, tj. po skončení fáze kvalifikační. Zadavatel předpokládá možnou změnu zadávací dokumentace v návaznosti na výsledky dialogové fáze. Pro vyloučení pochybností platí, že v úvodu zadávacího řízení (v kvalifikační fázi) dodavatelé podávají pouze žádost o účast, přičemž v této fázi zadávacího řízení slouží tato zadávací dokumentace dodavatelům k získání rámcové představy o předmětu plnění a kritériích hodnocení. K podání nabídek dle této zadávací dokumentace budou dodavatelé adresně vyzváni v průběhu zadávacího řízení. Tato zadávací dokumentace je připravena na to, aby zadávací podmínky ve všech klíčových technických parametrech pokrývaly vhodné řešení (případně vhodná řešení), nalezená zadavatelem v návaznosti na průběh soutěžního dialogu.“

117. V části 8. zadávací dokumentace zadavatel stanovil ke kritériím hodnocení následující:

„(...) základním kritériem hodnocení pro zadání veřejné zakázky v tomto zadávacím řízení je ekonomická výhodnost nabídky dle § 114 odst. 1 ZZVZ.

V současné době je záměrem zadavatele hodnotit nabídky podané na plnění této veřejné zakázky v její následující fázi dle těchto dílčích kritérií hodnocení:

- nabídková cena – objektivně vymezené kritérium hodnocení;*
- doba plnění veřejné zakázky – objektivně vymezené kritérium hodnocení; a*
- kvalita návrhu technického řešení – objektivně či subjektivně vymezené kritérium hodnocení či kombinace uvedeného.*

Zadavatel nevylučuje, že v rámci výzvy k účasti v soutěžním dialogu budou vymezeny další aspekty plnění veřejné zakázky, které bude zadavatel hodnotit (a tyto aspekty tak budou mít za následek vymezení dalších dílčích kritérií hodnocení, resp. upřesnění stávajících základně vymezených dílčích kritérií hodnocení, případně vypuštění některého z uvažovaných kritérií hodnocení). Může dojít např. i k nahrazení dílčích kritérií hodnocení doba plnění veřejné zakázky a kvalita návrhu technického řešení těmito později specifikovanými dílčími kritérii hodnocení.“

Bližší podmínky a kritéria hodnocení nabídek budou stanoveny na základě výsledků dialogové fáze zadávacího řízení, přičemž budou přesně popsány ve výzvě k podání nabídky.“

118. V úvodu Kvalifikační dokumentace (která tvoří přílohu č. 3 zadávací dokumentace), zadavatel uvedl:

„Zadavatel současně sděluje, že pokud v (i) rámci požadavků na technickou kvalifikaci dle této kvalifikační dokumentace či (ii) v rámci pravidel pro snižování počtu účastníků zadávacího řízení dle této kvalifikační dokumentace zadavatel odkazuje na český právní předpis, je možné

příslušný kvalifikační požadavek/bodovací parametr splnit s odkazem na obdobný/srovnatelný právní předpis příslušného státu EU, kde byla realizována daná významná služba či daný ICT projekt, který dodavatel předkládá v rámci technické kvalifikace a/nebo pro účely bodování v rámci pravidel pro snižování počtu účastníků zadávacího řízení.

Současně dodavatel musí (ve své žádosti o účast) jednoznačně doložit, že tento právní předpis upravuje v rámci příslušného státu EU obdobnou/srovnatelnou právní úpravu s českou právní úpravou, na kterou zadavatel odkazuje v příslušných částech této kvalifikační dokumentace, a to například stručným právním stanoviskem, odborným stanoviskem/vyjádřením správního orgánu apod.“.

119. V bodu 2.5.1 Kvalifikační dokumentace stanovil zadavatel následující požadavky na technickou kvalifikaci dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona:

»Způsob prokázání splnění tohoto kritéria technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ:

*Dodavatel předloží seznam významných dodávek/služeb (dále společně jen „služby“) poskytnutých **za posledních osm (8) let** před zahájením zadávacího řízení (...).*

Vymezení minimální úrovně tohoto kritéria technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ:

Ve vztahu k prokázání splnění technické kvalifikace zadavatel požaduje, aby dodavatel předložil seznam obsahující alespoň

- *jednu (1) významnou dodávku/službu odpovídající níže vymezeným parametrům Významné služby kategorie 1, tj. Obecným požadavkům na předmět významné služby a Dalšími požadavkům na Významnou službu kategorie 1);*
- *jednu (1) významnou dodávku / službu odpovídající níže vymezeným parametrům Významné služby kategorie 2, tj. Obecným požadavkům na předmět významné služby a Dalšími požadavkům na Významnou službu kategorie 2);*
- *jednu (1) významnou dodávku / službu odpovídající níže vymezeným parametrům Významné služby kategorie 3, tj. Obecným požadavkům na předmět významné služby a Dalšími požadavkům na Významnou službu kategorie 3);*

(...)

Obecné požadavky na předmět významné služby (společné pro všechny kategorie významných služeb):

*Předmět každé významné služby pro jednotlivé dodavatelem předložené **významné služby kategorie 1, 2, 3 (či pro účely snižování počtu účastníků kategorie 4)** musel spočívat v zajištění následujících činností:*

- a) analýza (zejména procesní analýza a návrh uživatelského rozhraní),*
- b) zpracování detailního implementačního plánu informačního systému,*
- c) implementace a/nebo rozvoj informačního systému,*
- d) pilotní provoz (tj. provoz před spuštěním běžného provozu realizovaný v rozsahu běžného provozu, běžnými uživateli s reálnými / ostrými daty), proces akceptačního testování*

(testování v testovacím prostředí prostřednictvím testerů s testovacími daty) a předávání informačního systému do běžného provozu,

- e) zpracování uživatelské, provozní, architektonické a technické dokumentace informačního systému.

Dále alespoň jedna z významných služeb kategorie 1, významných služeb kategorie 2 nebo významných služeb kategorie 3 musela (v rámci prokázání technické kvalifikace) spočívat v zajištění dodávky nebo rozvoji informačního systému, který byl vybudován jako vysoce dostupný z minimálně dvou datových center v odlišných lokalitách, (přípustné jsou varianty: (i) active-active, (ii) active-pasive nebo (iii) active-active s loadbalancer), tj. na různých adresách a s režimem provozu 24x7.

Pro vyloučení pochybností jsou výše uvedené Obecné požadavky na předmět každé významné služby kategorie 1, 2, 3 či 4 písm. a) až e) stanoveny jako kumulativní, tento předmět musí být vždy součástí každé dodavatelem předložené reference, prostřednictvím které bude dodavatel prokazovat naplnění dalších požadavků na Významné služby kategorie 1, 2, 3 či 4.

Níže jsou dále zadavatelem uvedeny další požadavky na významné služby, a to již samostatně pro jednotlivé kategorie významných služeb. Pro každou významnou službu tedy platí, že dodavatel musí současně doložit a prokázat (i) „Obecné požadavky na předmět významné služby“ a (ii) „Další požadavky na významnou službu dané kategorie“ (viz detailněji níže).

Další požadavky na Významnou službu kategorie 1:

Za Významnou službu kategorie 1 se pro účely této veřejné zakázky považuje vykonání dodávek/služeb (viz odstavec **Obecné požadavky na předmět významné služby**) u informačního systému splňujícího dále (...) minimálně následující kritéria:

- a) varianta a1: byl informačním systémem veřejné správy podle zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, ve znění pozdějších předpisů a současně obsahoval integrační vazby alespoň na 2 jiné typy informačních systémů z následujících taxativně uvedených 4 typů informačních systémů:
- typ 1 - Informační systém základních registrů a/nebo na eGSB (Informační systém sdílené služby);
  - typ 2 - Národní bod pro identifikaci a autentizaci;
  - typ 3 - Informační systém datových schránek;
  - typ 4 - Portál občana nebo jiný portál veřejné správy.

a/nebo

varianta a2: byl významným informačním systémem/informačním systémem základní služby nebo kritické informační infrastruktury dle zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění pozdějších předpisů,

(...)

h) součástí Významné služby kategorie 1 muselo být také kontinuální poskytování služeb podpory a rozvoje informačního systému po dobu minimálně 24 měsíců (ode dne finální akceptace informačního systému), přičemž hodnota podpory a rozvoje informačního systému musela činit (v souhrnu) minimálně 10 mil. Kč bez DPH za těchto 24 měsíců (do této hodnoty se nezapočítává případná cena potřebných licencí pro poskytování služeb podpory či rozvoje).

(...) pro prokázání „Obecných požadavků na předmět významné služby“ a „Dalších požadavků na Významnou službu kategorie 1“ dle písm. a) až g) výše je dle § 79 odst. 3 ZZVZ nezbytné, aby tato část významné služby byla dokončena v posledních osmi (8) letech před zahájením zadávacího řízení; v případě požadavku dle písm. h) nemuselo být poskytování tohoto plnění ukončeno, avšak musí být splněny veškeré podmínky, které písm. h) stanoví, tj. služby podpory a rozvoje informačního systému musely být poskytovány alespoň po stanovenou dobu v požadované hodnotě.

(...) veškeré „Požadavky na významnou službu kategorie 1“ dle kvalifikační dokumentace musí být splněny všechny **kumulativně**. (...) požadavky na Významnou službu kategorie 1 **lze tedy prokázat pouze jednou dodavatelem předloženou referencí, která bude splňovat, jak Obecné požadavky na předmět významné služby, tak současně veškeré Další požadavky na Významnou službu kategorie 1.**

Požadavky na Významnou službu kategorie 3

Za Významnou službu kategorie 3 se pro účely této veřejné zakázky považuje vykonání dodávek/služeb (viz odstavec **Obecné požadavky na předmět významné služby**) u informačního systému splňujícího dále (...) minimálně následující kritéria:

- a) jednalo se o Agendový informační systém podle zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech (...) a zároveň informační systém veřejné správy podle zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, ve znění pozdějších předpisů;
- b) byl navržen tak, aby odpovídal požadavkům na významný informační systém/informační systém základní služby nebo kritické informační infrastruktury dle zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti (...), ačkoli takovýmto informačním systémem podléhajícím regulaci dle zákona o kybernetické bezpečnosti nemusel následně být;
- c) obsahoval integrační vazby na jiné informační systémy, konkrétně na:
  - Informační systém základních registrů, nebo
  - na eGSB (Informační systém sdílené služby), nebo
  - JIP (Jednotný identitní prostor), nebo
  - KAAS (Katalog autentizačních a autorizačních služeb).

(...).«.

120. V části 5 Kvalifikační dokumentace stanovil zadavatel následující pravidla pro omezení počtu účastníků:

„Zadavatel bude v jednacích fázích zadávacího řízení jednat s nejvýše třemi účastníky zadávacího řízení. V případě, že kvalifikaci prokážou více než tři účastníci zadávacího řízení, zadavatel zúží

okruh účastníků pro jednacím fázi pouze na tři účastníky zadávacího řízení, a to následujícím postupem.

Zadavatel v souladu s § 111 odst. 3 ZZVZ zúží okruh účastníků zadávacího řízení, kteří splnili požadavky na kvalifikaci, a to na základě míry splnění kritéria technické kvalifikace ZZVZ (nad rámec požadavků zadavatele na technickou kvalifikaci).

Zadavatel na základě níže uvedených údajů od účastníků zadávacího řízení provede vyhodnocení, přičemž k účasti v soutěžním dialogu zadavatel vyzve účastníky, jejichž **celkový počet všech obdržovaných bodů je ze všech účastníků, kteří prokázali kvalifikaci, první až třetí nejvyšší.**

Zadavatel bude bodovat níže uvedená kritéria, přičemž bude sčítat účastníkovi body ve všech níže uvedených kritériích:

- A) Body za další doložené významné služby kategorie 1, 2 a 3 nad rámec Významných služeb kategorie 1, 2 či 3 požadovaných zadavatelem v rámci prokázání splnění technické kvalifikace;**
- B) Body za doložení další zadavatelem specifikované Významné služby kategorie 4;**
- C) Body za bodování členů realizačního týmu.**

V kritériu A) může účastník zadávacího řízení získat maximálně 60 bodů, v kritériu B) může účastník získat maximálně 6 bodů a v kritériu C) maximálně 56 bodů. Celkový maximální počet bodů činí tedy 122 bodů.“

(...)

Další požadavky na Významnou službu kategorie 4

Za Významnou službu kategorie 4 se pro účely této veřejné zakázky považuje vykonání dodávek/služeb (viz odstavec **Obecné požadavky na významné služby**) u informačního systému splňujícího dále (...) minimálně následující kritéria:

- 1) pro podporu správního řízení subsidiární činnosti dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (...), tzn., že současně s touto normou bylo řešení adaptováno spolu s hlavním zákonem, např. viz níže uvedené zákony, (...):
  - zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), včetně újezdního úřadu, (...),
  - zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, (...),
  - zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), (...),
- 2) odpovídající informačnímu systému pro obec s pověřeným obecním úřadem nebo obec s rozšířenou působností nebo krajskému úřadu nebo speciálnímu stavebnímu úřadu dle zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, (...), kde:
  - a) zahrnoval řešení umožňující spolupráci a výměnu informací s jinou klíčovou komponentou informačního systému vlastní či jiné organizace, minimálně:
    - alespoň s jedním z taxativně uvedených informačních systémů, tj. s:
      - portálem občana,
      - portálem pro interní uživatele,

- portálem pro externí uživatele,
  - elektronickou spisovou službou (ESSS),
  - geografickým informačním systémem (GIS),
  - ekonomickým informačním systémem,
- a současně alespoň s jedním z taxativně uvedených centrálních informačních systémů, tj. s:
    - informačním systémem základních registrů (ISZR),
    - informačním systémem katastru nemovitostí (ISKN),
    - informačním systémem územní identifikace (ISÚI),
    - informačním systémem datových schránek (ISDS).

(...).“.

121. Ve „Vysvětlení/změně zadávací dokumentace č. 4“ ze dne 13. 12. 2021 (dále jen „vysvětlení zadávací dokumentace č. 4“) zadavatel uvedl mj. následující:

Zadavatel [...] uvádí, že již ze samotné kvalifikační dokumentace (...) vyplývá, že se v rámci zadávacího řízení plně uplatní ustanovení § 81 ZZVZ. Je tak zcela zřejmé, že zadavatel v plném souladu s právními předpisy umožňuje účast také zahraničním dodavatelům, a to nejen formálně, ale také materiálně. Pokud tedy zadavatel stanovuje určité požadavky na významné služby, kde odkazuje na české právní předpisy, české informační systémy a další skutečnosti existující pouze v rámci České republiky, již od okamžiku zahájení zadávacího řízení počítal s tím, že bude akceptovat také reference zahraniční, které jsou zcela logicky spojené s právními předpisy, informačními systémy a dalšími skutečnostmi typickými pro daný stát.

(...) informační systém, který byl dodavatelem dodán v rámci významné služby a který vyhoví požadavku na soulad se zahraničními právními předpisy, které budou shledány obdobnými k zadavatelem odkazovaným českým právním předpisům, bude pro účely posouzení kvalifikace či pro udělení bodů uznán jako splňující zadávací podmínky. Obdobný přístup se přitom uplatní napříč všemi zadavatelem stanovenými zadávacími podmínkami, tedy nikoliv výhradně ve vztahu k významným zakázkám.

Co se týče prokazování obdobnosti informačních systémů (případně dalších skutečností), které jsou v zahraničí z povahy věci označovány jinak než v České republice, uvádí zadavatel, že ji prokazuje dodavatel, a to například stručným právním stanoviskem, odborným stanoviskem, vyjádřením správního orgánu apod., přičemž volba konkrétní formy je na dodavateli.

(...) z právního stanoviska musí [...] jednoznačně vyplývat důvody/stručné odůvodnění, pro které jsou dané právní předpisy ekvivalentní, což je základní rozdíl od pouhého čestného prohlášení, které je pouze deklarací tvrzené skutečnosti a neobsahuje analytickou část. Tzn. aby bylo právní stanovisko zadavatelem, resp. jím pověřenou komisí pro posouzení žádostí o účast (dále jen ‚Komise‘), akceptováno, musí v něm být přezkoumatelným způsobem alespoň stručně uvedeno, proč jsou dotčené právní předpisy ekvivalentní. V daném stanovisku tedy musí být alespoň stručně popsány charakteristiky předmětných právních předpisů, respektive předmětu jejich úpravy, přičemž pokud se tyto charakteristiky budou alespoň v základních rysech protínat, bude se jednat o předpisy ekvivalentní. Nad rámec výše uvedeného [...] zadavatel sděluje, že toto právní stanovisko může samozřejmě zpracovat i podnikový právník dodavatele, tzn. jeho zaměstnanec disponující odborným vzděláním.“.

122. Ze „Záznamu o otevírání žádostí o účast“ ze dne 5. 1. 2022 vyplývá, že zadavatel obdržel celkem 5 žádostí o účast.

Obecná východiska

123. Úřad nejprve uvádí, že zadávací podmínky jsou nejvýznamnějším zdrojem informací, na jejichž základě zpracovávají dodavatelé své nabídky, a proto zákon zadavateli ukládá povinnost vymezit jejich prostřednictvím veškeré podrobnosti nezbytné pro účast dodavatele v zadávacím řízení, přičemž mezi tyto zadávací podmínky patří i požadavky na prokázání technické kvalifikace (pokud je zadavatel stanoví).
124. K požadavkům na technickou kvalifikaci Úřad v obecné rovině uvádí, že při posuzování takových požadavků zadavatele je třeba vycházet z jejich účelu, kterým je objektivním, transparentním a nediskriminačním způsobem zajistit, aby zadavatel vybíral dodavatele veřejné zakázky pouze z okruhu subjektů, jež poskytují záruky o své schopnosti veřejnou zakázku řádně, včas a v odpovídající kvalitě realizovat. Adekvátně nastavená kritéria technické kvalifikace jsou tedy „sítem“, které má zamezit účasti subjektů neschopných danou veřejnou zakázku řádně splnit. Zadavatel však také může vymezením kritérií technické kvalifikace, zejména stanovením příliš přísných kritérií prokázání způsobilosti dodavatele, výrazným způsobem ovlivnit okruh dodavatelů, mezi jejichž nabídkami bude v závěrečné fázi zadávacího řízení vybírat. Stanovení konkrétních kritérií technické kvalifikace je tak sice plně v gesci zadavatele, ten je však při jejich výběru nucen respektovat jednotlivá zákonná ustanovení, v nichž se zároveň odráží i základní zásady postupu zadavatele uvedené v § 6 zákona. Pokud by požadavky zadavatele vybočovaly z jeho oprávněných potřeb ve vztahu k dané veřejné zakázce, porušil by zadavatel jednu ze zásad postupu zadavatele vymezených v § 6 odst. 1 zákona, a sice zásadu přiměřenosti, přičemž takovým postupem by mohlo zároveň dojít i k porušení zásady zákazu diskriminace (§ 6 odst. 2 zákona), protože takové excesivní stanovení požadavků na technickou kvalifikaci by mohlo nedůvodně omezit okruh dodavatelů, kteří by se mohli zadávacího řízení zúčastnit. Zadavatel je s ohledem na dodržení základních zásad zadávacího řízení povinen stanovit kritéria technické kvalifikace takovým způsobem, aby zajistil rovné příležitosti všem dodavatelům, kteří jsou objektivně schopni předmětnou zakázku plnit.
125. Úřad nejprve k samotné zásadě přiměřenosti (proporcionality) stanovené v § 6 odst. 1 zákona uvádí, že její zakotvení do zákona vychází ze skutečnosti, že zákon ponechává zadavatelům značnou míru diskrece ohledně volby konkrétního postupu v zadávacím řízení. V zadávacím řízení se přitom z povahy věci střetávají dva protichůdné principy, totiž omezení dodavatelů (způsobené zejména nastavením zadávacích podmínek zadavatelem, zejména ve vztahu k podmínkám účasti) mezi nimiž může proběhnout soutěž o nejvhodnější nabídku, pouze na ty, kteří splňují podmínky zadavatele, a u nichž je tak dán předpoklad kvalitního plnění v budoucnu, a na druhé straně obecný zájem na co nejširším zachování hospodářské soutěže. Postup v souladu se zásadou přiměřenosti tedy primárně (nikoli však výlučně) spočívá v tom, že na jedné straně zadavateli poskytuje dostatečné záruky výběru dodavatele, který skutečně bude schopen veřejnou zakázku kvalitně a v požadovaných termínech realizovat, na druhou stranu se bude jednat o postup, který nad rámec garance výše uvedeného cíle nebude dále nedůvodně omezovat hospodářskou soutěž. Jedná se tak o zásadu, kterou by se měl zadavatel řídit ve všech fázích zadávacího řízení. Úřad uvádí, že tato zásada se však nejvíce uplatňuje při

stanovení podmínek účasti v zadávacím řízení, typicky u podmínek kvalifikace, které přímo determinují okruh potenciálních dodavatelů, kteří by se mohli zúčastnit zadávacího řízení.

126. Úřad v rámci obecných východisek dále uvádí, že se zásadou přiměřenosti je úzce spjata zásada zákazu diskriminace. Porušení zásady zákazu diskriminace pak nelze vztahovat jen na diskriminaci zjevnou (přímou), tedy případ, kdy zadavatel otevřeně postupuje jinak vůči jednotlivému dodavateli a jinak vůči dalším dodavatelům, ale též na diskriminaci skrytou (nepřímou). V tomto ohledu je možno odkázat na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 9/2007 ze dne 11. 10. 2007, který byl následně jako věcně správný potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 20/2008 ze dne 5. 6. 2008, podle kterého za skrytou formu nepřípustné diskriminace je třeba považovat i takový postup, pokud zadavatel znemožní některým dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku nastavením takových kvalifikačních předpokladů (požadavků na technickou kvalifikaci), kdy požadovaná úroveň technické způsobilosti je zjevně nepřiměřená ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti konkrétní veřejné zakázky, přitom je zřejmé, že ji mohou splnit toliko někteří z dodavatelů (potenciálních účastníků), jež by jinak byli k plnění předmětu veřejné zakázky objektivně způsobilými. Pakliže zadavatel stanoví např. nepřiměřené podmínky kvalifikace, má tento postup zadavatele negativní dopad do okruhu potenciálních dodavatelů (zužuje jej) a tedy dochází k diskriminaci dodavatelů, kteří by byli, pakliže by zadavatel vymezil své požadavky v souladu se zásadou přiměřenosti, způsobilí ucházet se o veřejnou zakázku a následně veřejnou zakázku plnit, pakliže by jim však byla dána (přiměřeným nastavením požadavků zadavatele) možnost se zadávacího řízení účastnit, resp. podat nabídku. K problematice zásady zákazu diskriminace lze odkázat taktéž např. na rozsudek Krajského soudu v Brně, sp. zn. 62 Ca 29/2009 ze dne 16. 3. 2011 (na který odkazuje i navrhovatel), v němž jmenovaný soud mj. uvedl, že *„K porušení zásady zákazu diskriminace může dojít např. tehdy, pokud zadavatel stanoví zcela nepřiměřené požadavky na prokázání splnění kvalifikace, v důsledku čehož účelově a v rozporu se zákonem omezí účast určité skupiny dodavatelů. Zadavatel je oprávněn využít prostor daný zákonem a prostřednictvím stanovení úrovně ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů nebo technických kvalifikačních předpokladů znevýhodnit některé dodavatele, to však pouze za předpokladu, že je to odůvodněno objektivními okolnostmi a požadavky zadavatele nejsou nepřiměřené.“*. Pro úplnost Úřad dodává, že přestože se závěry soudů učiněné ve výše uvedených rozsudcích vztahují k zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, lze závěry soudů ohledně smyslu zásady zákazu diskriminace zcela jistě aplikovat rovněž i ve vztahu k zákonu, neboť princip zásady zákazu diskriminace zůstal i v souvislosti s nynější právní úpravou zachován, tedy nezměněn.
127. Z výše uvedeného vyplývá, že stanovení požadavků na kvalifikaci, včetně jejich minimální úrovně, nemůže vést k bezdůvodnému omezení možnosti dodavatelů účastnit se zadávacího řízení, či k jakémukoliv zvýhodnění některého z potenciálních dodavatelů na úkor dodavatelů jiných, kteří by byli taktéž objektivně schopni danou veřejnou zakázku plnit. Naopak, pokud je účelem požadavků na kvalifikaci umožnění účasti pouze těm dodavatelům, kteří jsou zakázku objektivně způsobilí plnit, musí být nastaveny tak, aby umožňovaly účast opravdu všem takto objektivně způsobilým dodavatelům. Nastavení takových kvalifikačních kritérií, která nemají vazbu na předmět veřejné zakázky nebo která jsou ve vztahu k tomuto předmětu zjevně nepřiměřená (byť k němu určitý vztah mají), tedy která ve výsledku pouze znemožní některým

dodavatelům se o veřejnou zakázku ucházet, lze považovat za formu nepřipustné diskriminace v zadávacím řízení.

128. K samotnému významu kvalifikace, resp. kritériím kvalifikace Úřad uvádí, že tyto jsou „podmnožinou“ podmínek účasti, které je zadavatel oprávněn (či v některých případech povinen) stanovit. Kvalifikace umožňuje zadavateli ověřit si na základě vlastností vážících se k osobě dodavatele, zda bude tento dodavatel schopen s vyšší mírou pravděpodobnosti plnit závazky plynoucí z realizace předmětu veřejné zakázky. Zadavatel tedy získává určitou míru jistoty, že s dodavatelem, který požadovanou kvalifikaci splnil a který je tedy kvalifikovaný pro plnění veřejné zakázky, může uzavřít smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky bez větších pochybností o způsobilosti takového dodavatele splnit své závazky. Nicméně obecně platí, že povinností zadavatele je vždy stanovit kvalifikaci tak, aby požadavky na prokázání splnění kvalifikace byly odůvodněny předmětem plnění veřejné zakázky. Způsob nastavení kvalifikace zadavatelem je tedy v maximální možné míře způsobilý omezit okruh potenciálních dodavatelů (tedy omezit hospodářskou soutěž jako takovou), kteří mohou podat svoji nabídku v rámci zadávacího řízení, a proto kvalifikace musí být stanovena přiměřeně k předmětu veřejné zakázky. To, že mají být požadavky k prokázání kvalifikace nastaveny přiměřeně, vyplývá nejen ze samotných základních zásad vyjádřených v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, ale např. ve vztahu k požadavkům zadavatele na technickou kvalifikaci je toto výslovně stanoveno i v § 73 odst. 6 zákona, kde je konkrétně uvedeno *„Pokud zadavatel požaduje prokázání ekonomické nebo technické kvalifikace, musí v zadávací dokumentaci přiměřeně vzhledem ke složitosti a rozsahu předmětu veřejné zakázky stanovit (...) minimální úroveň pro jejich splnění.“* Z právě uvedeného je tak evidentní, že zákonodárce kladl důraz na to, aby požadavky zadavatelů stanovené ve vztahu k požadavkům na prokázání technické kvalifikace dle § 79 zákona byly stanoveny způsobem, který nebude hospodářskou soutěž omezovat více než je nutné. Ustanovení § 73 odst. 6 zákona tak přímo odkazuje na výše popsanou nově explicitně v zákoně vyjádřenou základní zásadu – zásadu přiměřenosti. Je nesporné, že požadavky na kvalifikaci jsou určitým „sítím“ pro dodavatele v tom smyslu, zdali jsou pro dané zadávací řízení kvalifikováni či nikoliv, a je tedy třeba náležitě zohlednit, zda nejsou na dodavatele v souvislosti s možnou účastí v zadávacím řízení kladeny nadbytečné požadavky, které pak následně ve svém důsledku omezují širokou soutěž dodavatelů.
129. Požadavky na technickou kvalifikaci, které jsou dle zadavatele podmínkou účasti v zadávacím řízení, jsou tak zadávacími podmínkami dle § 28 odst. 1 písm. a) bod 2. Pravidla pro zadávací podmínky upravuje § 36 odst. 1 zákona a ten mimo jiné říká, že zadávací podmínky nemohou vytvářet bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. Toto ustanovení tak jednak umožňuje zadavateli požadovat v zadávacím řízení plnění způsobilé naplnit potřeby zadavatele, které jsou sledovány realizací zadávacího řízení, na druhé straně chrání férovou soutěž o veřejnou zakázku. Je nepochybné, že po zadavateli nelze požadovat, aby stanovené zadávací podmínky měly na všechny dodavatele stejný dopad. Přesto případné omezení musí být vždy odůvodnitelné oprávněnými potřebami zadavatele a je to právě on, kdo musí unést důkazní břemeno, že se skutečně nejedná o bezdůvodnou překážku v hospodářské soutěži dodavatelů o veřejnou zakázku. Případným porušením se tak zadavatel nedopouští pouze porušení ustanovení § 36 odst. 1 zákona, ale také porušení základních zásad dle § 6 zákona.
130. Úřad tedy shrnuje, že účelem požadavků na prokázání kvalifikace je objektivním, přiměřeným, transparentním a nediskriminačním způsobem zajistit, aby zadavatel vybíral dodavatele

veřejné zakázky pouze z okruhu subjektů, jež poskytují záruky o své schopnosti veřejnou zakázku řádně, včas a v odpovídající kvalitě realizovat. Zadavatel však nemůže vymezením kvalifikačních kritérií, zejména stanovením nepřiměřeně přísných kritérií prokázání způsobilosti dodavatele či určitou kombinací požadavků nereflektující podmínky na trhu, na který s nabídkou na uzavření smlouvy s dodavatelem vstupuje, ovlivnit okruh dodavatelů tak, že se zadávacího řízení z důvodu nepřiměřeně nastavených kritérií kvalifikace nebude moci účastnit dodavatel, který by jinak byl objektivně způsobilý veřejnou zakázku realizovat.

K námitkám týkajícím se požadavku zadavatele na dokládání srovnatelnosti právních předpisů

131. Co se týče námitek navrhovatele ve vztahu k zadávací podmínce uvedené v úvodu Kvalifikační dokumentace, tj. ve vztahu k požadavku zadavatele na dokládání srovnatelnosti právních předpisů v případě předkládání zahraničních významných služeb (mimo námitku řešenou ve výroku I. tohoto rozhodnutí), uvádí k těmto Úřad následující.
132. Pokud jde o námitky navrhovatele týkající se (ne)zákonosti požadavku zadavatele na dokládání srovnatelnosti právních předpisů, konkr. že odkazuje-li zadavatel v kontextu požadavku na doložení srovnatelnosti právních předpisů na § 81 zákona, jedná se o „nepřípustné rozšíření podmínek kvalifikace, neboť dané ustanovení předpokládá v zahraničí získanou kvalifikaci prostřednictvím dokladů vydaných podle právního řádu dané země, nikoliv vytvářených ad hoc samotným dodavatelem“ (viz bod 13. odůvodnění tohoto rozhodnutí), Úřad uvádí, že s takovým výkladem předmětného požadavku zadavatele se neztotožňuje. Zadavatelem požadovaný doklad, jehož prostřednictvím má být prokázána srovnatelnost dotčených právních předpisů, je dle názoru Úřadu třeba vnímat spíše jako určité doplnění, resp. upřesnění seznamu významných dodávek nebo významných služeb dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona, jež zadavateli poskytuje další rozšiřující věcnou informaci o tom, co bylo předmětem plnění zahraniční významné služby dodavatele, a nikoliv jako zcela „izolovaný“ doklad k prokázání kritérií technické kvalifikace. Dle Úřadu se tak de facto jedná o požadavek zadavatele na to, jak má dodavatel přistupovat k vymezení předmětu jeho zahraničního referenčního plnění, resp. jak jej charakterizovat, aby zadavatel obdržel relevantní informace ohledně příslušného referenčního plnění.
133. K navrhovatelem namítané netransparentnosti předmětného požadavku zadavatele (viz bod 10. odůvodnění tohoto rozhodnutí) Úřad konstatuje, že dle jeho přesvědčení lze z kontextu znění zadávací dokumentace veřejné zakázky ve světle zejm. jejího vysvětlení č. 4 dovodit, co má být obsahem dokladu, jehož prostřednictvím má být prokázána srovnatelnost dotčených právních předpisů. V úvodu Kvalifikační dokumentace zadavatel stanovil, že dodavatel musí doložit, že právní předpis upravuje v rámci příslušného státu Evropské unie obdobnou, resp. srovnatelnou právní úpravu s českou právní úpravou, na kterou zadavatel v příslušných částech kvalifikační dokumentace odkazuje, a to např. stručným právním stanoviskem či odborným stanoviskem nebo vyjádřením správního orgánu apod. (viz bod 118. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Ve vysvětlení zadávací dokumentace č. 4 zadavatel uvedené rozvinul v tom smyslu, že v předmětném dokladu musí být „přezkoumatelným způsobem alespoň stručně uvedeno, proč jsou dotčené právní předpisy ekvivalentní. V daném stanovisku tedy musí být alespoň stručně popsány charakteristiky předmětných právních předpisů, respektive předmětu jejich úpravy, přičemž pokud se tyto charakteristiky budou alespoň v základních rysech protínat, bude se jednat o předpisy ekvivalentní“ (viz bod 121. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad tak nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že „ze zadávací dokumentace

a jejich vysvětlení neplyne žádné vodítko k tomu, jak bude Zadavatel případnou obdobnost uvedených dotčených právní předpisů posuzovat,“ když z vysvětlení zadávací dokumentace č. 4 vyplývá, že zadavateli jde o vymezení předmětu úpravy dotčených právních předpisů, a to v jeho v základních rysech. S ohledem na skutečnost, že zadavatel pak v rámci jím odkazovaných právních předpisů České republiky vždy odkazuje výhradně na konkrétní institut (konkrétní informační systém) těmito právními předpisy regulovaný (viz např. bod 119. odůvodnění tohoto rozhodnutí), lze dle Úřadu z uvedeného dovodit, že zadavateli jde o vymezení předmětu úpravy dotčených právních předpisů právě toliko z hlediska tohoto konkrétního institutu (informačního systému), resp. že právní úpravou, jejíž obdobnost má dodavatel u zahraniční významné služby prokázat, je myšlena právní úprava týkající se čistě tohoto odkazovaného institutu. Jestliže pak zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvádí, že doklad, jehož prostřednictvím má být prokázána srovnatelnost dotčených právních předpisů, má obsahovat popis definičních znaků informačního systému a popis toho, k čemu daný systém obecně slouží, jde dle přesvědčení Úřadu de facto pouze o „jinou formulaci“ již výše uvedených obsahových náležitostí předmětného dokladu, nikoliv o „odlišný způsob posouzení obdobnosti právních předpisů,“ jak namítá navrhovatel. Úřad pak podotýká, že v zadávacím řízení je odborníkem dodavatel, coby profesionál nebo specialista v oblasti, ve které působí, který zcela jistě s příslušnou mírou racionality dokáže dotčené zadávací podmínce za pomoci výkladu, odborných a praktických znalostí a zkušeností a taktéž snahy o pochopení porozumět (nikoliv se obracet k výkladům zjevně nepravděpodobným až absurdním, jak činí navrhovatel). Se zřetelem na všechny výše předestřené skutečnosti tak Úřad uzavírá, že nelze dát navrhovateli za pravdu v tom, že by požadavky na obsah dokladu, jehož prostřednictvím má být prokázána srovnatelnost dotčených právních předpisů, byly stanoveny neurčitě, resp. netransparentně, neboť skrze racionální výklad těchto požadavků zadavatele nelze dle Úřadu dospět k závěru, že by dodavatelé byli ponecháni v nejistotě ohledně skutečností, které zadavatel vlastně požaduje doložit, a v tomto smyslu tak byli omezeni v účasti v předmětném zadávacím řízení.

134. Pokud jde o navrhovatelem namítanou nepřiměřenost předmětného požadavku zadavatele na dokládání srovnatelnosti právních předpisů v případě předkládání zahraničních významných služeb, Úřad považuje za nutné v této souvislosti uvést, že s ohledem na zadavatelem stanovené požadavky na předmětný doklad, kdy tímto dokladem může být např. jak stručné právní stanovisko právníka dodavatele (k tomu viz rovněž dále), tak odborné stanovisko nebo vyjádření správního orgánu, a kdy zadavateli z hlediska obsahu tohoto dokladu postačovalo pouze stručné, resp. v základních rysech nastíněné srovnání předmětu úpravy dotčených právních předpisů (k tomu viz blíže předchozí bod odůvodnění tohoto rozhodnutí), se nejedná o nijak náročný požadavek, jenž by dodavatele neúměrně zatěžoval. Co se týče námítky navrhovatele, že předmětný požadavek zadavatele se jeví jako nadbytečný, když „řada pravidel, např. dle zákona o kybernetické bezpečnosti, je na úrovni EU harmonizována, a tedy lze důvodně předpokládat, že informační systém spadající do působnosti jakéhokoli zákona upravujícího požadavky v oblasti kybernetické bezpečnosti v členské státě EU bude podléhat alespoň obdobné míře regulace“ (viz bod 12. odůvodnění tohoto rozhodnutí), Úřad konstatuje, že jak sám navrhovatel uvádí, přičemž s tímto se Úřad plně ztotožňuje, je na úrovni Evropské unie harmonizována řada právních pravidel, resp. řada právních předpisů. Vzhledem k tomu, že se však jedná i slovy navrhovatele o „řadu“ těchto pravidel, a nikoliv tedy o všechna tato pravidla bez výjimky, když obecně harmonizace práva

představuje činnost směřující k dosažení větší či menší míry podobnosti v právní úpravě mezi jednotlivými státy, nikoliv na rozdíl od unifikace k vytvoření stejného právního řádu, nelze dle názoru Úřadu v tomto kontextu vnímat předmětný požadavek zadavatele jako „nadbytečný“, resp. neopodstatněný. Případná větší míra harmonizace daných předpisů pak pouze může dodavateli „ulehčit“ přípravu příslušného srovnání.

135. V kontextu uvedeného tak Úřad ani nepovažuje za přílehu námitku navrhovatele, že jde o požadavek diskriminační, neboť zadavatel na dodavatele disponující zahraniční referencí klade přísnější požadavky než na dodavatele se zkušenostmi získanými v České republice (viz bod 11. odůvodnění tohoto rozhodnutí), když lze předpokládat, že „zátěž“ dodavatelů spojená s naplněním dané zadávací podmínky i s ohledem na obsah a rozsah požadovaného dokladu je v tomto ohledu minimální, tudíž nelze očekávat neúměrné zatížení dodavatelů disponujících zahraniční referencí při přípravě daného srovnání ve vztahu k celkové přípravě jejich nabídky. Nadto Úřad rovněž uvádí, že s přihlédnutím k rozsahu veřejné zakázky (viz bod 2. odůvodnění tohoto rozhodnutí) a možnosti dodavatelů získat takto významnou budoucí referenci se zajisté nejedná ani o požadavek, jenž by dodavatele od účasti v zadávacím řízení „absolutně“ odrazil. Právě uvedenému závěru pak dle Úřadu svědčí rovněž mj. skutečnost, že „*právní stanovisko může samozřejmě zpracovat i podnikový právník dodavatele, tzn. jeho zaměstnanec disponující odborným vzděláním*“ (jak uvedl zadavatel ve vysvětlení zadávací dokumentace č. 4, viz bod 121. odůvodnění tohoto rozhodnutí), tj. „odpadá“ nutnost zpracování zadavatelem požadovaného dokladu ze strany externího subjektu, jež by danou věc teoreticky mohla komplikovat či prodražovat.
136. S ohledem na vše výše uvedené tedy lze uzavřít, že Úřad předmětný požadavek zadavatele na dokládání srovnatelnosti právních předpisů v případě předkládání zahraničních významných služeb, uvedený v úvodu Kvalifikační dokumentace, neshledal ve výše uvedených ohledech jakožto nezákonný, resp. excesivní ve vztahu k jeho zamýšlenému účelu a při zohlednění samotného předmětu veřejné zakázky.

K námitce týkající se odkazu na právní předpisy

137. Zadavatel v Kvalifikační dokumentaci stanovil některé požadavky technické kvalifikace prostřednictvím odkazu na právní předpis (viz bod 119. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Požadované zkušenosti zadavatel vymezil např. tak, že se má jednat o informační systém veřejné správy podle zákona o ISVS, o významný informační systém či informační systém základní služby nebo kritické informační infrastruktury dle zákona o kybernetické bezpečnosti (u významných služeb kategorie 1), nebo o agendový informační systém dle zákona o základní registrech, a zároveň informačním systémem dle zákona o ISVS (u významných služeb kategorie 3).
138. Navrhovatel brojí proti vymezení kvalifikačních kritérií prostřednictvím samotného odkazu na právní předpisy, přičemž podle názoru navrhovatele měl zadavatel stanovit přímo parametry referenčních informačních systémů.
139. Úřad k této námitce uvádí, že pokud by měl zadavatel v Kvalifikační dokumentaci požadovat doložení referenční zakázky prostřednictvím konkrétních požadavků vyplývajících z české právní úpravy, mohli by relevantní referenční zakázky předložit pouze ti dodavatelé, kteří by měli zkušenosti s implementací pouze českých právních předpisů. I když je sice právní úprava v rámci Evropské unie harmonizována, požadavky kladené na informační systémy pro

subjekty veřejné správy nemusí být (a zřejmě ani nejsou) vždy naprosto stejné. Požadavek na zkušenost s dodávkou informačního systému dle konkrétního parametru vyplývajícího z české právní úpravy by pak nemohl splnit dodavatel se zahraniční referencí, právě proto, že by tento konkrétní zákonný požadavek byl v zahraniční upraven, byť jen trochu odlišně. Vymezení kvalifikačních kritérií tak, jak uvádí navrhovatel, by tak vedlo k tomu, že by kvalifikační kritéria nesplnil dodavatel, který má zkušenosti s dodáním informačního systému pro veřejnou správu v zahraničí. Právě takoví dodavatelé však mohou mít vysoký potenciál splnit předmět veřejné zakázky kvalitně a včas. V důsledku toho by takto nastavená kvalifikační kritéria zvýhodňovala dodavatele se zkušeností v České republice a bezdůvodně omezovala hospodářskou soutěž tím, že by z ní byli vyloučeni dodavatelé se zahraniční referencí. Současně má Úřad za to, že po zadavateli nelze spravedlivě požadovat, aby za účelem vytvoření dostatečně široké hospodářské soutěže o veřejnou zakázku studoval právní úpravu jiných států týkající se pravidel pro informační systémy veřejné správy, aby případně mohl v Kvalifikační dokumentaci uvést alternativní požadavky na informační systémy ze zahraničí. Odkaz na české právní předpisy pak považuje Úřad za dostatečně transparentní. Dodavatelé s relevantními zkušenostmi konkrétní právní předpisy vztahující se k informačním systémům znají, a to díky svým předchozím zkušenostem, a dokáží tak snadno posoudit, jaké jimi realizované informační systémy se ke konkrétnímu odkazu na právní předpis vztahují a zda tedy splňují technické podmínky kvalifikace. S ohledem na výše uvedené se tak Úřad ani neztotožňuje s námitkou navrhovatele, že kvůli odkazu na právní předpisy jsou stanovená kritéria technické kvalifikace také v rozporu s § 73 odst. 6 zákona (viz bod 9. odůvodnění tohoto rozhodnutí), neboť má Úřad za to, že zadavatelem stanovená kritéria technické kvalifikace a minimální úroveň pro jejich splnění jsou s ohledem na výše uvedené dostatečně určitá, transparentní a neabsentuje zde přímá technická souvislost s předmětem veřejné zakázky.

140. Navrhovatel vyčítá zadavateli skutečnost, že nepostupoval v souladu s metodickým manuálem Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost, který neuvádí odkaz na právní předpisy jako vhodný způsob ověření schopnosti dodavatele splnit např. požadavky na bezpečnost informací. K tomu Úřad uvádí, že je oprávněn přezkoumávat postup zadavatele pouze ve vztahu k zákonu (zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, pozn. Úřadu). V tomto ohledu není specifikace požadavků na technická kvalifikační kritéria prostřednictvím odkazu na právní předpis zadavateli zapovězena. Úřad tak v samotné volbě tohoto způsobu specifikace technických kvalifikačních kritérií nespátřuje porušení zákona, a to ani z hlediska porušení zásady transparentnosti, jak vyplývá z výše uvedeného. Úřadu však nepřísluší posuzovat, zda byl zadavatel povinen postupovat podle navrhovatelem zmíněné metodiky, zda byl jeho postup v souladu s ní, či jaké jsou následky nedodržení této metodiky ve vztahu k zadávacímu řízení.
141. Úřad tak uzavírá, že stanovení požadavků na technickou kvalifikaci prostřednictvím samotného odkazu na právní předpisy není netransparentní a postup zadavatele tak nebyl v rozporu se zákonem.
142. Navrhovatel dále v souvislosti s vymezením významných služeb prostřednictvím odkazu na právní předpisy namítá, že zadavatel v rámci významných služeb připouští doložení jejich realizace (kterou se rozumí dokončení) až v období 8 let před zahájením zadávacího řízení, přičemž v této souvislosti navrhovatel podotýká, že zadavatelem „stanovené „referenční“

období nemá průnik s jeho věcnými požadavky na významné služby. Např. ve vztahu k zákonu o kyberbezpečnosti totiž platí, že není reálně možné doložit žádnou významnou službu realizovanou dříve než 1. 1. 2015 (resp. 1. 8. 2017, má-li být relevantní znění zákona transponující nadepsanou evropskou úpravu), která by spadala do jeho působnosti. Rozšíření referenčního období na 8 let tak nemá v daném případě smysl, vytváří vnitřní rozpornost dotčeného kvalifikačního požadavku a tím jeho nesrozumitelnost a riziko různého výkladu [...]“ (viz bod 12. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

143. K uvedenému Úřad předně podotýká, že prodloužení relevantního období pro dokládání poskytnutí významných služeb ze 3 [§ 79 odst. 2 písm. b) zákona, pozn. Úřadu] na 8 let lze v šetřeném případě jedině kvitovat, když „odsunutím“ možného termínu realizace významných služeb dále do minulosti zadavatel rozšiřuje hospodářskou soutěž, resp. počet potenciálních dodavatelů. Ačkoliv je pak pravdou, že v případě zákona o kybernetické bezpečnosti se prodloužení doby poskytnutí významných služeb na 8 let nemůže uplatnit v celém tomto zadavatelem stanoveném rozsahu, když zákon o kybernetické bezpečnosti nabyl účinnosti dne 1. 1. 2015, v případě dalších právních předpisů, jejichž prostřednictvím zadavatel vymezil významné služby (viz bod 137. odůvodnění tohoto rozhodnutí), je prodloužení doby poskytnutí významných služeb na 8 let plně aplikovatelné, když zákon o informačních systémech veřejné správy nabyl účinnosti dne 23. 10. 2000, zákon o základních registrech nabyl účinnosti dne 1. 7. 2010 a správní řád nabyl účinnosti 1. 1. 2006. Současně, jak již Úřad uvedl výše, dodavatelé s relevantními zkušenostmi, jakožto odborníci v dané oblasti, konkrétní právní předpisy vztahující se k informačním systémům znají a dokáží tak možnost aplikace tohoto „rozšíření“ období poskytnutí významných služeb posoudit. Tvrzení navrhovatele, že rozšíření referenčního období na 8 let v šetřeném případě postrádá smysl, Úřad proto odmítá, a stejně tak se Úřad neztotožňuje s námitkou navrhovatele, že dané ustanovení je nesrozumitelné, resp. že vytváří vnitřní rozpornost dotčeného kvalifikačního požadavku a umožňuje vícero výklad, neboť má za to, že s příslušnou mírou racionality a odbornosti lze dospět pouze k výše nastíněnému výkladu.

K námitce týkající se zkušeností s dodávkou pro veřejný sektor

144. Zadavatel v Kvalifikační dokumentaci (viz bod 119. odůvodnění tohoto rozhodnutí) stanovil požadavky na technickou kvalifikaci tak, že požaduje doložit referenci na významnou službu kategorie 1, 2 a 3 (pro účely snižování počtu účastníků zadávacího řízení i kategorie 4). Námitka navrhovatele pak směřuje proti požadavkům na kategorii 1, 3 a případně i 4. Splnění technické kvalifikace u kategorie 1 bylo možné buď doložením reference k dodávce informačního systému veřejné správy dle zákona o ISVS s integračními vazbami na alespoň dva zadavatelem uvedené informační systémy, nebo doložením reference k dodávce významného informačního systému či informačního systému základní služby nebo kritické infrastruktury dle zákona o kybernetické bezpečnosti. U významné služby kategorie 3 pak zadavatel požadoval doložení dodávky agendového informačního systému dle zákona o základních registrech, který byl současně informačním systémem veřejné správy dle zákona o ISVS a byl navržen tak, aby odpovídal požadavkům na významný informační systém nebo informační systém základní služby nebo kritické infrastruktury dle zákona o kybernetické bezpečnosti, ačkoliv informačním systémem podléhajícím zákonu o kybernetické bezpečnosti nemusel být. U významné služby kategorie 4 pak zadavatel požadoval doložení dodávky informačního systému sloužícího k podpoře správního řízení spojeného s hlavním normou (např. stavební

zákon, zákon o pozemních komunikacích, vodní zákon), a aby se současně jednalo o informační systém odpovídající informačnímu systému pro obec s pověřeným obecním úřadem nebo obec s rozšířenou působností nebo krajskému úřadu nebo speciálnímu stavebnímu úřadu, přičemž zadavatel stanovil i požadavky na vazby na jiné informační systémy.

145. Dle navrhovatele zadavatel v rozhodnutí o námitkách naznačuje, že prostřednictvím nastavení kvalifikačních kritérií de facto požaduje zkušenosti s dodávkou informačního systému pro subjekty veřejné správy. Dodání informačního systému v oblasti veřejné správy však podle názoru navrhovatele není vhodným rozlišovacím kritériem, jelikož z vysvětlení zadavatele není zřejmá specifická zkušenost oproti jiným (soukromým) informačním systémům. Současně navrhovatel zpochybnil využitelnost zahraniční reference.
146. Zadavatel toto tvrzení navrhovatele nepochybně, nesouhlasí však s tím, že by takto nastavené kvalifikační podmínky byly v rozporu se zákonem či snad nedostatečně odůvodněny. Dle zadavatele je zkušenost s procesem dodávky rozsáhlých informačních systémů pro subjekty veřejné správy zcela nezaměnitelná, jelikož s sebou nese významná specifika ať už při návrhu systému nebo jeho implementaci a poskytování dalších služeb. Odlišný je i přístup k samotné realizaci dodávky, a to především z pohledu kontroly plnění veřejné zakázky, kdy jednotlivé kroky rozvoje je potřeba schvalovat rozsáhlým okruhem zástupců objednatele z oblasti veřejné správy a zcela běžné je i provádění finančních kontrol. S těmito všemi aspekty musí potenciální dodavatel umět pracovat tak, aby zajistil dodání informačního systému bez vad a v dohodnutém termínu.
147. K výše uvedenému uvádí Úřad následující.
148. V případě informačních systémů veřejné správy je zadavatel (a i dodavatel takového informačního systému) vázán řadou pravidel, které upravují jejich vytváření, správu, provoz, užívání a rozvoj. Jedná se především o zákonné a podzákonné právní předpisy (například zákon o kybernetické bezpečnosti a s ním spojené prováděcí předpisy, či zákon o ISVS), stranou však nezůstává ani řada doporučení a metodik, včetně národní architektury eGovernmentu. V případě informačních systémů veřejné správy je například orgán veřejné správy (tedy zadavatel) již v tzv. informační koncepci povinen vymezit požadavky vůči dodavateli na projektové řízení a požadavky na testování informačního systému a akceptaci dodávky před převzetím od dodavatele, dále zásady a postupy pro zajištění provozu a údržby informačních systémů veřejné správy, a to včetně vytváření a údržby provozní dokumentace a vyhodnocování jejího dodržování³. Legislativně jsou zakotveny i požadavky na obsah a strukturu provozní dokumentace, kterou pro orgány veřejné moci zpracovává dodavatel informačního systému. Provozní dokumentace mimo jiné obsahuje bezpečnostní politiku informačního systému veřejné správy, bezpečnostní směrnici, systémovou a uživatelskou příručku⁴. S takovými pravidly musí dodavatel počítat už v jednotlivých fázích vývoje informačního systému. Dodavatel, který dosud legislativní či metodické požadavky na informační systém veřejné správy neimplementoval či nebyl povinen se jimi řídit, tak pro orgán veřejné moci představuje rizikovějšího partnera. Vyšší riziko představuje například to, že dodavatel se s těmito požadavky bude seznamovat až v průběhu řešení veřejné zakázky,

³ viz § 8 odst. 2 a § 9 vyhlášky č. 529/2006 Sb.

⁴ viz § 10 vyhlášky č. 529/2006 Sb.

což v důsledku může znamenat nedodržení nějakého požadavku či nedodržení termínu dodání. Naopak dodavatel, který již informační systém pro subjekt veřejné správy dodal, si již dokáže udělat reálnou představu o tom, jaké na něj v průběhu realizace předmětu veřejné zakázky budou kladeny požadavky a díky těmto svým zkušenostem dokáže lépe tyto požadavky zpracovat, a to nejen z hlediska technického a technologického, ale i z hlediska harmonogramu prací na informačním systému. Plnění, která zadavatelé zadáním veřejné zakázky dostanou, jsou hrazena z veřejných rozpočtů, s tím je také spojeno vícestupňové schvalování různých fází plnění veřejné zakázky a také možné finanční kontroly, a s těmito „omezeními“ musí případný dodavatel u veřejných zakázek pro subjekty veřejné správy počítat a případně jim přizpůsobit svou činnost. Úřad si je vědom skutečnosti, že žádné kritérium kvalifikace není schopno zaručit zadavateli, že mu bude předmět zakázky dodán s požadovanými parametry a v plánovaném termínu, nicméně právě prostřednictvím nastavení kvalifikačních kritérií si zadavatelé zajišťují, že se zadávacího řízení budou účastnit pouze ti dodavatelé, kteří již relevantní zkušenosti s obdobným plněním veřejné zakázky mají, u nich je nižší riziko toho, že nebude předmět veřejné zakázky dodán, či toho, že sice bude dodán, ale nebude splňovat veškeré požadavky zadavatele, včetně termínu plnění.

149. Úřad v této souvislosti také dodává, že předmět nyní posuzované veřejné zakázky, tedy informační systém Evidence stavebních postupů, je spojen s novým stavebním zákonem. Termín, ve kterém by měl být informační systém plně funkční a dostupný nejen pro orgány veřejné správy ale i pro občany a právnické osoby, je tedy dán zákonem. Vzhledem k tomu, že tento informační systém bude zcela nový, doba od zadání veřejné zakázky (k čemuž vzhledem k nařízení předběžného opatření dosud nedošlo) do zákonem daného termínu provozu informačního systému, je relativně krátká. Harmonogram jednotlivých kroků rozvoje, implementace, zkušebního provozu a samotného ostrého provozu je tak již v této fázi zadávacího řízení značně naplněn a jakékoliv zdržení způsobené nezkušeností dodavatele je nežádoucí. Informační systémy veřejné správy zažívají v posledních letech boom v důsledku snah o digitalizaci veřejné správy. S tím jsou však spojena rizika ohledně bezpečnosti informací. Na informační systémy veřejné správy jsou tak kladeny i přísné požadavky na zajištění bezpečnosti spravovaných informací, které jsou stanoveny právními předpisy. Dle Úřadu je tak logické, že zadavatel požaduje, aby měl potencionální dodavatel relevantní zkušenosti s vybudováním a provozem takového informačního systému, kde požadavky na vývoj, provoz a rozvoj jsou upraveny právními předpisy. Tak je tomu totiž v případě informačních systémů veřejné správy.
150. Z výše uvedeného textu jednoznačně vyplývá, že vybudování, provoz a rozvoj informačního systému veřejné správy s sebou nese určitá specifika, která vychází z právní úpravy. Dodavatel informačního systému pro soukromé subjekty nemá s těmito požadavky na předmětem plnění a postup jeho zpracování relevantní zkušenosti, jelikož jejich dodržování nebylo povinné. Vzhledem k tomu, že předmětem plnění veřejné zakázky je informační systém veřejné správy, který bude muset být vybudován a provozován v souladu s legislativními požadavky, považuje Úřad požadavek zadavatele na zkušenost s dodávkou informačního systému pro subjekty veřejné správy za související s předmětem veřejné zakázky. Informačních systémů vyvinutých pro subjekty veřejné správy je celá řada, neustále totiž v rámci eGovernmentu přibývají další informační systémy, jejichž prostřednictvím dochází k digitalizaci veřejné správy jakožto služby veřejnosti. Svým požadavkem na zkušenosti s informačním systémem veřejné správy tak zadavatel nepřekročil mez přiměřenosti a nedošlo k nedůvodnému omezení hospodářské

soutěže. Tento závěr platí o to více, přihlédne-li Úřad ke skutečnosti, že zadavatel umožnil využít i zahraniční reference.

151. Co se týče zpochybnění využitelnosti zahraničních referencí ze strany navrhovatele, Úřad uvádí, že v úvodu Kvalifikační dokumentace (viz bod 118. odůvodnění tohoto rozhodnutí) zadavatel připustil možnost doložení zahraniční reference za současného předložení právního stanoviska. Specifické požadavky na informační systémy nejsou kladeny pouze na informační systémy dodávané pro orgány veřejné správy v ČR, ale i pro zahraniční orgány veřejné správy. Díky harmonizaci v rámci Evropské unie v této oblasti, kterou ostatně zadavatel ani navrhovatel nezpochybňují, jsou pak nároky kladené na tyto informační systémy obdobné. Z Kvalifikační dokumentace a jednotlivých vyjádření zadavatele vyplývá, že není rozhodné, zda specifické požadavky na informační systémy veřejné správy vyplývají z českých právních předpisů či z předpisů zahraničních. Rozhodná je pouze zkušenost potencionálního dodavatele s plněním požadavků na informační systémy veřejné správy vyplývajících z právních předpisů. Tento postup zadavatele může Úřad jen kvitovat, jelikož umožněním reference zahraničního informačního systému dochází k rozšíření okruhu dodavatelů, kteří by se mohli zadávacího řízení účastnit, hospodářská soutěž tak může být potenciálně intenzivnější o ty dodavatele se zahraniční zkušeností, kteří by se v případě nutnosti dodat referenci odpovídající pouze českým právním předpisům nemohli zadávacího řízení účastnit.

K námitce týkající se zkušeností s integračními vazbami

152. Zadavatel v Kvalifikační dokumentaci požaduje doložit zkušenost s informačním systémem, který obsahoval konkrétní integrační vazby (viz bod 119. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Požadavek na zkušenost s napojením na integrační vazby se týká významných služeb kategorie 1 (varianty a1) a významných služeb kategorie 3. Konkrétně u významné služby kategorie 1, varianty a1, zadavatel požaduje, aby referovaný informační systém obsahoval integrační vazby alespoň na dva jiné ze 4 uvedených typů informačních systémů. U významné služby kategorie 3 pak zadavatel požaduje, aby referovaný informační systém byl mimo jiné Agendovým informačním systémem dle zákona o základních registrech a obsahoval integrační vazby na jiné informační systémy, přičemž vymezil 4 rovnocenné alternativy těchto informačních systémů. V obou případech se jednalo mj. o integrační vazby na Informační systém základních registrů.
153. Navrhovatel považuje požadavek zadavatele týkající se integračních vazeb za neadekvátní, neboť zadavatelem uvedené informační systémy představují poměrně recentní infrastrukturu v prostředí České republiky, což dále z časového hlediska omezuje možnost doložení k nim se vztahující významné služby, a zároveň není zřejmé, v čem má spočívat přidaná hodnota tohoto požadavku zadavatele. Navrhovatel rovněž zpochybňuje požadavek zadavatele na doložení zkušenosti s napojením na základní registry. Dle navrhovatele není vytvoření systémového rozhraní pro napojení na jiný informační systém doménou pouze základních registrů. Dle navrhovatele tento požadavek nesouvisí s předmětem veřejné zakázky.
154. Dle zadavatele je každé propojení dvou konkrétních systémů do značné míry jedinečné a takto získanou zkušenost nelze nahradit zkušeností získanou propojením jakýchkoliv dvou jiných systémů. Zadavatelem odkazované informační systémy, s jejichž napojením požaduje relevantní zkušenost, mají podle zadavatele přesně definované komunikační protokoly, schémata výměny dat i požadavky na kybernetickou bezpečnost, a tyto zkušenosti nelze

zaměnit se zkušenostmi s propojením dvou soukromých systémů. Informační systém, který je předmětem veřejné zakázky, bude integrován na všechny zadavatelem stanovené kategorie informačních systémů a zkušenost s nimi je tak pro zadavatele relevantní.

155. Úřad k této námitce uvádí, že je úzce spojena s námitkou ohledně požadavku na zkušenosti s dodáním informačního systému subjektům veřejné správy. Úřad tedy při posuzování námitky o nepřiměřenosti požadavku na zkušenost s vytvářením konkrétních integračních vazeb bude vycházet z úvah a závěrů uvedených výše ve vztahu k informačním systémům veřejné správy.
156. Informační systém, který je předmětem veřejné zakázky, bude napojen na jiné informační systémy veřejné správy. Cílem tohoto propojení především je, aby nebylo nutné po uživateli informačního systému (orgánu veřejné správy, veřejnosti) požadovat vyplnění informací, kterými již orgány veřejné moci disponují. Pro orgány státní správy platí zásada zakotvená v § 6 odst. 2 správního řádu, dle které si správní orgán obstarává podklady přednostně s využitím úřední evidence, do níž má přístup, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby byly co nejméně zatěžovány. Zpravidla se jedná o základní registry, které obsahují informace vedené orgány veřejné moci o občanech, státních i nestátních subjektech či o objektech (nemovitých věcech či dopravních prostředích). Využití již existujících informačních systémů tak usnadňuje výkon státní správy a usnadňuje a zrychluje komunikaci mezi adresáty veřejné správy a orgány veřejné správy (Portál občana či Informační systém datových schránek). Jak již bylo uvedeno výše, na informační systémy dodávané pro subjekty veřejné správy je kladena řada legislativních a jiných požadavků, které je nutné splnit. Nejinak je tomu i v případě procesu napojování jednoho informačního systému na druhý. Zadavatel v Kvalifikační dokumentaci odkázal na typy informačních systémů, které dle vyjádření zadavatele ze dne 29. 3. 2022 představují základní prvky eGovernmentu a jsou využívány v rámci prosazování principů podle Národního architektonického plánu. Zadavatelem odkazované informační systémy mají přesně definované komunikační protokoly, schémata výměny dat i požadavky na kybernetickou bezpečnost. Tyto požadavky jsou zpravidla upraveny v provozních řádech jednotlivých informačních systémů, respektive v jejich technických přílohách, a jsou zcela specifické. Dodavatel, který má zkušenosti s propojením dvou informačních systémů v soukromoprávní oblasti, nemůže mít s těmito konkrétními požadavky zkušenosti. I kdyby při napojení soukromých informačních systémů mělo stanovené požadavky např. na komunikační protokoly, nebyla by tato konkrétní zkušenost relevantní, jelikož principy propojení, pokud jsou v soukromé sféře vůbec stanoveny, se mohou výrazně lišit. Po zadavateli současně nelze požadovat, aby v případě reference ze soukromého sektoru ověřoval, zda byly integrační vazby vystavěny na obdobných principech jako ty u informačních systémů, na které odkazuje. Zkušenosti s implementací konkrétních technických požadavků pak usnadní práci samotnému dodavateli, který má o těchto požadavcích již povědomí na základě svých předchozích zkušeností a dokáže tak například odhadnout, jaké konkrétní kroky budou s těmito požadavky spojeny a jak ovlivní z časového hlediska průběh plnění veřejné zakázky. Pro zadavatele pak takto zkušený dodavatel představuje přece jen jistějšího partnera pro to, aby byl předmět veřejné zakázky splněn řádně a včas.
157. Požadavek na zkušenosti s integračními vazbami na konkrétní informační systémy veřejné správy vnesl zadavatel z toho důvodu, že předmět veřejné zakázky – informační systém Evidence stavebních postupů – bude napojen na tyto konkrétní typy informačních systémů. Úřad se proto nemůže ztotožnit s námitkou navrhovatele, že tento požadavek nesouvisí

s předmětem veřejné zakázky. Má-li být informační systém, který je předmětem veřejné zakázky, napojen na zadavatelem uvedené základní registry, nelze v rámci nastavení kritérií technické kvalifikace zadavateli vyčítat, že ověřuje, zda mají potencionální dodavatelé s propojením informačního systému na tyto registry zkušenosti. Prostřednictvím kritérií technické kvalifikace zadavatel stanoví určité síto mezi potencionálními dodavateli tak, aby se zadávacího řízení účastnili jen ti dodavatelé, kteří již mají zkušenosti právě s činnostmi, které bude muset případný dodavatel vykonat právě v rámci plnění veřejné zakázky, o kterou se uchází. Požadavek na zkušenosti s integračními vazbami tak považuje Úřad za zcela legitimní. Navíc, jak vyplynulo z vyjádření zadavatele ze dne 29. 3. 2022, informační systém Evidence stavebních postupů bude muset být integrován na všechny zadavatelem stanovené kategorie informačních systémů. Zadavatel v Kvalifikační dokumentaci však nepožaduje, aby referenční významná služba 1 a 3 obsahovala integrační vazby na všechny tam zmíněné informační systémy, ale postačí jen na některé z nich. Takto stanoveným požadavkem tak nedošlo k výraznému omezení hospodářské soutěže, rozšiřuje se tak totiž počet případných referencí, které mohou dodavatelé k prokázání technické kvalifikace využít. Pouze pro úplnost Úřad v této souvislosti Úřad opětovně poukazuje na relativně vysoký počet doručených žádostí o účast (5) a na výsledek posouzení těchto žádostí uvedený zejména v Protokolu o posouzení žádostí o účast z jednání komise dne 25. 3. 2022, podle něhož min. 4 dodavatelé v plném rozsahu splnili požadovanou technickou kvalifikaci (s tím, že žádost o účast pátého dodavatele obsahovala nedostatky, které jsou uvedeny v příloze č. 3 předmětného protokolu a které se týkaly splnění požadavků na členy realizačního týmu, nikoli předkládaných referenčních zakázek).

158. Navrhovatel také v souvislosti s požadavkem zadavatele na zkušenosti s integračními vazbami považoval za neadekvátní požadavek, aby významná služba kategorie 1, varianta a1, obsahovala integrační vazby alespoň na 2 různé typy konkrétních informačních systémů, a to na Informační systém základních registrů a/nebo na eGSB, na Národní bod pro identifikaci a autentizaci, na Informační systém datových schránek či na Portál občana či jiný portál veřejné správy, a u významné služby kategorie 3 integrační vazby na Informační systém základních registrů, nebo eGSB, nebo JIP nebo KAAS, jelikož tyto informační systémy představují poměrně recentní infrastrukturu v prostředí České republiky, což dále z časového hlediska omezuje možnost doložení k nim se vztahující významné služby. K této námitce uvádí Úřad následující.
159. Úřad připouští jako relativně recentní pouze informační systémy Národní bod pro identifikaci a autentizaci a Portál občana, které byly uvedeny do provozu v červenci a srpnu roku 2018. Nicméně v době zahájení zadávacího řízení existovaly již déle než 3 roky, čímž ustanovení § 79 odst. 2 písm. b) zákona zůstalo nedotčeno. Navíc je ze zadávacích podmínek (viz bod 119. odůvodnění tohoto rozhodnutí) zřejmé, že není nutné dokládat zkušenost konkrétně s těmito dvěma informačními systémy. Významnou službu kategorie 1 lze splnit i prostřednictvím varianty a2, u které zadavatel žádné požadavky na zkušenosti s integračními vazbami nevznese, u varianty a1 lze u významné služby kategorie 1 doložit zkušenosti i bez integračních vazeb na tyto dva informační systémy, když zadavatel připouští i zkušenosti s integračními vazbami na Informační systém základní registrů, eGSB, Informační systém datových schránek nebo jiný portál veřejné správy. Je tedy zřejmé, že zkušenosti s integračními vazbami na Portál občana a Národní bod pro identifikaci a autentizaci nejsou pro splnění technické kvalifikace u významné služby kategorie 1 nezbytné. V případě významných služeb kategorie 3 zadavatel

nepožaduje zkušenosti s integrací na tyto dva informační systémy. Pro úplnost Úřad dodává, že ostatní informační systémy, které zadavatel v souvislosti s integračními vazbami v Kvalifikační dokumentaci zmiňuje, nelze považovat za recentní, když Informační systém datových schránek byl uveden do provozu v roce 2009, Informační systém základních registrů v roce 2012, eGSB existuje již více než 7 let a JIP a KAAS již více než 11 let (jak uvedl zadavatel v rozhodnutí o námitkách, což navrhovatel v podaném návrhu nezpochybnil). Dle názoru Úřadu tak není tento požadavek zadavatele v rozporu se zákonem a ani nedochází k bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže, když zadavatel umožňuje významnou službu kategorie 1 a kategorie 3 doložit i jinak než pouze prostřednictvím zkušeností s integrací informačních systémů Portál občana a Národní bod pro identifikaci a autentizaci.

160. Na základě výše uvedeného tak dospěl Úřad k závěru, že požadavek zadavatele na zkušenosti s integračními vazbami na informační systémy veřejné správy není nepřiměřený vzhledem k předmětu veřejné zakázky a nedochází k bezdůvodnému omezení hospodářské soutěže. Námitka navrhovatele tak není důvodná.

K námitce týkající se ekvivalence provozu datových center

161. Zadavatel v Kvalifikační dokumentaci mezi obecné požadavky na předmět významné služby k prokázání technické kvalifikace dodavatelů zahrnul požadavek, aby „(...) alespoň jedna z významných služeb kategorie 1, významných služeb kategorie 2 nebo významných služeb kategorie 3 musela (v rámci prokázání technické kvalifikace) spočívat v zajištění dodávky nebo rozvoji informačního systému, který byl vybudován jako vysoce dostupný z minimálně dvou datových center v odlišných lokalitách, (přípustné jsou varianty: (i) active-active, (ii) active-passive nebo (iii) active-active s loadbalancer), tj. na různých adresách a s režimem provozu 24x7.“ (viz bod 119. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
162. Dle navrhovatele je tento požadavek zadavatele nepřiměřeně restriktivní, přičemž zadavatel nezohledňuje skutečnost, že by stejná míra dostupnosti mohla být zajištěna i jiným způsobem – prostřednictvím datového centra v jedné lokalitě (např. se dvěma autonomními celky s vlastní záložním zdrojem energie).
163. Za účelem posouzení této námitky je zapotřebí se zabývat otázkou, zda je řešení dostupnosti uvedené navrhovatelem ekvivalentní požadavku zadavatele. V souvislosti s touto otázkou se Úřad obrátil na subjekty, do jejichž oboru činnosti tato otázka spadá a získal odborná stanoviska od celkem pěti dodavatelů (viz body 43. – 49. odůvodnění tohoto rozhodnutí), ze kterých vyplývá následující.
164. Z většiny odpovědí odborné veřejnosti (4 odpovědi z 5) vyplývá, že rozdíl mezi provozem informačního systému z jedné či více lokalit nespočívá pouze v zajištění bezpečnosti a nepřetržitého provozu systému, ale také v rozdílných zkušenostech při tvorbě návrhu takového systému či v rozdílném použití technologií. Dodavatel TESCO SW a.s. uvedla, že v případě, kdy předmětem dodávky je i dodávka systémového SW a HW (tak jako v šetřeném případě – viz bod 2. odůvodnění tohoto rozhodnutí), je pro propojení datových center v různých lokalitách vyžadováno **použití jiných technologií**. Dodavatel GORDIC spol. s r.o. považuje provoz ve dvou odlišných datových centrech za komplikovanější z důvodu **zajištění dostatečných časových odezev** při provozu i při výpadku jednoho datového centra. Dodavatel OKsystem a.s. spatřuje odlišnosti návrhu systému určeného pro dvě a více datových center (oproti návrhu a provozu systému se dvěma autonomními celky určenými pro běh

v rámci jedné lokality) již v principech tohoto návrhu, jelikož je v něm třeba odlišně vyřešit **dobu latence** komunikační infrastruktury, způsoby **replikace dat**, **směrování uživatelů**, **způsob zálohování**, **plán obnovy a postupy přepínání mezi jednotlivými centry**. Dodavatel Oracle Czech a.s. se vyjádřila v tom smyslu, že hlavní rozdíl spočívá **v návrhu a zajištění propojení dvou vzdálených datových center**, které je složitější než v případě jednoho datového centra, přičemž za náročný projekt pak označila propojení dvou datových center. Pokud tedy potenciální dodavatel nemá zkušenosti s provozem dvou datových center v odlišných lokalitách, bude pro něj propojení dvou datových center v duchu odpovědi dodavatele Oracle Czech a.s. mnohem náročnější než pro dodavatele, který již relevantní zkušenosti s provozem datových center v odlišných lokalitách již má. Tyto odlišnosti dvou posuzovaných variant odpovídají odůvodnění zadavatele uvedenému ve vyjádření ze dne 15. 3. 2022 (viz zejména bod 52. odůvodnění tohoto rozhodnutí), v němž mj. uvedl, že provoz dvou datových center je mnohem náročnější, a to především z důvodu zajištění automatického **přepínání** mezi jednotlivými centry v případě výpadku jednoho z nich, zajištění **replikace dat** do obou lokalit, či zajištění load balancingu, tedy průběžného řízení zátěže v obou lokalitách, dále z důvodu odlišných síťových charakteristik, odlišného řešení **doby latence a časových odezev**, přičemž všechny tyto odlišnosti je třeba zohlednit již při návrhu řešení, jeho implementaci a při reálném provozu informačního systému.

165. K odpovědi dodavatele OR-CZ spol. s r.o., který uvedl, že z technického hlediska považuje obě varianty za ekvivalentní, uvádí Úřad následující. Tato odpověď je dle Úřadu v rozporu s dalšími odbornými stanovisky získanými v průběhu správního řízení, avšak současně z takto stručné odpovědi nejsou zřejmé žádné důvody, pro které tato společnost označila posuzované alternativy provozu datového centra za ekvivalentní. S ohledem na stručnou (a nijak podrobněji odůvodněnou) odpověď dodavatele OR-CZ spol. s r.o. tudíž nelze vyloučit, že tato společnost ve svých úvahách nezohlednila aspekty dané problematiky (jelikož se k nim v podané odpovědi žádným způsobem nevyjádřila), které naopak v podrobnostech vyjádřili ostatní dodavatelé, kteří Úřadu poskytli své odborné stanovisko. Vzhledem k tomu, že důvody, pro které zadavatel nepřipustil jinou alternativu než provoz dvou datových center v odlišných lokalitách, tedy ani tu uvedenou navrhovatelem, mají oporu v názorech většiny oslovené odborné veřejnosti, nepřistoupil Úřad k dalšímu zjišťování důvodů, které vedly dodavatele OR-CZ spol. s r.o. k závěru, že z technického hlediska se jedná o ekvivalentní alternativy.
166. S ohledem na výše uvedené se tak nelze ztotožnit se závěrem navrhovatele uvedeným podání navrhovatele ze dne 8. 6. 2022 ohledně závěrů plynoucích z doručených odborných stanovisek, tj. že by odpovědi oslovených dodavatelů prokazovaly, že „*zkušenosti získané při dodávce nebo rozvoji informačního systému napojeného na dvě datová centra, ať již v odlišných lokalitách nebo v jedné lokalitě, jsou vzájemně zastupitelné*“.
167. Pro úplnost Úřad podotýká, že na základě výše uvedených závěrů ve vztahu ke zjištěným skutečnostem z obsahu získaných odborných stanovisek považoval Úřad za nadbytečné a neúčelné vyhovět návrhu zadavatele na oslovení odborníků z akademické sféry v souvislosti s řešenou problematikou, jelikož odlišnost realizace posuzovaných alternativ datových center vyplynula již z odpovědí odborných subjektů, kterým Úřad položil otázku uvedenou v bodě 43. odůvodnění tohoto rozhodnutí dříve, než zadavatel vznesl svůj požadavek na položení konkrétní jím formulované otázky. Úřad tak považoval za neúčelné oslovovat další subjekty

s jinak znějící otázkou ve věci řešené problematiky, když potřebné informace již získal od jiných subjektů fungujících na relevantním trhu.

168. Na základě výše uvedeného tedy Úřad dospěl k dílčímu závěru, že alternativa uvedená navrhovatelem - zkušenost se zajištěním dodávky nebo rozvojem informačního systému, který byl vybudován jako vysoce dostupný z datového centra v jedné lokalitě (např. se dvěma autonomními celky s vlastní záložním zdrojem energie) – není srovnatelná s požadavkem zadavatele uvedeným v Kvalifikační dokumentaci – tj. zkušeností se zajištěním dodávky nebo rozvojem informačního systému, který byl vybudován jako vysoce dostupný z minimálně dvou datových center v odlišných lokalitách, (přípustné jsou varianty: (i) active-active, (ii) active-pasive nebo (iii) active-active s loadbalancer), tj. na různých adresách a s režimem provozu 24x7. Z výše uvedeného vyplývá, že odlišnosti mezi jednotlivými koncepcemi provozu datového centra/datových center spočívají nejen v schopnosti zajistit vzájemně zastupitelnou vysokou dostupnost informačního systému, ale rozdílné jsou i zkušenosti spojené s technickým a technologickým aspektem rozvoje a dodání takového informačního systému.
169. Informační systém, který je předmětem veřejné zakázky, bude provozován jako vysoce dostupný z minimálně dvou datových center v odlišných lokalitách. Požaduje-li zadavatel, aby měl potencionální dodavatel s návrhem a provozem informačního systému zkušenosti, které odpovídají tomu, jak bude provozován předmět veřejné zakázky, a současně není alternativa uvedená navrhovatelem zcela srovnatelná s požadavkem zadavatele, považuje Úřad požadavek zadavatele v rámci technické kvalifikace za přiměřený. Dle Úřadu je v posuzovaném případě nesporné, že navrhovatelem rozporovaný požadavek zadavatele na zkušenosti s rozvojem a provozem informačního systému dostupného z minimálně dvou datových center v odlišných lokalitách úzce souvisí s předmětem veřejné zakázky, když má být informační systém, který je předmětem veřejné zakázky, vybudován právě jako vysoce dostupný z minimálně dvou odlišných lokalit. Současně ani nelze dospět k závěru, že by požadavek zadavatele bezdůvodně omezoval hospodářskou soutěž. V šetřeném zadávacím řízení bylo zadavateli doručeno celkem 5 žádostí o účast, přičemž všechny tyto žádosti dle protokolů o posouzení žádostí obsahovaly významné služby, které jeho požadavek splňují. Úřad současně považuje počet podaných žádostí o účast za dostatečný s ohledem na předmět veřejné zakázky. Požadavek zadavatele tak dle Úřadu nezpůsobil nedůvodné narušení hospodářské soutěže.
170. I přes zjištěnou odlišnost ve zkušenostech spojených s posuzovanými alternativami provozu datových center však musí Úřad přisvědčit námitce navrhovatele v tom, že by odůvodnění zadavatele o přírodních katastrofách bylo na místě pouze v technických podmínkách, nikoliv však v technické kvalifikaci. K tomu Úřad uvádí, že z vyjádření zadavatele, která učinil v průběhu správního řízení i z rozhodnutí o námitkách vyplývá, že požadavek na zkušenosti s rozvojem či provozem dvou datových center v odlišných lokalitách zvolil za účelem maximální možné eliminace nedostupnosti informačního systému Evidence stavebních postupů. Jak vyplynulo z provedeného šetření, je z hlediska bezpečnosti vhodnější umístit servery do dvou odlišných lokalit, a to za účelem zamezení výpadku služby např. z důvodu dlouhodobých výpadků energií či telekomunikačních sítí, zatopení lokality nebo v případě přírodních katastrof. Je-li těmito nepředvídatelnými okolnostmi (či někdy předvídatelnými např. v podobě plánovaného přerušení dodávky elektrické energie) zasažena jedna lokalita, funkčnost informačního systému je zajištěna z lokality druhé. Požadavku zadavatele na provoz

dvou datových center ve dvou odlišných lokalitách tak lze z hlediska zajištění nepřetržitého provozu informačního systému rozumět. Nicméně dle Úřadu jsou tyto důvody spojeny až se samotným provozem informačního systému a **samy o sobě** nesouvisí s technickou kvalifikací dodavatelů, jelikož niče nevytvářejí o jejich zkušenostech nezbytných pro řádné splnění předmětu veřejné zakázky. Za relevantní důvody vztahující se ke kritériím technické kvalifikace považuje Úřad až ty, které souvisí právě se zkušeností dodavatelů ohledně přípravy a provozu datových center, přičemž odlišnost těchto zkušeností vyplynula z obsahu výše uvedených odborných stanovisek. I když tedy k důvodům týkajícím se zajištění bezpečnosti a nepřetržitého provozu nelze v rámci posouzení zákonnosti požadavku zadavatele v rámci technické kvalifikace přihlídnout, je ze skutečností zjištěných v průběhu správního řízení zřejmé, že se posuzované alternativy provozu datových center liší nejen z hlediska zajištění bezpečnosti a dostupnosti informačního systému, ale i – a to považuje Úřad v posuzované věci za relevantní – z hlediska zkušeností dodavatelů s těmito datovými centry. Skutečnost, že důvody zadavatele týkající se zajištění bezpečnosti a neustálého provozu informačního systému, nesouvisí se zkušenostmi dodavatelů a neměly by tak být vztahovány k požadavku na technickou kvalifikaci dodavatele, ale až v souvislosti s požadavky na technické podmínky plnění předmětu veřejné zakázky, však s ohledem na zjištěné odlišnosti ve zkušenostech dodavatelů nemůže vést k závěru, že požadavek zadavatele byl v rozporu se zákonem.

171. Vzhledem k tomu, že provedené šetření u odborné veřejnosti vedlo k závěru o odlišnosti zkušeností s rozvojem a provozem dvou datových center v odlišných lokalitách od navrhovatelem uvedené alternativy, je zřejmé, že tímto požadavkem zadavatel ověřuje zkušenosti potenciálních dodavatelů právě se zadavatelem požadovaným a ve veřejné zakázce zamýšleným provozem informačního centra. Tyto zkušenosti (ostatně stejně jako každé jiné) potenciálních dodavatelů pak zadavatel prověřuje právě prostřednictvím kvalifikačních kritérií a nikoliv prostřednictvím technických podmínek.
172. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že požadavek zadavatele je přiměřený, jelikož úzce souvisí s předmětem veřejné zakázky a současně je zřejmé, že i přes tento požadavek se hospodářské soutěže o veřejnou zakázku účastní dostatečný počet dodavatelů a účinná hospodářská soutěž tak není nijak zásadně omezena. Námitka navrhovatele tak není důvodná.

K námitce týkající se hodnoty podpory a rozvoje

173. Zadavatel v Kvalifikační dokumentaci ve vztahu k Významné službě kategorie 1 požadoval, aby součástí této služby bylo mimo jiné i „*kontinuální poskytování služeb podpory a rozvoje informačního systému po dobu minimálně 24 měsíců (ode dne finální akceptace informačního rozvoje), přičemž hodnota podpory a rozvoje informačního systému musela činit (v souhrnu) minimálně 10 mil. Kč bez DPH za těchto 24 měsíců (do této doby se nezapočítává případná cena potřebných licencí pro poskytování služeb podpory a rozvoje)*“. Současně pro tento požadavek platí, že poskytování tohoto plnění nemuselo být ukončeno (viz bod 119. odůvodnění tohoto rozhodnutí k dalším požadavkům na významnou službu kategorie 1, varianty a2).
174. Dle navrhovatele tento požadavek nepřipustně zužuje okruh významných služeb, když se o tuto dobu zkracuje délka období, za které lze zkušenosti s významnými službami dokládat, a současně jsou tímto požadavkem vyloučeny recentní zkušenosti dle aktuálních standardů v oblasti zabezpečení informačních systémů. Dle navrhovatele je tedy tento požadavek

v rozporu s ustanovením § 79 odst. 2 písm. b) zákona, jelikož neumožňuje doložení významných dodávek v posledních 3 letech před zahájením zadávacího řízení.

175. Úřad k této námitce nejprve uvádí, že navrhovatel tedy brojí proti tomu, že v rámci referenčních zakázek nelze uplatnit služby podpory a rozvoje informačních systémů, které byly dokončeny až po datu 8. 10. 2019, k nimž se tyto služby vztahují.
176. Úřad předně konstatuje, že vzhledem k tomu, že součástí plnění veřejné zakázky bude i poskytování služeb podpory a rozvoje (viz bod 2. odůvodnění tohoto rozhodnutí), ověřuje zadavatel zkušenosti dodavatelů právě s tímto typem služeb spojených s provozem informačního systému. Požadavek zadavatele tak jednoznačně souvisí s předmětem veřejné zakázky.
177. Dle § 79 odst. 2 písm. b) zákona může zadavatel k prokázání technické kvalifikace požadovat seznam významných referencí poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení, přičemž pokud je to nezbytné pro zajištění přiměřené úrovně hospodářské soutěže, může připustit i starší reference. Podle § 79 odst. 3 zákona se u zakázek pravidelné povahy (a tedy v právě řešené situaci, kdy referenční zakázkou jsou služby podpory a rozvoje, a tedy zakázky pravidelné povahy), pro účely prokázání technické kvalifikace považuje za rozhodný rozsah zakázky realizovaný v průběhu doby podle § 79 odst. 2 písm. b) zákona. Jak již bylo uvedeno výše, služby podpory a rozvoje budou součástí plnění předmětu veřejné zakázky – za tímto účelem stanovil zadavatel požadavek, aby s těmito službami měl potencionální dodavatel relevantní zkušenosti. Služby podpory a rozvoje logicky následují až poté, co je informační systém vyvinut a uveden do provozu. Je tedy zřejmé, že pokud součástí služeb spojených s vývojem, implementací a provozem informačního systému byly i služby rozvoje a podpory, byl informační systém uveden do provozu dříve, než došlo k plnění těchto služeb. V rámci požadavku na zkušenosti s těmito službami se tak posouvá i období, za které lze tyto služby uvést jako splněné v rámci prokázání technické kvalifikace.
178. Skutečnost, že zadavatel nastavením tohoto kritéria u významné služby kategorie 1 odsunul případné relevantní reference dále do minulosti, není v rozporu se zákonem, když zákon výslovně připouští, aby zadavatel uznal reference za dobu delší než tři roky. Odsunutím takových referencí dále do minulosti zadavatel naopak rozšiřuje okruh relevantních dodavatelů, kteří by mohli toto kritérium technické kvalifikace splnit.
179. Co se týče navrhovatelem namítaného znemožnění uplatnění služeb podpory a rozvoje informačních systémů, které byly dodavatelem dokončeny až po datu 8. 10. 2019 (tj. přesně 24 měsíců před zahájením zadávacího řízení), k nimž se tyto služby vztahují, Úřad konstatuje, že tímto navrhovatel de facto brojí proti době, po kterou měly být služby podpory a rozvoje poskytovány. Navrhovatel totiž vyslovil názor, že jsou požadavkem zadavatele vylučovány recentní zkušenosti vyplývající z aktuálních standardů v oblasti zabezpečení informačních systémů.
180. K tomu Úřad uvádí, že i po dodání informačního systému dodavatelé v rámci poskytování služeb podpory a rozvoje nepochybně získávají specifické zkušenosti (ať už s implementací legislativních či jiných požadavků vztahujících se na informační systémy a dalším rozvojem informačního systému). Nelze tak považovat za jakkoli nepřiměřené, když zadavatel požaduje prokázání zkušeností s poskytováním takových služeb. Současně Úřad uvádí, že ani dobu dvou let nelze považovat za jakkoli excesivní v tom smyslu, že by se jednalo o nadbytečně dlouhou

dobu poskytování služeb. Naopak Úřad považuje dobu dvou let v daném případě, kdy se jedná o poskytování kontinuálních, specifických a vysoce odborných služeb (které jsou běžně poskytovány v časovém horizontu většího počtu let), za zcela adekvátní pro posouzení, zda je dodavatel schopen v delším časovém intervalu poskytovat řádně a včas služby podpory a rozvoje systému. V této souvislosti lze podotknout, že navrhovatel ani v podaném návrhu nevyslovil ideální délku doby poskytování předmětných služeb, k čemuž je nutno doplnit, že stěží by bylo možno například dobu několika málo jednotek měsíců považovat za adekvátní důkaz o schopnosti dodavatele poskytovat řádně a včas služby natolik odborné a specifické, jakými jsou služby podpory a rozvoje informačního systému. Ačkoli navrhovatel argumentuje, že zadavatel vyloučil recentní zkušenosti vyplývající ze standardů v oblasti zabezpečení informačních systémů, Úřad upozorňuje, že to automaticky neznamená, že dodavatelé disponující „staršími“ referencemi takové zkušenosti či znalosti nemají. Úřad doplňuje, že zadavatel není povinen v rámci požadavků k prokázání technické kvalifikace stanovit požadavky na referenční zakázky dle přání dodavatelů, nýbrž zejména za účelem prokázání zkušeností nezbytných pro plnění veřejné zakázky.

181. S ohledem na výše uvedené má Úřad za to, že zadavatel nastavením tohoto požadavku na technickou kvalifikaci neomezil hospodářskou soutěž a ani neporušil § 79 odst. 2 písm. b) zákona.

K námitce týkající se kritérií pro snižování počtu účastníků

182. Zadavatel v Kvalifikační dokumentaci stanovil i pravidla pro snižování počtu účastníků zadávacího řízení pro případ, že se zadávacího řízení budou účastnit více jak tři účastníci. K účasti v soutěžním dialogu pak zadavatel vyzve tři účastníky s prokázanou kvalifikací a současně s nejvyššími počty bodů. Body obdrží účastníci zadávacího řízení za
- a) další doložené významné služby kategorie 1, 2 a 3 nad rámec těch, kterými byla prokazována technická kvalifikace,
  - b) doložení významné služby kategorie 4, u které budou kromě obecných požadavků na významné služby splněny i další kritéria,
  - c) členy realizačního týmu
(blíže viz bod 120. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
183. Navrhovatel tato pravidla napadá z důvodu nepřiměřeného zvýhodňování těch dodavatelů, kteří již ve veřejném sektoru mají postavení zavedeného dodavatele, a to právě ve vazbě na kvalifikační kritéria, která napadal výše (tj. zkušenosti s dodávkou informačního systému pro veřejný sektor a zkušenosti s napojením na základní registry).
184. Úřad nejprve uvádí, že posouzení této námitky úzce souvisí se závěry uvedenými k námitkám souvisejícím s požadavky na zkušenosti s dodáním informačního systému pro subjekty veřejné správy a s požadavky na zkušenosti s integračními vazbami. Úřad tedy bude při posuzování této námitky vycházet ze svých úvah a závěrů učiněných ve vztahu k těmto námitkám. Za rozhodné pak Úřad považuje, že ani v jednom z výše uvedených případů námitek nedospěl k závěru, že by kritéria technické kvalifikace nastavil zadavatel v rozporu se zásadou přiměřenosti či zákazu diskriminace a že by postupem zadavatele došlo k narušení hospodářské soutěže a samotná soutěž na posuzovanou veřejnou zakázku tak byla z jeho strany deformována.

185. Zadavatel má dle ustanovení § 68 odst. 4 a § 111 zákona v rámci řízení o soutěžním dialogu možnost si v oznámení o zahájení zadávacího řízení vyhradit pravidla pro snížení počtu účastníků, současně však musí v oznámení tato kritéria stanovit a uvést nejnížší počet účastníků, kteří po snížení počtu účastníků v zadávacím řízení zůstanou (ze zákona minimálně 3, výjimkou z tohoto počtu je situace, kdy je účastníků méně než 3 – viz § 111 odst. 4 zákona). Jako kritéria pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení je přitom zadavatel podle § 111 odst. 3 zákona oprávněn stanovit kritéria technické kvalifikace. Účastníky, kteří nebyli vybráni při snížení počtu účastníků zadávacího řízení, je zadavatel povinen vyloučit z účasti v zadávacím řízení. Nevyloučené účastníky (tedy omezený počet účastníků z těch, kteří splnili kritéria kvalifikace) pak zadavatel vyzve k účasti v soutěžním dialogu.
186. Obecně lze konstatovat, že snížení počtu účastníků zadávacího řízení představuje jeden z nástrojů, které mohou zefektivnit zadávací řízení. Tento postup umožní zadavateli posuzovat a hodnotit jen nabídky těch dodavatelů, u nichž je vzhledem k míře naplnění technické kvalifikace pravděpodobné, že budou schopni podat konkurenceschopnou nabídku. Dle důvodové zprávy k zákonu je uplatnění této možnosti vhodné u náročnějších řízení, kdy by jednání s velkým množstvím účastníků způsobovalo zadavateli velkou administrativní zátěž, především tedy v případě veřejných zakázek se složitým předmětem plnění, kdy by vedení jednání s větším množstvím účastníků bylo neefektivní.
187. V návaznosti na výše uvedené je zřejmé, že zadavatel byl (s odkazem na § 68 odst. 4 zákona) oprávněn v posuzovaném případě stanovit pravidla pro snižování počtu účastníků zadávacího řízení. V souladu se zákonem pak jako kritéria pro snižování počtu účastníků zadávacího řízení zvolil kritéria technické kvalifikace (viz § 111 odst. 3 zákona) a stanovil počet účastníků, se kterými bude jednat v další fázi zadávacího řízení (viz bod 120. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Kritéria pro snižování počtu účastníků – kritéria technické kvalifikace – nastavil zadavatel tak, že souvisí s kvalifikačními technickými kritérii dle bodu 2.5.1 Kvalifikační dokumentace. Nejvíce bodů pro účely snižování počtu účastníků zadávacího řízení dostanou dle Kvalifikační dokumentace (viz bod 120. odůvodnění tohoto rozhodnutí) ti dodavatelé, kteří předloží více významných služeb kategorie 1, 2 nebo 3 (vedle těch, které uvedli pro účely kvalifikace) a za členy realizačního týmu. Pokud navrhovatel zpochybňuje takové nastavení kritérií snižování počtu účastníků zadávacího řízení, jelikož jimi zadavatel zvýhodňuje dodavatele, kteří s dodávkou informačního systému subjektům veřejné správy mají více zkušeností, Úřad na volbě těchto kritérií naopak nespátřuje žádné nezákonnosti, jelikož se jedná o kritéria technické kvalifikace, která souvisí s předmětem veřejné zakázky. Zadavatel prostřednictvím těchto kritérií dal jasně najevo, že upřednostní účastníky s bohatšími zkušenostmi s dodávkou významných služeb pro subjekty veřejné správy. Vzhledem k tomu, že předmětem veřejné zakázky je informační systém veřejné správy, je dle Úřadu zcela oprávněné, že zadavatel upřednostní v další fázi zadávacího řízení pouze ty účastníky, kteří se oproti ostatním dle uvedených referencí nebo členů realizačního týmu jeví jako zkušenější, jelikož je u nich vyšší šance na dodání předmětu veřejné zakázky v souladu s požadovanými parametry a v požadovaném termínu (příp. na rychlejší a bezproblémovější průběh plnění veřejné zakázky). Tito dodavatelé vzhledem ke svým zkušenostem si již jsou vědomi toho, jaké legislativní či jiné požadavky budou muset při vývoji, implementaci, provozu a rozvoji informačního systému veřejné správy naplnit.

188. Účelem kvalifikačních kritérií a kritérií pro snižování počtu účastníků zadávacího řízení není zajistit, aby se zadávacího řízení mohl zúčastnit každý dodavatel, ale zajistit, aby se zadávacího řízení mohli účastnit jen ti dodavatelé, kteří již mají relevantní zkušenosti a bylo tak v pokud možno maximální možné míře eliminováno riziko, že předmět veřejné zakázky nebude dodán řádně a včas. Po zadavateli nelze spravedlivě požadovat, aby nastavil kritéria kvalifikace a kritéria snižování počtu účastníků tak, aby byla umožněna hospodářská soutěž pro všechny dodavatele informačních systémů bez ohledu na jejich zkušenosti. Pokud předmětem veřejné zakázky je plnění s určitými specifiky (v daném případě informační systém veřejné správy), je zcela jistě adekvátní, aby zadavatel v rámci omezení počtu účastníků zadávacího řízení zvýhodnil ty dodavatele, kteří mají zkušenosti s plněním právě s těmito specifiky. Optikou navrhovatele by bylo možné každá kritéria snižování počtu účastníků považovat za diskriminační, jelikož jejich prostřednictvím vždy dochází ke snížení počtu účastníků zadávacího řízení, kteří splní kvalifikační kritéria, avšak vybráni pro další fázi zadávacího řízení jsou pouze ti nejzkušenější.
189. Jestliže zákon považuje v rámci snižování počtu účastníků řízení za dostatečné, že se další fáze zadávacího řízení budou účastnit nejméně 3 dodavatelé, není postup zadavatele v rozporu se zákonem, jelikož stanovil, že bude jednat právě se 3 dodavateli, kteří splní kvalifikaci a obdrží nejvyšší počet bodů. Z hlediska dikce zákona je pak tedy takový počet účastníků další fáze zadávacího řízení dostatečný.
190. Úřad tak má za to, že kritéria pro snižování počtu účastníků zadávacího řízení nemají diskriminační charakter, ale pouze umožňují, aby se do další fáze zadávacího řízení kvalifikovali jen ti nejlepší z nejlepších (tj. ti, kteří disponují lepšími lidskými či technickými zdroji nebo odbornými schopnostmi a zkušenostmi nezbytnými pro plnění veřejné zakázky) a bylo tak v maximální možné míře zajištěno včasné a řádné plnění veřejné zakázky.

K námítkám týkajícím se kritérií hodnocení

191. Co se týče námitek navrhovatele vztahujících se k (ne)stanovení kritérií hodnocení ze strany zadavatele, resp. přesvědčení navrhovatele, že zadavatel byl již na začátku zadávacího řízení povinen v zadávací dokumentaci veřejné zakázky stanovit, jak bude přistupovat k hodnocení nabídek, aby potenciální dodavatelé mohli zvážit svoji účast v zadávacím řízení (viz bod 19. odůvodnění tohoto rozhodnutí), Úřad předně uvádí následující.
192. Řízení se soutěžním dialogem, v němž je šetřená veřejná zakázka zadávána, je specifickým druhem zadávacího řízení, které má umožnit zadavatelům efektivně pořídit taková plnění, u nichž nejsou na počátku (při zahájení zadávacího řízení) schopni přesně specifikovat jejich předmět či jiné záležitosti s plněním související tak, aby byly naplněny veškeré podmínky pro použití jiných druhů zadávacího řízení. Řízení se soutěžním dialogem tak do určité míry prolamuje obecnou zásadu platnou u ostatních druhů zadávacího řízení, podle které je zadavatel povinen ještě před zahájením zadávacího řízení podrobně specifikovat své požadavky, a vymezit tak předmět plnění veřejné zakázky.
193. Úřad dále v obecnosti konstatuje, že řízení se soutěžním dialogem probíhá standardně ve třech fázích. První fází je zahájení zadávacího řízení – de facto výzva k podání žádostí o účast neomezenému okruhu dodavatelů, podávání žádostí o účast a posouzení kvalifikace. V druhé fázi zadavatel po případném snížení počtu účastníků zadávacího řízení podle § 111 zákona (pokud toto bylo zadavatelem vyhrazeno) vyzývá kvalifikované účastníky, tj. účastníky, kteří

prokázali splnění kvalifikace, k účasti v soutěžním dialogu, tedy k jednáním, jejichž účelem je nalezení vhodného způsobu řešení veřejné zakázky. Po ukončení vlastního soutěžního dialogu (druhé fáze) pak zadavatel vyzývá doposud nevyložené účastníky k podání nabídek a dále činí navazující úkony směřující k ukončení zadávacího řízení (třetí fáze).

194. Na základě výše uvedeného lze tedy shrnout, že zadavatel před zahájením řízení se soutěžním dialogem disponuje pouze obecnou představou o plnění, které poptává, a nemá tak zcela jasno v detailnějších podmínkách realizace předmětu plnění veřejné zakázky (v úvahu přichází různé způsoby plnění předmětu veřejné zakázky), přičemž specifikace plnění se zpřesňuje a upravuje podle toho, jak se hledání řešení vyvíjí. S ohledem na právě uvedené je Úřad toho názoru, že nemůže být povinností zadavatele stanovit pravidla pro hodnocení nabídek dle § 115 zákona, jež se pojí k předmětu plnění veřejné zakázky, již na samém počátku řízení se soutěžním dialogem, resp. v jeho první fázi, jak tvrdí navrhovatel. Dle Úřadu je totiž zřejmé, že teprve v okamžiku, kdy zadavatel získává jasnější představu o předmětu plnění veřejné zakázky, získává současně i jasnější představu o tom, jak by měla být nastavena kritéria hodnocení, aby měla reálný a konkrétní vztah k předmětu plnění veřejné zakázky.
195. Výše uvedený závěr lze přitom dle Úřadu dovodit rovněž z přílohy č. 6 zákona, dle které má kritéria hodnocení nabídek včetně jejich vah nebo jiného matematického vztahu mezi nimi (popřípadě pořadí kritérií hodnocení podle jejich významu, není-li zadavatel objektivně schopen váhy nebo jiný matematický vztah mezi kritérií stanovit) obsahovat až výzva k účasti v soutěžním dialogu, resp. pravidla pro hodnocení nabídek podle § 115 zákona až výzva k podání nabídek v soutěžním dialogu (viz body 114. a 115. odůvodnění tohoto rozhodnutí), tj. výzvy činěné zadavatelem až ve druhé a třetí fázi řízení se soutěžním dialogem. Úřad je proto toho názoru, že pokud by bylo úmyslem zákonodárce, aby kritéria hodnocení nabídek včetně jejich vah apod., resp. pravidla pro hodnocení nabídek dle § 115 zákona, byla zadavatelem vymezena již ve výzvě k podání žádostí o účast v soutěžním dialogu (tj. v první fázi řízení se soutěžním dialogem), stanovil by zákonodárce tuto povinnost zadavatele výslovně přímo v zákoně, jak učinil v případě výzvy k účasti v soutěžním dialogu a výzvy k podání nabídek v soutěžním dialogu.
196. Pro úplnost pak Úřad na tomto místě uvádí, že pokud jde o námitku navrhovatele týkající se interpretace přílohy č. 6 zákona, tj. že nelze usuzovat, že by záměrem zákona bylo stanovit povinnost specifikovat pravidla hodnocení a kritéria hodnocení pouze ve vztahu k jejich prvnímu výskytu v daném druhu zadávacího řízení, Úřad se s touto argumentací s poukazem na skutečnosti uvedené v předchozím bodu odůvodnění tohoto rozhodnutí neztotožňuje a neshledává ji jako opodstatněnou. Z navrhovatelem uváděného, tj. že dotčenou přílohu nelze vykládat tak, že kritéria hodnocení může stanovit až právě výzva k účasti v soutěžním dialogu, když požadavek na uvedení pravidel pro hodnocení je v příloze č. 6 zákona stanoven i ve vztahu k výzvě k podání nabídek v soutěžním dialogu, lze dle Úřadu učinit totiž toliko závěr, že náležitosti výzvy k účasti v soutěžním dialogu a výzvy k podání nabídek v soutěžním dialogu se v určitém rozsahu překrývají, nikoliv závěr, že je povinností zadavatele uvést informace o kritériích hodnocení v dokumentech předcházejících výzvě k účasti v soutěžním dialogu (druhé fázi) a výzvě k podání nabídek (třetí fázi), neboť zákon zadavateli tuto povinnost (tj. uvést předmětné informace již ve výzvě k podání žádostí o účast jakožto první fázi) neukládá, a nelze tedy její neuvedení považovat za porušení zákona.

197. Ve vztahu k šetřenému případu Úřad dále konstatuje, že zadavatel v zadávací dokumentaci veřejné zakázky stanovil, že v současné době je jeho záměrem hodnotit nabídky dle kritérií hodnocení „nabídková cena – objektivně vymezené kritérium hodnocení“, „doba plnění veřejné zakázky – objektivně vymezené kritérium hodnocení“ a „kvalita návrhu technického řešení – objektivně či subjektivně vymezené kritérium hodnocení či kombinace uvedeného“, přičemž současně uvedl, že *„nevylučuje, že v rámci výzvy k účasti v soutěžním dialogu budou vymezeny další aspekty plnění veřejné zakázky, které bude zadavatel hodnotit (a tyto aspekty tak budou mít za následek vymezení dalších dílčích kritérií hodnocení, resp. upřesnění stávajících základně vymezených dílčích kritérií hodnocení, případně vypuštění některého z uvažovaných kritérií hodnocení). Může dojít např. i k nahrazení dílčích kritérií hodnocení doba plnění veřejné zakázky a kvalita návrhu technického řešení těmito později specifikovanými dílčími kritérii hodnocení.“* (viz bod 117. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Nadto zadavatel v zadávací dokumentaci veřejné zakázky rovněž mj. stanovil, že *„[ú]daje obsažené v této zadávací dokumentaci vyjadřují požadavky zadavatele, které jsou mu známy v době zahájení řízení se soutěžním dialogem. Informace zadavatele uvedené v této zadávací dokumentaci vyjadřují pouze obecný záměr a základní představy zadavatele o plnění veřejné zakázky. Zadavatel není v současné době objektivně schopen definovat všechny podrobné a konkrétní technické, právní, finanční a jiné podmínky pro plnění veřejné zakázky.“* (viz bod 116. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
198. Jak přitom bylo dovozeno výše, dle přesvědčení Úřadu není povinností zadavatele vymezit pravidla týkající se procesu hodnocení nabídek na samém počátku řízení se soutěžním dialogem, nýbrž až ve výzvě k účasti v soutěžním dialogu (v rámci druhé fáze řízení se soutěžním dialogem), ve které zadavatel stanoví kritéria hodnocení nabídek včetně jejich vah nebo jiného matematického vztahu mezi nimi, popřípadě pořadí kritérií hodnocení podle jejich významu, není-li zadavatel objektivně schopen váhy nebo jiný matematický vztah mezi kritérii stanovit (viz bod 115. odůvodnění tohoto rozhodnutí), a následně též ve výzvě k podání nabídek v soutěžním dialogu (v rámci třetí fáze řízení se soutěžním dialogem), ve které zadavatel stanoví pravidla pro hodnocení nabídek podle § 115 zákona (viz bod 114. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Postup zadavatele v posuzovaném případě, kdy zadavatel na samém počátku řízení se soutěžním dialogem v zadávací dokumentaci veřejné zakázky uvedl „předpokládaná“ kritéria hodnocení a současně výslovně uvedl, že tato kritéria hodnocení mohou být v rámci výzvy k účasti v soutěžním dialogu de facto „zcela“ změněna, je tak dle Úřadu nutno považovat za souladný se zákonem, neboť zadavatel nestanovil nic, čím by se sám zavázal k nutnosti užití uvedených kritérií hodnocení, tj. v šetřeném případě na samém počátku řízení se soutěžním dialogem de facto žádná reálná pravidla pro hodnocení nabídek nestanovil. S tvrzením navrhovatele, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem, neboť nedostal požadavkům § 115 zákona, když jím zvolená kritéria hodnocení nemají přiřazenou žádnou váhu a zadavatel je ani nevymezil definitivním způsobem, se tak Úřad neztotožňuje.
199. Co se pak týče námítky navrhovatele ve vztahu ke kritériu hodnocení „doba plnění veřejné zakázky“, které dle navrhovatele postrádá „*jakoukoli relevantní rozlišovací schopnost*“, Úřad uvádí, že tuto je nutno označit za bezpředmětnou, resp. „předčasnou“, neboť pravidla pro hodnocení nabídek prozatím nebyla závazně, resp. definitivně stanovena, tj. nelze s určitostí vědět, zda předmětné kritérium hodnocení bude zadavatelem nakonec vůbec použito, neboť, jak Úřad uvedl již výše, zadavatel výslovně stanovil, že může dojít např.

k nahrazení tohoto hodnoticího kritéria později ve výzvě k účasti v soutěžním dialogu specifikovaným kritériem hodnocení.

K zásadě koncentrace řízení

200. Úřad uvádí, že podle § 251 odst. 5 zákona, jenž pracuje se zásadou koncentrace řízení, mohou v řízení zahájeném na návrh účastníci řízení navrhopvat důkazy, uvádět skutečnosti a činit jiné návrhy nejpozději ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení řízení, nevztahuje-li se na ně omezení podle § 251 odst. 4 zákona; k později uvedeným skutečnostem, návrhům důkazů a jiným návrhům Úřad nepřihlíží s výjimkou skutečností, návrhů důkazů a jiných návrhů, jimiž má být zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí. O podmínkách pro uplatňování návrhů důkazů, nových skutečností a jiných návrhů podle § 251 odst. 5 věty první zákona musí být účastníci řízení s výjimkou navrhovatele poučeni v oznámení o zahájení řízení.
201. Podle § 261 odst. 3 zákona Úřad stanoví účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Tato lhůta nesmí být kratší než 7 dnů. K pozdějším vyjádřením Úřad nepřihlíží. Ustanovení § 251 odst. 5 části věty první za středníkem zákona se použije obdobně.
202. Úřad usnesením stanovil účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí (viz bod 62. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Lhůtu Úřad stanovil v délce 7 dnů od doručení usnesení (přičemž oběma účastníkům řízení bylo usnesení doručeno dne 26. 5. 2022). Na žádost navrhovatele byla následně lhůta prodloužena, a to do 8. 6. 2022. K vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí doručenému dne 9. 6. 2022 tedy Úřad uvádí, že toto bylo učiněno až po uplynutí lhůty pro vyjádření k podkladům rozhodnutí.
203. Vzhledem k tomu, že zadavatel v rámci vyjádření k podkladům rozhodnutí (podrobněji viz body 71. – 75. odůvodnění tohoto rozhodnutí) výslovně uvedl, že obecně z veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí shromážděných Úřadem jednoznačně vyplývá zákonnost postupu zadavatele v šetřeném zadávacím řízení, je zřejmé, že podané vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí nesměřuje ke zpochybnění věrohodnosti nashromážděných podkladů pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 251 odst. 5 zákona. Z tohoto důvodu tak Úřad v souladu se zásadou koncentrace řízení ke skutečnostem uvedeným v předmětném vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí nepřihlíží.

Shrnutí

204. Podle § 265 písm. a) zákona platí, že Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
205. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti Úřad neshledal, že by se zadavatel v intencích skutečností namítaných v návrhu (tj. vyjma části návrhu směřující proti stanovení požadavku zadavatele na dokládání srovnatelnosti právních předpisů v případě předkládání zahraničních významných služeb v rozporu s § 6 odst. 3 zákona, o niž bylo rozhodnuto samostatným výrokem I. tohoto rozhodnutí), dopustil porušení zákona, a proto rozhodl o zamítnutí návrhu tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

1. Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha - Staré Město,
2. Unicorn Systems a.s., V Kapslovně 2/2767, 130 00 Praha 3

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy